

พระธรรมมัทธิว Matthew

ลำดับวงศ์ของพระเยซูคริสต์

(ล ก .3:23-28)

1   บันทึกลำดับวงศ์ตระกูลของพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นเชื้อสายของดาวิด
ผู้เป็นเชื้อสายของอับราฮัม คือดังนี้

2   อับราฮัมเป็นบิดาของอิสอัค

      อิสอัคเป็นบิดาของยาโคบ

      ยาโคบเป็นบิดาของยูดาห์กับพี่น้องของเขา

3   ยูดาห์เป็นบิดาของเปเรศกับเศราห์ มารดาของเขาคือ นางทามาร์

      เปเรศเป็นบิดาของเฮสโรน

      เฮสโรนเป็นบิดาของราม

4   รามเป็นบิดาของอัมมีนาดับ

      อัมมีนาดับเป็นบิดาของนาโชน

      นาโชนเป็นบิดาของสัลโมน

5   สัลโมนเป็นบิดาของโบอาส มารดาของเขาคือนางราห์

      โบอาสเป็นบิดาของโอเบด มารดาของเขาคือนางรูธ

      โอเบดเป็นบิดาของเจสซี

6   และเจสซีเป็นบิดาของกษัตริย์ดาวิด

      ดาวิดเป็นบิดาของโซโลมอน

      มารดาของโซโลมอนเคยเป็นภรรยาของอูรียาห์มาก่อน

7   โซโลมอนเป็นบิดาของเรโหโบอัม

      เรโหโบอัมเป็นบิดาของอาบียาห์

      อาบียาห์เป็นบิดาของอาสา

- 8 อาสาเป็นบิดาของเยโฮชาฟัท
เยโฮชาฟัทเป็นบิดาของเยโฮรัม
เยโฮรัมเป็นบิดาของอุสซียาห์
- 9 อุสซียาห์เป็นบิดาของโยธาม
โยธามเป็นบิดาของอาหัทส
อาหัทสเป็นบิดาของเฮเซคียาห์
- 10 เฮเซคียาห์เป็นบิดาของมนัสเสห์
มนัสเสห์เป็นบิดาของอาโมน
อาโมนเป็นบิดาของโยสียาห์
- 11 และโยสียาห์เป็นบิดาของเยโคนิยาห์¹ กับพี่น้องของเขา
เมื่อครั้งตกเป็นเชลยที่บาบิโลน

- 12 หลังจากตกเป็นเชลยที่บาบิโลนแล้ว
เยโคนิยาห์เป็นบิดาของเซอัลทิเอล
เซอัลทิเอลเป็นบิดาของเศรบบาเบล
- 13 เศรบบาเบลเป็นบิดาของอาบียุด
อาบียุดเป็นบิดาของเอลียาคิม
เอลียาคิมเป็นบิดาของอาซอร์
- 14 อาซอร์เป็นบิดาของศาโดก
ศาโดกเป็นบิดาของอาคิม
อาคิมเป็นบิดาของเอลีอูด
- 15 เอลีอูดเป็นบิดาของเอเลอาซาร์
เอเลอาซาร์เป็นบิดาของมัถธาน
มัถธานเป็นบิดาของยาโคบ

---

¹ 1 :11 คือ เยโฮยาคิน เช่นเดียวกับข้อ 12

และยาโคบเป็นบิดาของโยเซฟสามีของมารีย์ผู้ให้กำเนิดพระเยซูที่เรียกกันว่า พระคริสต์²

17 ดังนั้นตั้งแต่อับราฮัมลงมาจนถึงดาวิดมี 14 ชั่วคน
ตั้งแต่ดาวิดมาจนถึงเมื่อครั้งตกเป็นเชลยที่บาบิโลนมี 14 ชั่วคน
และตั้งแต่ครั้งตกเป็นเชลยที่บาบิโลนจนถึงพระคริสต์มี 14 ชั่วคน

การประสูติของพระเยซูคริสต์

18 เรื่องราวการประสูติของพระเยซูคริสต์มีดังนี้
มารีย์มารดาของพระองค์เป็นคู่หมั้นของโยเซฟ
แต่ก่อนที่ทั้งสองจะอยู่กินเป็นสามีภรรยา
ปรากฏว่ามารีย์ได้ตั้งครรภ์โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

19 เนื่องจากโยเซฟคู่หมั้นของนางเป็นคนดีมีคุณธรรม
และไม่ประสงค์จะแพร่งพรายเรื่องนี้ให้นางต้องอับอายต่อหน้าธารกำนัล
จึงคิดที่จะถอนหมั้นอย่างเงียบๆ

20 แต่หลังจากที่เขาคิดจะทำเช่นนั้น
ทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏแก่เขาในความฝัน และกล่าวว่า
“ โยเซฟบุตรดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์มาเป็นภรรยาเลย
เพราะว่าผู้ที่ปฏิสนธิในครรภ์ของนางนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
21นางจะให้กำเนิดบุตรชาย จงตั้งชื่อกุมารนั้นว่า ‘ เยชู’ ³

---

2 1 : 16 หรือ พระเมสสิยาห์ ทั้งคำว่า “ พระคริสต์” (เป็นคำกรีก) และ
“ พระเมสสิยาห์” (เป็นคำฮีบรู) แปลว่า “ ผู้ที่ทรงเจิมไว้”

3 1:21 “ เยชู” เป็นคำกรีกของคำว่า “ โยชูวา” ในภาษาฮีบรู ซึ่งแปลว่า
“ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้รอด”

เพราะว่าพระองค์จะทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้พ้นจากความพิศบาปของ
ง เ ข า ”

22

ทั้งหมดนี้เป็นจริงตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ผ่านทางผู้เผยพระวจ
นะ ซึ่งว่า 23” หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย
และเขาจะเรียกท่านว่า อิมมานูเอล” 4 ซึ่งแปลว่า “ พระเจ้าทรงอยู่กับเรา”

24

ครั้งโยเซฟตื่นขึ้นก็กระทำตามที่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งไว้
น คือรับมารีย์มาเป็นภรรยา 25แต่เขามิได้ร่วมหลับนอนกับนาง
จนกระทั่งมารีย์ให้กำเนิดบุตรชาย และเขาตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เยชู

โหราจารย์มาเฝ้าพระกุมารเยซู

2 หลังจากพระเยซูประสูติที่เบธเลเฮมแคว้นยูเดียในสมัยของกษัตริย์เฮโรด
มีโหราจารย์⁵จากตะวันออกมายังกรุงเยรูซาเล็ม 2 และถามว่า

“ ผู้ที่มาบังเกิดเป็นกษัตริย์ของชาวยิวนั้นอยู่ที่ไหน?

เราได้เห็นดาวของพระองค์เมื่อเราอยู่ที่ตะวันออก⁶

จึงมาเพื่อนมัสการพระองค์”

3 เมื่อกษัตริย์เฮโรดได้ยินดังนั้นก็ว่าวุ่นพระทัย

ทั่วทั้งเยรูซาเล็มก็พลอยว่าวุ่นไปด้วย

4เฮโรดทรงเรียกประชุมหัวหน้าปุโรหิตทั้งปวงและบรรดาพวกธรรมาจารย์ของ

---

⁴ 1:23 อ ส ย .7:14

⁵ 2:1 ตามธรรมเนียมว่า นักปราชญ์

⁶ 2:2 หรือ เมื่อดาวนั้นปรากฏขึ้น

ประชาชน ตรัสถามพวกเขาว่าพระคริสต์*จะประสูติ ณ ที่ใด
5คนเหล่านั้นกราบทูลว่า “ ที่เบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย”
เพราะผู้เผยพระวจนะได้เขียนไว้ว่า

6 “ ส่วนเจ้าเบธเลเฮมในดินแดนยูดาห์
มิได้ต่ำ้อยในหมู่ผู้ปกครองแห่งยูดาห์
เพราะจะมีผู้ปกครองผู้หนึ่งออกมาจากเจ้า
ซึ่งจะเป็นผู้เลี้ยงอิสราเอลประชากรของเรา” 8

7 แล้วเฮโรดจึงเรียกพวกโหราจารย์มาพบอย่างลับๆ
ไต่ถามจนได้ความถึงเวลาแน่นอนที่ดาวนั้นปรากฏขึ้น

8แล้วส่งพวกเขาไปยังเบธเลเฮม รับสั่งว่า “ จงไปค้นหาพระกุมารนั้น
เมื่อพบแล้วจงแจ้งแก่เราทันที เพื่อเราจะได้ไปนมัสการพระองค์ด้วย”

9 เมื่อได้ฟังรับสั่งของกษัตริย์แล้ว โหราจารย์เหล่านั้นก็เดินทางต่อไป
และดวงดาวที่พวกเขาได้เห็นเมื่ออยู่ที่ตะวันออก⁹นำทางเขาไป จนมาหยุดอยู่
ณ ที่ซึ่งพระกุมารประทับ 10เมื่อพวกเขาเห็นดาวดวงนั้นก็ปีติยินดียิ่งนัก

11ครั้นเข้าไปในบ้านก็เห็นพระกุมารกับมารีย์มารดาของพระองค์
จึงกราบนมัสการพระองค์ แล้วเปิดหีบนำเครื่องบรรณาการออกมาถวาย คือ
ทองคำ กะยาบ

และ มดยอบ 12พวกเขาได้รับคำเตือนในความฝันให้กลับไปพบเฮโรด
พวกเขาจึงกลับประเทศของตนโดยเส้นทางอื่น

---

⁷ 2:4 หรือ พระเมสสิยาห์

⁸ 2:6 ม ค ๑ .5:2

⁹ 2:9 หรือ เมื่อดาวนั้นปรากฏขึ้น

หนีไปอียิปต์

13 เมื่อพวกเขากลับไปแล้ว

ทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏแก่โยเซฟในความฝัน สั่งว่า

“ จงลุกขึ้น พาพระกุมารและมารดาหนีไปยังอียิปต์ และอยู่ที่นั่น

จนกว่าเราจะบอกให้กลับมา

เพราะเฮโรดกำลังจะค้นหาพระกุมารเพื่อประหารเสีย”

14 ในคืนนั้น โยเซฟจึงลุกขึ้นพามารีย์กับพระกุมารเดินทางไปยังอียิปต์

15 และอยู่ที่นั่น ตราบจนเฮโรดสิ้นพระชนม์

ทั้งนี้เป็นไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ผ่านทางผู้เผยพระวจนะว่า

“ เราเรียกบุตรของเราออกจากอียิปต์” ¹⁰

16 เมื่อเฮโรดตระหนักว่า พวกโหราจารย์หลอกพระองค์ก็กริ้วนัก

สั่งให้ประหารเด็กชายทั้งปวงในเบธเลเฮมและละแวกใกล้เคียง ที่มีอายุตั้งแต่ 2

ขวบลงมา ค่ะเนตามระยะเวลาที่ทราบจากพวกโหราจารย์ 17 ทั้งนี้

จึงเป็นจริงตามที่เยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า

18 “ ได้ยินเสียงหนึ่งในรามาค์

เสียงสะอึกสะอื้นคร่ำครวญ

ราเชลร่ำไห้ถึงบรรดาบุตรของนาง

และไม่ยอมรับคำปลอบโยนใดๆ

เพราะบุตรทั้งหลายจากไปเสียแล้ว¹¹

กลับมานาซาเร็ธ

---

¹⁰ 2:15 ฮ ซ ย .11:1

¹¹ 2:18 ย ร ม .31:15

(ล ก .2:39,40)

19 ครั้นเฮโรดสิ้นพระชนม์แล้ว

ทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏในความฝันแก่โยเซฟที่อียิปต์

20กล่าวว่า “ จงลุกขึ้นพาพระกุมารและมารดากลับไปยังอิสราเอลเถิด

เพราะบรรดาผู้ที่พยายามเอาชีวิตพระกุมารนั้นตายแล้ว”

21 ดังนั้นโยเซฟจึงลุกขึ้น พาพระกุมารกับมารดามายังดินแดนอิสราเอล

22แต่เมื่อเขาได้ยินว่า อารเคลาัส ขึ้นครองแคว้นยูเดียแทนเฮโรดผู้เป็นบิดา

เขาก็กลัว ไม่กล้าไปที่นั่น เมื่อได้รับคำเตือนในความฝัน

จึงเลยไปยังแคว้นกาลิลี 23และอาศัยอยู่ที่เมืองหนึ่งชื่อนาซาเร็ธ

จึงเป็นจริงตามที่ได้กล่าวไว้ ผ่านทางบรรดาผู้เผยพระวจนะว่า

“ เขาจะเรียกท่านว่าชาวนาซาเร็ธ”

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเตรียมทาง

(ม ก .1:3-8; ล ก .3:2-17)

3 ครั้นนั้น

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้มาเทศนาในถิ่นทุรกันดารแห่งแคว้นยูเดีย

2และกล่าวว่า “ จงกลับใจเสียใหม่ เพราะอาณาจักรสวรรค์มาใกล้แล้ว”

3ยอห์นผู้ให้บัพติศมาถูกลูกกล่าวถึงผ่านทางอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะว่า

“ เ ลี ยง ห นึ่ง ร ้อ ง ใน ถิ น ทุ ร กั น ดา ร ว่า

‘ จ ง เ ต รื ย ม ท าง ส ำ ห รื บ อ ง ค์ พ ระ ผู้ เ ป็ น เจ ำ

จ ง ท ำ ท าง ส ำ ห รื บ พ ระ อ ง ค์ ให้ ต ร ง ไป ’ “ 12

---

12 3:3 อ ส ย .40:3

4 เลื้อยผ้าของยอห์นทำจากขนอฐ ท่านคาดเอาด้วยเข็มขัดหนึ่ง
อาหารของท่านคือตักแตนกับน้ำผึ้งป่า
5 ประชาชนจากกรุงเยรูซาเล็มทั่วแคว้นยูเดียและทั่วแถบแม่น้ำจอร์แดนพากันม
หาท่าน 6 สาราภาพความผิดบาปของตน
แล้วยอห์นก็ให้พวกเขาได้รับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน

7

แต่เมื่อท่านเห็นพวกฟาริสีและพวกสะดูสีหลายคนมายังที่ซึ่งท่านให้บัพติ
ศมาอยู่ ท่านก็กล่าวแก่พวกเขาว่า “ เจ้าชาติงูร้าย
ใครตักเตือนพวกเจ้าให้หนีจากพระพิโรธซึ่งจะมาถึง?
8 จงเกิดผลให้สมกับที่กลับใจเสียใหม่ 9 และอย่านึกในใจว่า
‘ เรามีอับราฮัมเป็นบรรพบุรุษของเรา’ เราบอกท่านว่า
พระเจ้าทรงสามารถให้ลูกหลานอับราฮัมออกมาจากก้อนหินเหล่านี้
10 ขวานั้นอยู่ที่โคนต้นไม้แล้ว
และทุกต้นที่ไม่ให้ผลดีจะถูกโค่นและโยนลงในไฟ
11 “ เราให้บัพติศมาด้วย¹³น้ำแก่พวกท่านแสดงถึงการกลับใจใหม่
แต่ภายหลังเรา ผู้หนึ่งทรงฤทธิ์อำนาจยิ่งกว่าเราจะเสด็จมา
เราไม่คู่ควรแม้แต่จะถือฉลองพระบาทของพระองค์
พระองค์จะทรงให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ
12 พระองค์ถือพลั่วพร้อมแล้วอยู่ในพระหัตถ์
และจะทรงเก็บกวาดลานนวดข้าว
รวบรวมข้าวของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง และเผาแกลบเสียด้วยไฟอันไม่รู้ดับ”

พระเยซูทรงรับบัพติศมา

---

¹³ 3:11 หรือ ใน

(ม ก .1:9-11; ล ก .3:21, 22; ย น .1:31-34)

13 แล้วพระเยซูเสด็จจากแคว้นกาลิลีมายังแม่น้ำจอร์แดน เพื่อรับบัพติศมาจากยอห์น 14แต่ยอห์นพยายามทูลทัดทานว่า

“ ข้าพระองค์ต่างหากต้องขอรับบัพติศมาจากพระองค์ ควรหรือที่พระองค์เสด็จมาหาข้าพระองค์?”

15 พระเยซูตรัสตอบว่า “ ขณะนี้ให้เป็นไปตามนั้นเถิด สมควรแล้วที่เราจะกระทำเช่นนี้ เพื่อให้ความชอบธรรมทุกประการสำเร็จ” แล้วยอห์นจึงยอมทำตาม

16 ขณะพระเยซูทรงรับบัพติศมา ทันทีที่พระองค์เสด็จขึ้นจากน้ำ ฟ้าสวรรค์ก็เปิดออก และพระองค์ทรงเห็นพระวิญญาณของพระเจ้าดจนกพิราบลงมาประทับอยู่กับพระองค์ 17และมีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าว่า “ นี่คือนบุตรที่รักของเรา เราพอใจท่านยิ่งนัก”

พระเยซูถูกมารทดลอง

(ม ก .1:12,13; ล ก .4:1-13)

4 แล้วพระวิญญาณทรงนำพระเยซูไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อให้มารทดลอง 2หลังจากอดอาหาร 40 วัน 40 คืน พระเยซูทรงหิวพระกระยาหาร 3ผู้ทดลองได้มาหาพระองค์ทูลว่า “ ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นขนมปัง”

4 พระเยซูตรัสตอบว่า “ มีคำเขียนไว้ว่า ‘ มนุษย์ไม่อาจดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว แต่ดำรงชีวิตด้วยพระดำรัสทุกๆ คำจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า’ ¹⁴”

---

¹⁴ 4:4 ฉ ธ บ .8:3

5 แล้วมารนำพระองค์ไปยังนครบริสุทธิ และให้พระองค์ประทับยืน ณ จุดสูงสุดของพระวิหาร 6 ทูลว่า ” ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงกระโดดลงไปเถิด เพราะมีคำเขียนไว้ว่า

“ ‘ พระองค์จะทรงบัญชาทูตสวรรค์ของพระองค์ให้ดูแลท่าน และทูตเหล่านั้น จะยื่นมือประคองท่าน มิให้เท้าของท่านกระทบหิน’ 15”

7 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ มีคำเขียนไว้เช่นกันว่า ‘ อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน’ 16”

8 อีกครั้งหนึ่ง มารนำพระองค์มายังภูเขาที่สูงมาก แล้วแสดงอาณาจักรทั้งปวงของโลกกับความโอ้อวดระการของอาณาจักรเหล่านั้นให้พระองค์ทอดพระเนตร 9 แล้วทูลว่า “ ทั้งหมดนี้เราจะยกให้ท่าน หากท่านกราบนมัสการเรา”

10 พระเยซูตรัสว่า “ ไฉนซาตาน จงไปให้พ้น! เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ‘ จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว’ “ 17

11 แล้วมารก็ละพระองค์ไปและเหล่าทูตสวรรค์มาปรนนิบัติพระองค์

พระเยซูทรงตั้งต้นเทศนา

12 เมื่อพระเยซูทรงทราบว่ายอห์นถูกจับขังคุก

จึงเสด็จกลับไปยังแคว้นกาลิลี

13 ทรงย้ายจากเมืองนาซาเร็ธมาประทับที่เมืองคาเปอร์นาอุม

---

15 4:6 ส ด ต .91:11, 12

16 4:7 ฉ ธ บ .6:16

17 4:10 ฉ ธ บ .6:13

ซึ่งตั้งอยู่ริมทะเลสาบบริเวณเขตแดนเศบูลุนและนัฟทาลี
14 เพื่อให้เป็นไปตามที่กล่าวไว้ผ่านทางอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะว่า

15 “ ดินแดนเศบูลุนกับดินแดนนัฟทาลี
เส้นทางสู่ทะเล เลียบแม่น้ำจอร์แดน
กาลิลีแห่งชนต่างชาติ

16 ประชากรผู้อยู่ในความมืด
ได้เห็นแสงสว่างยิ่งใหญ่
บรรดาผู้อาศัยในดินแดนแห่งเงาของความตาย
แสงสว่างเริ่มสาดส่องพวกเขาแล้ว” ¹⁸

17 ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูทรงเริ่มต้นเทศนาว่า “ จงกลับใจเสียใหม่
เพราะอาณาจักรสวรรค์มาใกล้แล้ว”

ทรงเรียกสาวกกลุ่มแรก

(ม ก .1:16-20; ล ก .5:2-11; ย น .1:35-42)

18 ขณะพระเยซูทรงดำเนินอยู่ริมทะเลกาลิลี ทรงเห็น ช า ว ป ร ะ ม ง
2 พี่น้อง คือซีโมน

ที่เรียกกันว่าเปโตรกับอันดรูว์น้องชายของเขากำลังทอดแหอยู่ที่ทะเลสาบ

19พระเยซูตรัสว่า “ จงตามเรามาเถิด
และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา”

20ทั้งสองก็ละแหติดตามพระองค์ไปทันที

21 ครั้นเสด็จต่อไป ทรงพบพี่น้องอีก 2 คน คือ
ย า ก อ บ บุตรเศเบดีกับยอห์นน้องชายของเขา

---

¹⁸ 4:16 อ ส ย .9:1, 2

กำลังชุมนุมอยู่ในเรือร่วมกับเศเบดีบิดาของพวกเขา

พระเยซูทรงเรียกพวกเขา 22 ทั้งสองก็ละเรือและบิดาติดตามพระองค์ไปทันที

พระเยซูทรงรักษาคนเจ็บป่วย

23 พระเยซูเสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของพวกเขา ประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

และทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวงในหมู่ประชาชน

24 กิตติศัพท์ของพระองค์เลื่องลือไปทั่วทั้งแคว้นซีเรีย

และประชาชนนำคนเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ มาให้พระเยซูทรงรักษา

มีทั้งคนที่เจ็บปวดทรมาณ คนถูกผีสิง คนเป็นโรคลมชัก คนเป็นอัมพาต

และพระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หาย 25 คนเป็นอันมากจากแคว้นกาลิลี

แคว้นเดคาโปลิส¹⁹ กรุงเยรูซาเล็ม แคว้นยูเดีย

และอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดนก็ติดตามพระองค์ไป

คำเทศนาบนภูเขา

(ล ก .6:20-23)

5 ครั้นพระเยซูทอดพระเนตรเห็นฝูงชนมากมายก็เสด็จขึ้นสู่เนินเขา

และประทับนั่ง เหล่าสาวกของพระองค์พากันมาหาพระองค์

2 และพระองค์ทรงเริ่มต้นสั่งสอนพวกเขาว่า

3 “ ความสุขมีแก่ผู้ที่สำนึกว่าตนขัดสนฝ่ายจิตวิญญาณ

เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขาแล้ว

4 ความสุขมีแก่ผู้ที่โศกเศร้า

---

¹⁹ 4:25 คือ ทศบุรี

เพราะเขาจะได้รับการปลอบประโลม

- 5 ความสุขมีแก่ผู้ที่ถ่อมสุภาพ
เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก
- 6 ความสุขมีแก่ผู้ที่หิวกระหายความชอบธรรม
เพราะเขาจะได้อิ่มบริบูรณ์
- 7 ความสุขมีแก่ผู้ที่เมตตากรุณา
เพราะเขาจะได้รับความเมตตากรุณาตอบแทน
- 8 ความสุขมีแก่ผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์
เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า
- 9 ความสุขมีแก่ผู้ที่สร้างสันติ
เพราะเขาจะได้ชื่อว่าบุตรของพระเจ้า
- 10 ความสุขมีแก่ผู้ที่ถูกข่มเหงเพราะความชอบธรรม
เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขาแล้ว

11

“ ความสุขมีแก่ท่านเมื่อคนทั้งหลายสบประมาทข่มเหงและใส่ร้ายป้ายสี
ท่านเพราะเรา 12 จึงชื่นชมยินดีเถิด
เพราะบำเหน็จของท่านในสวรรค์ยิ่งใหญ่
ด้วยว่าพวกเขาได้ข่มเหงบรรดาผู้เผยพระวจนะที่อยู่ก่อนท่านเหมือนกัน

เกลือและแสงสว่าง

- 13 “ ท่านทั้งหลายเป็นเกลือของโลก แต่ถ้าเกลือนั้นหมดความเค็มแล้ว
จะทำให้กลับเค็มอีกได้อย่างไร? มันก็ไม่มีประโยชน์อันใดอีกต่อไป
มีแต่จะถูกเสียดึงให้คนเหยียบย่ำ
- 14 “ ท่านทั้งหลายเป็นแสงสว่างของโลก
เมืองที่ตั้งอยู่บนภูเขาจะซ่อนไว้มิได้ 15 เช่นเดียวกัน

ผู้คนจุดตะเกียงแล้วยอมไม่เอาฝาครอบ
แต่จะตั้งไว้บนเชิงตะเกียงให้ส่องสว่างแก่ทุกคนในบ้าน 16 ในทำนองเดียวกัน
จงให้ความสว่างของท่านกระจ่างแจ้งต่อหน้าคนทั้งหลาย
เพื่อเขาจะเห็นการดีของท่าน และสรรเสริญพระบิดาของท่านผู้อยู่ในสวรรค์

บทบัญญัติสำเร็จ

17

“ อย่าคิดว่าเรามาเพื่อล้มล้างหนังสือบทบัญญัติหรือหนังสือผู้เผยพระวจ
นะ เรามิได้มาล้มล้าง แต่มาเพื่อทำให้สำเร็จครบถ้วน

18 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า トラบจนฟ้าและดินสิ้นสูญไป
แม้อักษรที่เล็กที่สุดสักตัวหนึ่งหรือขีดๆ

หนึ่งก็จะไม่มีทางสูญหายจากหนังสือบทบัญญัติ

จนกว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะสำเร็จครบถ้วน

19 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเหล่านี้แม้ข้อเล็กน้อยที่สุด

และสอนคนอื่นให้ทำเช่นเดียวกัน

ผู้นั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในอาณาจักรสวรรค์

ส่วนผู้ที่ปฏิบัติและสั่งสอนตามคำบัญชาเหล่านี้

จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรสวรรค์ 20 เพราะเราบอกท่านว่า

หากความชอบธรรมของท่านไม่ยิ่งกว่าพวกฟาริสีและเหล่าธรรมอาจารย์แล้ว

ท่านจะไม่ได้เข้าอาณาจักรสวรรค์อย่างแน่นอน

ฆา ต ก ร ร ม

(ล ก .12:58, 59)

21 “ ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้แก่คนโบราณว่า ‘ อย่าฆ่าคน’ ²⁰

และผู้ใดฆ่าคนจะถูกตัดสินลงโทษ” 22แต่เราบอกท่านว่า

ผู้ใดโกรธเคืองพี่น้องของตน²¹จะถูกตัดสินลงโทษ ผู้ใดพูดกับพี่น้องว่า

‘ รา ก า ’ ²² จะต้องถูกนำตัวขึ้นศาลแซนเฮดริน และผู้ใดพูดว่า

‘ ไอ้โง่!’ อาจจะต้องโทษถึงไฟนรก

23 “ ดังนั้นถ้าท่านกำลังถวายเป็นเครื่องบูชาที่แทนบูชา และนึกขึ้นได้ว่า

พี่น้องมีเหตุขุ่นข้องใจใดๆ กับท่าน 24จงละเครื่องบูชาไว้ที่หน้าแท่น

ไปคืนดีกับพี่น้องเสียก่อน แล้วค่อยกลับมาถวายเครื่องบูชา

25 “ จงปรองดองกับคู่ความโดยเร็ว ขณะที่เขากำลังพาท่านไปศาล

มิฉะนั้นเขาอาจจะมอบท่านให้ผู้พิพากษา

และผู้พิพากษาจะมอบท่านให้แก่เจ้าหน้าที่ แล้วท่านอาจจะถูกขังในเรือนจำ

26เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ท่านจะออกมาไม่ได้จนกว่าจะใช้หนี้ครบ

การล่วงประเวณี

27 “ ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า ‘ อย่าล่วงประเวณี’ ²³

28แต่เราบอกท่านว่า ผู้ใดมองดูหญิงด้วยใจกำหนัด

ก็ได้ล่วงประเวณีกับนางในใจของเขาแล้ว

29หากตาข้างขวาของท่านเป็นเหตุให้ทำบาป จงควักทิ้งเสีย

ถึงจะเสียอวัยวะส่วนหนึ่งไปก็ยังดีกว่าทั้งตัวต้องตกนรก

---

²⁰ 5:21 อ พ ย .20:13

²¹ 5:22 บางต้นฉบับว่า “ พี่น้องของตนโดยไม่มีเหตุ”

²² เป็นคำแสดงการดูหมิ่นในภาษาอาราเมค

²³ 5:27 อ พ ย .20:14

30และถ้ามือขวาของท่านเป็นเหตุให้กระทำบาป ก็จงตัดทิ้งเสีย
ถึงจะเสียอวัยวะส่วนหนึ่งไปก็ยังดีกว่าทั้งตัวต้องตกนรก

การหย่าร้าง

31 “ มีคำกล่าวไว้ว่า ‘ ผู้ใดหย่าภรรยาของตน
ต้องเขียนหนังสือหย่าให้นาง’ ²⁴ 32แต่เราบอกท่านว่า
ชายใดหย่าร้างภรรยาของตนด้วยเหตุอื่นใด นอกจากการผิดศีลธรรมทางเพศ
ย่อมเป็นเหตุให้นางเป็นคนล่วงประเวณี
และผู้ใดแต่งงานกับหญิงที่ถูกหย่าร้างเช่นนั้นก็ล่วงประเวณี

กา ร ส า บ า น

33 “ อนึ่ง ท่านได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้แก่คนในสมัยก่อนว่า
‘ อย่าผิดคำสาบาน
แต่จงกระทำตามที่ได้ถวายปฏิญาณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า’
34แต่เราบอกท่านว่า จงอย่าสาบานเลย ไม่ว่าจะอ้างสวรรค์
เพราะสวรรค์เป็นพระที่นั่งของพระเจ้า 35หรืออ้างแผ่นดินโลก
เพราะโลกเป็นแท่นวางพระบาทของพระองค์ หรืออ้างกรุงเยรูซาเล็ม
เพราะกรุงเยรูซาเล็มเป็นนครแห่งองค์จอมราชัน
36และอย่าสาบานโดยอ้างศีรษะของตน
เพราะท่านไม่สามารถทำให้ผมแม้เพียงเส้นเดียวขาวหรือดำ 37ใช่ก็จงว่า
“ ใช่” ไม่ก็จงว่า “ ไม่” พุดเกินนี้ไปก็มาจากมาร

ต า แ ท น ต า

---

²⁴ 5:31 ฉ ฐ บ . 24:1

38 “ ท่านทั้งหลายได้ยินคำกล่าวไว้ว่า ‘ ตาแทนตา และฟันแทนฟัน’ ²⁵
39แต่เราบอกท่านว่า อย่าต่อสู้กับคนชั่ว ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน
จงหันแก้มอีกข้างให้เขาด้วย 40และถ้าใครต้องการฟ้องร้องเอาเสื้อของท่าน
จงให้เสื้อคลุมของท่านแก่เขาด้วย 41ถ้ามีผู้บังคับให้ท่านไป 1 กิโลเมตร
ก็จงไปกับเขา 2 กิโลเมตร 42จงให้แก่ผู้ที่ขอท่าน
และอย่าเมินหนีผู้ที่ต้องการจะขอยืมจากท่าน

รักศัตรู

43 “ ท่านทั้งหลายได้ยินคำกล่าวไว้ว่า
‘ จงรักเพื่อนบ้าน²⁶และเกลียดชังศัตรู’ 44ฝ่ายเราบอกท่านว่า
จงรักศัตรูของท่าน²⁷ และอธิษฐานเผื่อบรรดาผู้ที่ข่มเหงท่าน
45เพื่อท่านจะได้เป็นบุตรของพระบิดาของท่านในสวรรค์
พระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์ขึ้นแก่ทั้งคนชั่วและคนดี
และทรงให้ฝนตกทั้งแก่คนชอบธรรมและคนอธรรม
46ถ้าท่านรักแต่ผู้ที่รักท่านจะได้บำเหน็จอะไร?
แม้แต่คนเก็บภาษีก็กระทำเช่นนั้นมิใช่หรือ?
47ถ้าท่านทักทายเฉพาะแต่กับพวกพี่น้อง ท่านทำอะไรมากกว่าคนอื่นเล่า?
ถึงคนต่างศาสนาก็กระทำเช่นนั้นมิใช่หรือ?
48เหตุฉะนั้นจงดีพร้อมเหมือนพระบิดาของท่านในสวรรค์ทรงดีพร้อม

---

²⁵ 5:38 อ พ ย .21:24; ล น ต .24:20; ฉ ธ บ .19:21

²⁶ 5:43 ล น ต .19:18

²⁷ 5:44 บางต้นฉบับว่า “ ศัตรูของท่าน จงอวยพรบรรดาผู้ที่แข่งสาปแข่งท่าน
จงทำดีต่อบรรดาผู้ที่เกลียดชังท่าน”

เอื้อเพื่อแก่คนขัดสน

6 “ จงระวัง อย่าทำดีเพื่อเอาหน้า ถ้าทำเช่นนั้น

ท่านจะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านในสวรรค์

2 “ ดังนั้นเมื่อท่านให้ทานแก่คนขัดสน อย่าตีฆ้องร้องป่าว

ดังที่คนหน้าซื่อใจคดกระทำในธรรมศาลาและตามถนนหนทาง

เพื่อให้ผู้คนยกย่องชมเชย

เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับบำเหน็จของตนเต็มที่แล้ว

3 ส่วนท่านเมื่อหยิบยื่นแก่คนขัดสน อย่าให้มือซ้ายรู้สิ่งที่มือขวากระทำ

4 เพื่อการให้ของท่านจะเป็นความลับ

แล้วพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นสิ่งที่ทำเป็นการลับจะประทานบำเหน็จแก่ท่าน

การอธิษฐาน

(ล ก .11:2-4)

5 “ และเมื่อท่านอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนหน้าซื่อใจคด

เพราะพวกเขาชอบยืนอธิษฐานในธรรมศาลาและตามมุมถนน เพื่อให้คนเห็น

เราบอกความจริงแก่ท่านว่า พวกเขาได้รับบำเหน็จของตนเต็มที่แล้ว

6 ส่วนท่านเมื่ออธิษฐาน จงเข้าไปในห้อง ปิดประตู

และอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ไม่ปรากฏแก่ตา

แล้วพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นสิ่งที่ทำอย่างลับๆ จะประทานบำเหน็จแก่ท่าน

7 และเมื่อท่านอธิษฐาน ไม่ต้องพูดพร่ำซ้ำซากเหมือนคนต่างศาสนา

เพราะเขาคิดว่าพูดมากๆ พระจึงจะได้ยิน 8 อย่าทำอย่างเขาเลย

เพราะพระบิดาของท่านทรงทราบที่ท่านต้องการอะไร

ก่อนที่ท่านจะทูลขอต่อพระองค์

การอธิษฐานตามแบบของพระเยซู

9 “ ฉะนั้นท่านควรจะอธิษฐานดังนี้ว่า

‘ ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์
ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เทิดทูนสักการะ

10ขอให้อาณาจักรของพระองค์ได้รับการสถาปนาไว้

ขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จในโลกเช่นเดียวกับในสวรรค์

11ขอโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในวันนี้

12ขอทรงยกหนี้ให้ข้าพระองค์ทั้งหลาย

เหมือนกับที่ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้ยกหนี้ให้ผู้ที่ เป็นหนี้ข้าพระองค์ทั้งหลาย
เช่นกัน

13และขออย่าให้ข้าพระองค์ทั้งหลาย ล้มลงเมื่อถูกทดลอง

แต่ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากมารร้าย²⁸

14 เพราะถ้าท่านอภัยให้ผู้ที่ทำผิดต่อท่าน

พระบิดาของท่านในสวรรค์ จะทรงอภัยให้ท่านด้วย

15 แต่ถ้าท่านไม่ยอมอภัยบาปผิดของผู้อื่น

พระบิดาก็ไม่ทรงอภัยบาปผิดของท่านเช่นกัน

การถืออดอาหาร

16 “ เมื่อท่านถืออดอาหาร อย่าทำหน้าที่เศร้าเหมือนคนหน้าซื่อใจคด

เพราะเขาปั้นหน้าเพื่อให้คนเห็นว่าพวกเขา กำลังถืออดอาหาร

เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับบำเหน็จของตนเต็มที่แล้ว

17 ส่วนท่านเมื่อถืออดอาหาร จงล้างหน้า เอน้ำมันชโลมศีรษะ

---

²⁸ 6:13 หรือ “ สิ่งชั่วร้าย” บางต้นฉบับมีข้อความว่า “ เหตุว่าราชอาณาจักร
เดชะนุภาพ และพระสิริ เป็นของพระองค์ตลอดนิรันดร์ อาเมน”

18 เพื่อจะไม่เป็นที่สะดุดตาว่าท่านกำลังถืออดอาหาร
มีเพียงพระบิดาของท่านผู้ไม่ปรากฏแก่ตา
และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็นสิ่งที่ท่านทำเป็นการลับจะประทานบำเหน็จแก่ท่าน

ทรัพย์สมบัติในสวรรค์

(ล ก .11:34-36)

19 “ อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในโลก
ที่ซึ่งแมลงและสนิมอาจทำลาย และที่ซึ่งโจรอาจจัดแจะเข้าไปขโมย
20 แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนในสวรรค์
ที่ซึ่งแมลงและสนิมไม่อาจทำลายได้ และที่ซึ่งโจรไม่อาจจัดแจะเข้าไปขโมย ได้
21 เพราะทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย
22 “ ด ว งตา คือ กระจกที่ปัดร่างกาย หากตาของท่านดี
ร่างกายของท่านทั้งกายก็จะเต็มไปด้วยความสว่าง
23 แต่ถ้าตาของท่านเสียกายของท่านทั้งกายก็จะเต็มไปด้วยความมืด
หากความสว่างในท่านเป็นความมืดมน ความมืดนั้นจะหนาที่บลึกเพียงใด!
24 “ ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้
เขาย่อมเกลียดนายคนหนึ่งและรักนายอีกคนหนึ่ง
หรือภักดีต่อนายคนหนึ่งและดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง
ท่านจะรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินทองไม่ได้

อย่าวิตกกังวล

(ล ก .12:22-31)

25 “ เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่า
อย่าวิตกกังวลเกี่ยวกับชีวิตของท่านว่าจะเอาอะไรกิน หรือเอาอะไรดื่ม
หรือพะวงเกี่ยวกับร่างกายของท่านว่าจะเอาอะไรนุ่งห่ม
ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหาร และร่างกายสำคัญกว่าเครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ?

26 จงดูนกในอากาศ มันมิได้หว่านหรือเก็บเกี่ยว หรือสะสมไว้ในยุ้งฉาง
แต่พระบิดาของท่านในสวรรค์ ทรงเลี้ยงดูหมุ่นก
ท่านมีล้ำค่ายิ่งกว่านกเหล่านั้นหรือ? 27 ใครบ้างในพวกท่านที่กังวล
แล้วต่ออายุตัวเองให้ยืนยาวออกไปอีกสักชั่วโมงหนึ่งได้²⁹?
28 “ และเหตุไฉน ท่านจึงกังวลด้วยเรื่องเครื่องนุ่งห่ม?
จงดูว่าดอกไม้ในท้องทุ่งงอกงามขึ้นอย่างไร มันไม่ลงแรงหรือปั่นด้าย
29 กระนั้นเราบอกท่านว่า แม้แต่กษัตริย์โซโลมอน
เมื่อทรงบริบูรณ์ด้วยความโอ้อวดระการ
ยังมิได้ทรงเครื่องงามสง่าเท่าดอกไม้เหล่านี้สักดอกหนึ่ง
30 ในเมื่อพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าในท้องทุ่งถึงเพียงนั้น
หญ้าซึ่งอยู่ที่วันนี้และพรุ่งนี้ก็จะถูกโยนลงในไฟ
พระองค์จะมีทรงตกแต่งท่านมากยิ่งขึ้นหรือนั้นหรือ? โอ ท่านผู้มีความเชื่ออ่อน
31 ฉะนั้นอย่ากังวลว่า ‘ เราจะเอาอะไรกิน?’ ” หรือ
‘ เราจะเอาอะไรดื่ม?’ ” หรือ ‘ เราจะเอาอะไรนุ่งห่ม?’ ”
32 เพราะคนไม่มีพระเจ้าชวนขวายหาสิ่งเหล่านี้
และพระบิดาของท่านในสวรรค์ทรงทราบ ว่า ท่านจำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านี้
33 แต่จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน
และพระองค์จะประทานสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่านด้วย
34 เหตุฉนั้นอย่าวิตกกังวลเกี่ยวกับพรุ่งนี้
เพราะพรุ่งนี้ก็จะมีเรื่องวิตกกังวลเกี่ยวกับพรุ่งนี้เอง
แต่ละวันก็มีความเดือดร้อนของวันนี้พอดูอยู่แล้ว

ตัดสินผู้อื่น

---

²⁹ 6:27 หรือ “ สักคืบเดียวได้”

(ล ก .6:41, 42)

7 อย่าตัดสิน มิฉะนั้นท่านเองจะถูกตัดสินด้วย

2เพราะท่านตัดสินผู้อื่นอย่างไร ท่านจะถูกตัดสินอย่างนั้น

ท่านตวงให้ไปด้วยทะนານอันใด ท่านก็จะได้รับเท่ากับทะนານอันนั้น

3 “ ไฉนท่านมองดูผงขี้เลื้อยในตาของพี่น้อง

แต่ไม่ใส่ใจกับไม้ทั้งท่อนในตาของท่านเอง? 4ท่านพูดกับพี่น้องได้อย่างไรว่า

‘ ให้เราเขี่ยผงออกจากตาของท่านเถิด’

ในเมื่อตลอดเวลาที่ท่านเองมีไม้ทั้งท่อนอยู่ในตา? 5เจ้าคนหน้าซื่อใจคด

จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาตัวเองเสียก่อน แล้วเจ้าจะเห็นชัด

เพื่อจะเขี่ยผงออกจากตาของพี่น้องได้

6 “ อย่าให้ของบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์แก่สุนัข อย่าโยนไข่มุกให้สุกร

มิฉะนั้นมันจะเหยียบย่ำไว้ใต้เท้า แล้วหันมาฉีกท่านเป็นชิ้นๆ

จ ง ข อ จ ง ห า จ ง เ ค า ะ

(ล ก .11:9-13)

7 “ จงขอแล้วท่านจะได้รับ จงหาแล้วท่านจะพบ

จงเคาะแล้วประตูจะเปิดให้แก่ท่าน 8เพราะทุกคนที่ขอก็คือได้รับ

คนที่แสวงหาก็คือพบ และคนที่เคาะประตูก็จะเปิดให้แก่เขา

9 “ ใครบ้างในพวกท่าน ถ้าบุตรขอขนมปังจะให้ก้อนหิน?

10หรือถ้าบุตรขอปลาจะให้งูแก่เขา? 11ถ้าแม้ท่านเองซึ่งเป็นคนชั่ว

ยังรู้จักให้สิ่งดีๆ แก่บุตรของท่าน ยิ่งกว่านั้นสักเพียงใด

พระบิดาของท่านในสวรรค์ย่อมประทานสิ่งดีแก่บรรดาผู้ที่ทูลขอต่อพระองค์!

12ฉะนั้นในทุกสิ่ง จงกระทำต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านอยากให้เขากระทำต่อท่าน

เพราะนี่สรุปสาระของหนังสือบทบัญญัติและหนังสือผู้เผยพระวจนะ

ประตูแคบและประตูกว้าง

13 “ จงเข้าไปทางประตูแคบ

เพราะประตูใหญ่และทางกว้างนำไปสู่ความพินาศ

และคนเป็นอันมากเข้าไปทางนั้น 14 ส่วนประตูเล็กและทางแคบนำไปสู่ชีวิต

และมีเพียงไม่กี่คนที่ค้นพบ

ต้นไม้และผลของมัน

15 “ จงระวังผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ เขามาหาพวกท่านในคราบแกะ

แต่ภายในคือสุนัขป่าดุร้าย 16 ท่านจะรู้จักเขาโดยผลของเขา

กอนามจะออกผลเป็นองุ่น และพุ่มหนามจะออกผลเป็นมะเดื่อได้หรือ?

17 ในทำนองเดียวกัน ต้นไม้ที่ดีทุกต้นย่อมให้ผลที่ดี

ส่วนต้นไม้เลวย่อมให้ผลที่เลว 18 ต้นไม้ดีไม่อาจให้ผลเลว

และต้นไม้เลวไม่อาจให้ผลดี

19 ไม้ทุกต้นที่ไม่ได้ให้ผลดีก็ถูกโค่นและโยนลงในไฟ

20 ฉะนั้นท่านจะรู้จักเขาได้โดยผลของเขา

21 “ ไม่ใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’

จะได้เข้าอาณาจักรสวรรค์

แต่คนที่ทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์เท่านั้นที่จะได้เข้า

า 22 หลายคนจะพูดกับเราในวันนั้นว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า

พวกข้าพระองค์เผยพระวจนะในพระนามของพระองค์

ขับผีในพระนามของพระองค์ และทำการอัศจรรย์ต่างๆ มิใช่ หรือ?’ “

23 เมื่อนั้นเราจะบอกเขาอย่างตรงไปตรงมาว่า ‘ เราไม่รู้จักเจ้าเลย

เจ้าผู้กระทำชั่ว จงไปให้พ้น!’

ช่างก่อสร้างที่ฉลาดและที่โง่เขลา

(ล ก .6:47-49)

“ ฉะนั้นทุกคนที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและนำไปปฏิบัติก็เป็นดังคนฉลาดที่สร้างเรือนของตนบนศิลา 25 ถึงฝนตก กระแสน้ำท่วมท้นขึ้นมา

และ ลมพัดกระหน่ำเรือนนั้น แต่เรือนก็ได้พังลง เพราะรากฐานตั้งอยู่บนศิลา

26 ส่วนผู้ที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราแต่มิได้นำไปปฏิบัติ

ก็เป็นเช่นคนโง่ที่สร้างเรือนของตนบนทราย

27 เมื่อฝนตก กระแสน้ำท่วมท้นขึ้นมา และลมพัดกระหน่ำเรือนนั้น และเรือนก็พังทลายลง”

28 เมื่อพระเยซูตรัสสิ่งเหล่านี้จบแล้ว

ฝูงชนก็พากันอัศจรรย์ใจในคำสอนของพระองค์

29 เพราะพระองค์ทรงสอนเขาอย่างผู้มีสิทธิอำนาจ

ต่างจากพวกธรรมาจารย์ของเขา

พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อน

(ม ก .1:40-44; ล ก .5:12-14)

8 เมื่อพระองค์เสด็จลงจากภูเขา คนเป็นอันมากติดตามพระองค์มา

2 ชายคนหนึ่งเป็นโรคเรื้อน³⁰ มาคุกเข่ากราบทูลพระองค์ว่า “ พระองค์เจ้าข้า

ถ้าพระองค์เต็มพระทัยก็ทรงรักษาข้าพระองค์ให้หายได้”

3 พระเยซูทรงยื่นพระหัตถ์แตะต้องชายผู้นั้น ตรัสว่า “ เราเต็มใจจะรักษา จงหายโรคเถิด!” ทันใดนั้น เขาก็หายจากโรคเรื้อน

4 แล้วพระเยซูตรัสกับเขาว่า “ จ ง ร ะ วังอย่าบอกผู้ใดเลย

---

³⁰ 8:2 คำกรีกที่ใช้ไม่ได้หมายถึงโรคเรื้อนอย่างเดียว

แต่รวมถึงโรคผิวหนังต่างๆ ด้วย

แต่จงไปแสดงตัวต่อปุโรหิตและถวายเครื่องบูชาตามที่โมเสสสั่งไว้
เพื่อเป็นพยานแก่คนทั้งหลายว่าท่านหายโรคแล้ว”

ความเชื่อของนายร้อย

(ล ก .7:1-10)

5 เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าเมืองคาเปอร์นาอุม

มีนายร้อยคนหนึ่งมาทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ 6 เขากล่าวว่า

“ พระองค์เจ้าข้า คนใช้ของข้าพระองค์นอนป่วยเป็นอัมพาตอยู่ที่บ้าน
ทนทุกข์ทรมานยิ่งนัก”

7 พระเยซูตรัสแก่นายร้อยนั้นว่า “ เราจะไปรักษาเขา”

8 เขาทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า

ข้าพระองค์ไม่คู่ควรที่จะให้พระองค์เสด็จมาใต้ชายคาบ้านของข้าพระองค์

เพียงแต่พระองค์ตรัสสั่งเท่านั้น คนรับใช้ของข้าพระองค์ก็จะหายป่วย

9 ด้วยว่าข้าพระองค์เองมีทั้งผู้บังคับบัญชา และมีทหารใต้บังคับบัญชา

ข้าพระองค์สั่งคนนั้นว่า ‘ ไป ’ เขาก็ไป สั่งคนนั้นว่า ‘ มา ’ เขาก็มา

ข้าพระองค์สั่งคนรับใช้ว่า ‘ จงทำสิ่งนี้ ’ เขาก็ทำ”

10 เมื่อพระเยซูทรงได้ยินเช่นนั้นก็ทรงประหลาดพระทัย

และตรัสกับบรรดาผู้ติดตามพระองค์ว่า “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า

เราไม่เคยพบใครสักคนในอิสราเอลที่มีความเชื่อยิ่งใหญ่เพียงนี้

11 เราบอกท่านว่าคนเป็นอันมากจากตะวันออกและตะวันตก

จะมาเข้าประจำที่ของตนาในงานเลี้ยงร่วมกับอับราฮัม อิสอัค

และยาโคบในอาณาจักรสวรรค์

12 แต่พลเมืองของอาณาจักรนั้นจะถูกโยนออกมาสู่ความมืดมืด

ที่ซึ่งจะมีการร่ำไห้และการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน”

13 แล้วพระเยซูตรัสแก่นายร้อยนั้นว่า “ จงไปเถิด

จะเป็นไปตามที่ท่านเชื่อ” และคนใช้ของเขาก็หายโรคในชั่วโมงนั่นเอง

พระเยซูทรงรักษาคนเป็นอันมาก

(ม ก .1:29-34; ล ก .4:38-41)

14 เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในบ้านของเปโตร

ทรงเห็นแม่ยายของเปโตรนอนเป็นไขอยู่บนเตียง 15พระองค์ทรงจับมือนาง
อาการไขก็พลันหายไป นางจึงลุกขึ้นปรนนิบัติรับใช้พระองค์

16 ครั้นตกเย็น คนถูกผีสิงหลายคนถูกนำมาเฝ้าพระองค์

และพระองค์ทรงขับผีเหล่านั้นออกด้วยคำตรัสและทรงรักษาคนเจ็บป่วยทั้งปวง

17การนี้เป็นจริงตามที่ได้กล่าวไว้ผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า

“ พระองค์ทรงรับเอาความอ่อนแอทั้งหลายของเรา
และหอบโรคต่างๆ ของเราไป” ³¹

การติดตามพระเยซู

(ล ก .9:57-60)

18 เมื่อพระเยซูทรงเห็นว่าประชาชนมาห้อมล้อมพระองค์
จึงตรัสสั่งให้ข้ามทะเลสาบไปยังอีกฟากหนึ่ง

19แล้วมีธรรมาจารย์คนหนึ่งมาทูลพระองค์ว่า “ ท่านอาจารย์
ข้าพเจ้าจะติดตามท่านไม่ว่าท่านจะไปยังที่ใด”

20 พระเยซูตรัสตอบว่า “ หมาจึงจอกยังมีโพรง นกในอากาศยังมีรัง
แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ”

21 สาวกอีกคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า “ พระองค์เจ้าข้า
ให้ข้าพระองค์ไปฝังศพบิดาก่อน”

---

³¹ 8:17 อ ส ย .53:4

22 แต่พระเยซูตรัสว่า “ จงตามเรามา
ปล่อยให้คนตายฝังผู้ตายของพวกเขาเองเถิด”

พระเยซูทรงห้ามพายุ

(ม ก .4:36-41; ล ก .8:22-25)

23 แล้วพระองค์เสด็จลงเรือ และเหล่าสาวกของพระองค์ตามพระองค์ไป

24 ฉับพลันเกิดพายุร้ายกลางทะเลสาบ คลื่นซัดท่วมเรือ แต่พระเยซูบรรทมอยู่

25 เหล่าสาวกมาปลุกพระองค์ทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า ช่วยเราด้วย!

เรากำลังจะจมน้ำตายอยู่แล้ว!”

26 พระเยซูตรัสตอบว่า “ ท่านผู้มีความเชื่อน้อย

ไหนจึงตื่นตกใจเพียงนี้?” แล้วทรงลุกขึ้นห้ามลมและคลื่น มันก็สงบราบเรียบ

27 เหล่าสาวกอัศจรรย์ใจ พุดกันว่า “ พระองค์ทรงเป็นใครกันหนอ?

แม้แต่ลมและคลื่นก็ยังเชื่อฟังพระองค์!”

การรักษาคนถูกผีสิง 2 คน

(ม ก .5:1-17; ล ก .8:26-37)

28 ครั้นข้ามฟากมาถึงแดนกาตาร³² ช า ย 2

คนซึ่งมีผีสิงออกจากอูโงมค์ฝั่งศพมาหาพระองค์ ทั้งสองดูร้ายมาก

จนไม่มีใครกล้าผ่านเข้าไปแถวนั้น 29 ชายทั้งสองตะโกนว่า

“ พระบุตรของพระเจ้า พระองค์ต้องการอะไรจากเราหรือ?

ทรงมาที่นี่เพื่อทรมานเราก่อนถึงกำหนดเวลาหรือ?”

30 ไม่ไกลจากที่นั่น มีสุกรฝูงใหญ่หากินอยู่

31 ผีนั้นจึงทูลอ้อนวอนพระเยซูว่า “ ถ้าจะทรงขับพวกเราออก

ขอให้เราไปสิงในสุกรฝูงนั้นเถิด”

---

³² 8:28 หรือ เกรราชา

32 พระองค์ตรัสสั่งพวกมันว่า “ ไป !” ฉะนั้นจึงเข้าไปสิงในสุกร
สุกรทั้งฝูงก็กระโจนจากหน้าผาลงทะเลสาบจนน้ำตายหมด
33บรรดาผู้เลี้ยงสุกรวิ่งเข้าไปในเมือง เล่าเรื่องทั้งหมด
รวมทั้งเหตุการณ์ที่เกิดกับคนที่มีผีสิงทั้ง 2 คนนั้น
34แล้วคนทั้งเมืองออกมาหาพระเยซู และเมื่อพวกเขาพบพระองค์
ก็ทูลขอร้องให้ทรงไปเสวยจากเขตแดนของเขา

พระเยซูทรงรักษาคนเป็นอัมพาต

(ม ก .2:3-12; ล ก .5:18-26)

9 พระเยซูจึงเสด็จลงเรือข้ามฟากไปยังเมืองของพระองค์
2มีผู้หามคนเป็นอัมพาตซึ่งนอนอยู่บนที่นอนมาเฝ้าพระเยซู
เมื่อทรงเห็นความเชื่อของพวกเขา ก็ตรัสกับคนเป็นอัมพาตนั้นว่า “ ลูกเอ๋ย
จงชื่นใจเถิด บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว”
3 พวกธรรมาจารย์บางคนได้ยืนเช่นนั้นก็คิดในใจว่า
“ ชายคนนี้กำลังพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า”
4 พระเยซูทรงทราบความคิดของเขา จึงตรัสว่า
“ ไฉนพวกท่านจึงคิดชั่วอยู่ในใจ? 5ที่จะพูดว่า
' บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว' กับ ' จงลุกขึ้นเดินไป'
อย่างไรจะง่ายกว่ากัน? 6แต่ทั้งนี้ก็เพื่อให้พวกท่านรู้ว่า
บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะอภัยบาป”
แล้วพระองค์ตรัสกับคนเป็นอัมพาตว่า “ จงลุกขึ้น
แบกที่นอนกลับไปบ้านเถิด” 7และชายคนนั้นก็ลุกขึ้นกลับไปบ้าน
8เมื่อฝูงชนเห็นดังนี้ก็ยำเกรงและสรรเสริญพระเจ้าผู้ประทานสิทธิอำนาจเช่นนี้
แก่มนุษย์

ทรงเรียกมัทธิว

(ม ก .2:14-17; ล ก .5:27-32)

9 ครั้นพระเยซูเสด็จจากที่นั่น

ทรงเห็นชายคนหนึ่งชื่อมัทธิวนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี จึงตรัสกับเขาว่า

“ จง ตาม เ ร า มา ” มัทธิวก็ลุกขึ้นติดตามพระองค์ไป

10 ขณะพระเยซูเสวยพระกระยาหารที่เรือนของมัทธิว คนเก็บภาษีและ

“ คน บ า ป ห ล า ย คน ” มาร่วมรับประทานอาหารกับพระองค์และเหล่าสาวก

11เมื่อพวกฟาริสีเห็นเช่นนั้นก็ถามสาวกของพระองค์ว่า

“ ทำไมอาจารย์ของท่านจึงรับประทานอาหารร่วมกับคนเก็บภาษีและ

‘ คน บ า ป ? ’ ”

12 เมื่อพระเยซูทรงได้ยินเช่นนั้นจึงตรัสว่า “ คนสุขภาพดีไม่ต้องการหมอ

แต่คนป่วยต้องการ 13จงไปศึกษาให้เข้าใจความหมายของข้อความที่ว่า

‘ เราประสงค์ความเมตตา มิใช่เครื่องบูชา ’ ³³

เพราะเรามีได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาป”

ถามพระเยซูเรื่องการถืออดอาหาร

(ม ก .2:18-22; ล ก .5:33-39)

14 ฝ่ายสาวกของยอห์นมาทูลถามพระองค์ว่า

“ พวกข้าพระองค์กับพวกฟาริสีอดอาหาร

แต่ทำไมสาวกของพระองค์ไม่ถืออดอาหาร?”

15 พระเยซูทรงตอบว่า

“ จะให้แขกของเจ้าบ่าวทุกข์โศกขณะเจ้าบ่าวอยู่ด้วยได้อย่างไร? สักวันหนึ่ง

เจ้าบ่าวจะถูกนำตัวไปจากเขา แล้วพวกเขาจะอดอาหาร

---

³³ 9:13 ฮ ซ ย .6:6

16 “ ไม่มีใครเอาผ้าใหม่ที่ยังไม่หดไปปะเสื้อผ้าเก่า
เพราะผ้าใหม่จะหดรั้งผ้าเก่าให้ขาดมากกว่าเดิม
17 และไม่มีใครเทเหล้าองุ่นใหม่ใส่ถุงหนังเก่า ถ้าทำเช่นนั้นถุงหนังจะขาด
เหล้าองุ่นจะไหลออกมาหมดและถุงหนังจะเสียหาย ไม่หรอก
เขาย่อมเทเหล้าองุ่นใหม่ใส่ในถุงหนังใหม่และเก็บรักษาไว้ได้ทั้งสองอย่าง”

เด็กที่เสียชีวิตและหญิงผู้ป่วย

(ม ก .5:22-43; ล ก .8:41-56)

18 ขณะที่พระองค์ตรัสอยู่นั้น
นายธรรมศาลาคนหนึ่งมาคุกเข่าทูลพระองค์ว่า
“ ลูกสาวของข้าพระองค์เพิ่งเสียชีวิต แต่ขอโปรดเสด็จไปทรงวางมือให้
แล้วเธอจะเป็นขึ้นมา” 19 พระเยซูทรงลุกขึ้นไปกับเขา เหล่าสาวกก็ไปด้วย
20 ขณะนั้นเอง หญิงคนหนึ่งซึ่งตกเลือดเรื้อรังมา 12 ปีแล้ว
ได้เข้ามาข้างหลังพระองค์และแตะต้องชายฉลองพระองค์ 21 นางคิดในใจว่า
“ ถ้าเพียงแต่เราแตะฉลองพระองค์ เราก็คงหายโรค”

22 พระเยซูทรงหันมาเห็นนางจึงตรัสว่า “ ลูกหญิงเอ๋ย จงชื่นใจเถิด
ความเชื่อของท่านทำให้ท่านหายโรคแล้ว” นางก็หายโรคตั้งแต่นั้นมา

23 เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในบ้านของนายธรรมศาลา
ทรงเห็นพวกเป่าปี่และผู้คนส่งเสียงอึกทึก 24 พระองค์ก็ตรัสว่า “ ไปเสียเถิด
เด็กหญิงนี้ยังไม่ตาย เพียงแต่หลับอยู่” แต่พวกเขาพากันหัวเราะเยาะพระองค์
25 หลังจากผู้คนออกไปแล้ว พระองค์ทรงเข้ามาจับมือเด็กน้อย
เด็กหญิงนั้นก็ลุกขึ้น 26 ข่านี้จึงเลื่องลือไปทั่วแคว้น

พระเยซูทรงรักษาคคนตาบอดและคนใบ้

27 ขณะที่พระเยซูเสด็จจากที่นั่น มีชายตาบอด 2 คนเดินตามพระองค์มา
พลางร้องว่า “ บุตรดาวิดเจ้าข้า เมตตาพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด!”

28 เมื่อทรงเข้าไปในเรือนแล้ว คนตาบอดทั้งสองก็มาหาพระองค์ พระเยซูตรัสถามเขาว่า “ ท่านเชื่อหรือที่เราสามารถกระทำการนี้ได้?” ทั้งสองทูลตอบว่า “ เชื่อ พระเจ้าข้า”

29 พระองค์จึงทรงแกะตาของพวกเขาและตรัสว่า “ ให้เป็นไปตามความเชื่อของเจ้าเถิด” 30 ทั้งสองก็กลับมองเห็นได้ พระเยซูทรงกำชับเขาอย่างหนักแน่นว่า “ อย่าให้ใครรู้เรื่องนี้

31 แต่เขาก็ออกไปป่าวประกาศข่าวเกี่ยวกับพระองค์ทั่วแคว้น

32 ขณะที่พวกเขา กำลังจะพากันออกไป

มีผู้นำชายคนหนึ่งซึ่งถูกผีสิงและพูดไม่ได้มาพบพระเยซู

33 และเมื่อทรงจับมือออกแล้ว ชายผู้เคยเป็นใบ้ก็พูดได้

ประชาชนพากันอัศจรรย์ใจและพูดว่า

“ ไม่เคยพบเห็นอะไรเช่นนี้เลยในอิสราเอล” 34 แต่พวกฟาริสีพูดว่า

“ เขาจับมือออกด้วยฤทธิ์ของนายผี”

คนงานยังน้อยอยู่

35 พระเยซูเสด็จไปตามเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ทรงเทศนาในธรรมศาลา ประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า

และรักษาโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง

36 เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนก็ทรงสงสารเขา เพราะพวกเขาถูกรังควานและไร้ที่พึ่งเหมือนลูกแกะขาดผู้เลี้ยง

37 แล้วพระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกว่า “ งานเก็บเกี่ยวมีมากยิ่ง แต่คนงานมีน้อยนัก

38 เหตุฉะนั้นจงทูลขอต่อพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งการเก็บเกี่ยว ให้ส่งคนงานมายังทุ่งแห่งการเก็บเกี่ยวของพระองค์”

พระเยซูทรงส่งสาวกทั้งสิบสอง อ อ ก ไ ป

(ม ก .3:13-19 , 6:7-13; ล ก .6:12-16, 9:1-6)

10 พระเยซูทรงเรียกสาวก 12 คนของพระองค์มา
และประทานสิทธิอำนาจแก่เขาที่จะขับไล่วิญญาณชั่ว³⁴
และบำบัดโรคภัยไข้เจ็บทุกอย่าง

2 นี่คือรายชื่อของอัครทูต 12 คน คนแรกคือ ซีโมน (ที่เรียกกันว่า เปโตร)
กับอันดรูว์น้องชายของเขา ยากอบกับยอห์นน้องชายของเขา
ทั้งสองเป็นบุตรเศเบดี 3ฟิลิป และบารโธโลมิว โธมัส และมัทธิวคนเก็บภาษี
ยากอบบุตรอัลเฟอัสและธัดเดอัส 4ซีโมนพรรคชาตินิยมและยูดาส อิสคาริโอท
ผู้ทรยศต่อพระองค์

5 พระเยซูทรงส่งทั้งสิบสอง คนนี้ไป พร้อมกับกำชับว่า

“ อย่าไปในหมู่คนต่างชาติหรือเข้าไปในเมืองใดของชาวสะมาเรีย

6แต่จงไปหาแกะที่หลงหายแห่งอิสราเอล 7ขณะที่ไป จงประกาศข่าวสารที่ว่า

‘ อาณาจักรสวรรค์มาใกล้แล้ว’ 8จงรักษาคนเจ็บป่วย ให้คนตายฟื้นขึ้น

รักษาคนโรคเรื้อน³⁵ให้หาย ขับผีให้ออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ

จงให้เปล่าๆ 9ไม่ต้องพกเหรียญทองหรือเงินหรือทองแดงไว้ในเข็มขัด

10ไม่ต้องเอายามไปในการเดินทาง หรือเสื้ออีกตัวหนึ่ง หรือรองเท้า

หรือไม้เท้า เพราะคนงานควรได้รับสิ่งตอบแทน

11 “ เมื่อเข้าสู่เมืองใด หมู่บ้านใด จงหาคนที่เหมาะสมในที่นั้น

และพักที่บ้านเขาจนกว่าจะจากไป 12เมื่อเข้าไปในบ้าน จงอวยพรเขา

13หากบ้านนั้นต้อนรับท่านอย่างดี ก็ให้สันติสุขของท่านอยู่กับบ้านนั้น

แต่หากไม่เป็นเช่นนั้น ก็ให้สันติสุขนั้นกลับคืนมาสู่ท่าน

---

³⁴ 10:1 ภาษากรีกว่า โสโครก

³⁵ 10:8 คำกรีกที่ใช้ไม่ได้หมายถึงโรคเรื้อยอย่างเดียว

แต่รวมถึงโรคผิวหนังต่างๆ ด้วย

14หากผู้ใดไม่ต้อนรับหรือฟังคำของท่าน
จงสะบัดฝุ่นออกจากเท้าเมื่อไปจากบ้านนั้นหรือเมืองนั้น

15เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ในวันพิพากษา
โทษของเมืองโสโดมและโกโมราห์ยิ่งเบากว่าโทษของเมืองนั้น

16เราส่งท่านไปเหมือนลูกแกะในหมู่สุนัขป่า ฉะนั้นจงเฉลียวฉลาดเหมือนงู
และสุภาพไม่มีพิษภัยเหมือนนกกพิราบ

17 “ จงระวังให้ดี ด้วยว่าผู้คนจะส่งตัวท่านขึ้นศาล
และเขียนท่านในธรรมศาลาของเขา 18เพราะเรา
ท่านจะถูกนำตัวไปพบบรรดาผู้ว่าการและกษัตริย์ในฐานะพยานแก่พวกเขาแล
ะคนต่างชาติ 19แต่เมื่อพวกเขาจับกุมท่าน
อย่าวิตกกังวลว่าจะพูดอะไรหรือพูดอย่างไร
ถึงตอนนั้นจะทรงประทานสิ่งที่ต้องพูดให้แก่ท่าน

20เพราะไม่ใช่ท่านเองที่กำลังพูด
แต่พระวิญญาณแห่งพระบิดาของท่านกำลังตรัสผ่านท่าน

21 “ พี่น้องจะทรยศกันถึงตาย และพ่อจะทรยศลูก
ลูกจะกบฏต่อพ่อแม่และเป็นเหตุให้พวกเขาถึงตาย

22คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะเรา แต่ผู้ที่ยืนหยัดจนถึงที่สุดจะรอด

23เมื่อท่านถูกข่มเหงในที่หนึ่ง จงหนีไปยังอีกที่หนึ่ง
เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ท่านหนีไปยังไม่ครบทุกเมืองของอิสราเอล
บุตรมนุษย์ก็มาแล้ว

24 “ ศิษย์ไม่เหนือกว่าครูของตน บ่าวไม่เหนือกว่านายของตน

25ศิษย์เสมอครู และบ่าวเสมอนายก็พอแล้ว ถ้าเจ้าบ้านถูกเรียกว่าเบเอลเซบูล³⁶
คนในครัวเรือนของเขาจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

---

³⁶ 10:25 หรือ เบเอลเซบูล

26 “ ฉะนั้นอย่ากลัวพวกเขา ไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ซึ่งจะไม่ถูกเปิดเผย
หรือที่ซ่อนไว้ ซึ่งจะไม่ถูกทำให้ประจักษ์แจ้ง 27 สิ่งที่เราบอกพวกท่านในที่มืด
จงกล่าวในที่แจ้ง สิ่งซึ่งกระซิบที่หูของท่าน จงประกาศจากหลังคาบ้าน
28 อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่สามารถฆ่าจิตวิญญาณ
แต่จงเกรงกลัวพระองค์ผู้ทรงสามารถทำลายทั้งจิตวิญญาณและกายในนรก
29 น ก ก ร ะ จ า บ 2 ตัวชายกันบาทเดียว³⁷มิใช่หรือ?
ถึงกระนั้น ไม่มีสักตัวที่ตกถึงพื้นนอกเหนือจากน้ำพระทัยของพระบิดา
30 และแม้แต่ผมทุกเส้นบนศีรษะท่านก็ทรงนับไว้แล้วทั้งหมด
31 ฉะนั้นอย่ากลัวเลย ท่านมีค่ายิ่งกว่านกกระจาบหลายตัว
32 “ ผู้ใดยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์
เราจะยอมรับเขาต่อพระพักตร์พระบิดาของเราในสวรรค์เช่นกัน
33 แต่ผู้ใดไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์
เราจะไม่ยอมรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราในสวรรค์
34 “ อย่าคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติสุขมาสู่โลก
เรามีได้นำสันติสุขแต่นำดาบมา 35 เพราะเรามาเพื่อจะทำให้

“ ‘ ชายหนุ่มแตกแยกกับพ่อ
ลูกสาวแตกแยกกับแม่
ลูกสะใภ้แตกแยกกับแม่สามี

36 ศัตรูของเขาจะเป็นคนในครัวเรือนของเขาเอง’ ³⁸

37 “ ผู้ใดรักบิดามารดา ยิ่งกว่าเรา ก็ไม่คู่ควรกับเรา
ผู้ใดรักบุตรชายหญิง ยิ่งกว่าเรา ก็ไม่คู่ควรกับเรา

---

³⁷ 10:29 ภาษากรีกว่า 1 อัสซาริอัน

³⁸ 10:36 ม ค า .7:6

38 และผู้ใดไม่รับกางเขนของตนแบกตามเรามา ก็ไม่คู่ควรกับเรา

39 ผู้ที่ใฝ่หาชีวิตจะเสียชีวิต และผู้ใดเสียชีวิตของตนเพื่อเห็นแก่เราจะได้ชีวิต

40 “ ผู้ที่รับพวกท่านก็รับเรา และผู้ที่รับเราก็คือรับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา

41 ผู้ใดรับผู้เผยพระวจนะเพราะเป็นผู้เผยพระวจนะก็จะได้รับบำเหน็จของผู้เผยพระวจนะ

และผู้ใดรับคนชอบธรรมเพราะเป็นคนชอบธรรมก็จะได้รับบำเหน็จของผู้ชอบธรรม

42 และถ้าผู้ใดเอาน้ำเย็นถ้วยหนึ่งให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้คนหนึ่งคนใดเพราะเขาเป็นสาวกของเรา เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้นั้นจะไม่ขาดบำเหน็จของตน”

พระเยซูกับยอห์นผู้ให้บัพติศมา

(ลูกา 7:18-35)

11 หลังจากตรัสสั่งสาวกทั้งสิบสอง คนจบแล้ว พระเยซูก็เสด็จจากที่นั่น ไปสั่งสอนและเทศนาในเมืองต่างๆ ของแคว้นกาลิลี³⁹

2 เมื่อยอห์นซึ่งอยู่ในคุกได้ข่าวเกี่ยวกับพระราชกิจของพระคริสต์ ก็ส่งสาวกของเขา 3 มาทูลถามพระองค์ว่า “ ท่านคือผู้ที่จะมานั้น หรือเราจะต้องคอยผู้อื่น?”

4 พระเยซูตรัสตอบว่า

“ จงกลับไปรายงานสิ่งที่ท่านได้ยินได้เห็นแก่ยอห์น 5 คือคนตาบอดเห็นได้ คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อน⁴⁰หายจากโรค คนหูหนวกกลับได้ยิน

---

³⁹ 11:1 ภาษากรีกว่า ในเมืองต่างๆ ของพวกเขา

⁴⁰ 11:5 คำกรีกที่ใช้ไม่ได้หมายถึงโรคเรื้อยอย่างเดียว แต่รวมถึงโรคผิวหนังต่างๆ ด้วย

คนตายแล้วเป็นขึ้นมา และข่าวประเสริฐได้ประกาศแก่คนยากไร้
6 คนที่ไม่สูญเสียความเชื่อไปเพราะเราก็เป็นสุข”

7 ขณะที่สาวกของยอห์นกำลังจะจากไป

พระเยซูก็เริ่มตรัสกับประชาชนเกี่ยวกับยอห์นว่า

“ พวกท่านออกไปดูอะไรในถิ่นทุรกันดาร? ดูนุ่นอ้อลู่ตามลมหรือ? 8 หากมิใช่
ท่านออกไปดูอะไร? ดูนุ่นงุ่มห่มผ้าเนื้อดีหรือ? ไม่ใช่

คนนุ่นงุ่มห่มผ้าเนื้อดียอมอยู่ในวังของกษัตริย์ 9 ถ้าเช่นนั้นท่านออกไปดูอะไร?

ผู้เผยพระวจนะหรือ? ใช่แล้ว เราบอกท่านว่า

ยอห์นเป็นยิ่งกว่าผู้เผยพระวจนะเสียอีก 10 นี่แหละคือผู้ที่มีเขียนถึงไว้ว่า

“ ‘ เราจะส่งทูตของเรามาล่วงหน้า
ผู้จะจัดเตรียมลู่ทางไว้ให้ท่าน’ ⁴¹

11 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ในบรรดาผู้ที่เกิดจากหญิง

ไม่มีคนไหนยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา

กระนั้นผู้ต่ำต้อยที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ก็ยิ่งยิ่งใหญ่กว่ายอห์น

12 ตั้งแต่สมัยยอห์นผู้ให้บัพติศมาจนถึงทุกวันนี้

อาณาจักรสวรรค์กำลังรุดหน้าไปอย่างเข้มแข็ง และผู้ที่เข้มแข็งก็ฉวยไว้ได้

13 ด้วยว่าหนังสือผู้เผยพระวจนะและหนังสือบทบัญญัติทั้งปวงก็ได้พยากรณ์มา

จนถึงยอห์น 14 และหากพวกท่านเต็มใจจะรับ

ยอห์นนี่แหละคือเอลียาห์ซึ่งจะมานั้น 15 ใครมีหู จงฟังเถิด

16 เราจะเปรียบคนในชั่วอายุนี้กับสิ่งใดดี? เขาเป็นเช่นเด็กๆ

ที่นั่งอยู่กลางตลาด ร้องบอกคนอื่น ๆ ว่า

---

⁴¹ 11:10 ม ล ค .3:1

17 “ ‘ เราเป่าปี่ให้
พวกเธอก็ไม่เต้นรำ
เราร้องเพลงไว้อาลัย
พวกเธอก็ไม่ทุกข์โศก’

18 เพราะยอห์นมาไม่กินไม่ดื่ม พวกเขาก็กล่าวว่า ‘ เขามีผีสิง’
19 บุตรมนุษย์มาทั้งกินและดื่ม พวกเขาก็กล่าวว่า ‘ นี่คือนคนตะกละและคนขี้เมา
สหายของคนเก็บภาษีและ “ ค น บ า ป ” ‘
แต่พระปัญญา ก็ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าถูกต้อง โดยการกระทำของพระปัญญาเอง ”

วิบัติแก่เมืองที่ไม่กลับใจใหม่

(ล ก .10:13-15)

20 แล้วพระเยซูทรงเริ่มกล่าวโทษเมืองต่างๆ
เพราะพวกเขาไม่ยอมกลับใจเสียใหม่
ทั้งที่พระองค์ได้ทรงกระทำการอัศจรรย์ส่วนใหญ่ในเมืองเหล่านั้น
21” วิบัติแก่เจ้า เมืองโคราซิน! วิบัติแก่เจ้า เมืองเบธไซดา!
หากการอัศจรรย์ที่ทำในเมืองของเจ้า ได้ทำในเมืองไทระและเมืองไซดอน
พวกเขาคงนั่งห่มผ้ากระสอบนั่งจมขี้เถ่า กลับใจใหม่เสียนานแล้ว
22 แต่เราบอกพวกเจ้าว่าในวันพิพากษาโทษของเมืองไทระและเมืองไซดอนจะ
มากกว่าโทษของเจ้า 23 ส่วนเจ้า เมืองคาเปอร์นาอุม
เจ้าจะถูกยกขึ้นเทียมฟ้าหรือ? หากได้ เจ้าจะต้องลงไปในเหวลึก⁴²ต่างหาก
ถ้าการอัศจรรย์ที่ทำในเมืองของเจ้า ได้ทำที่เมืองโสโดม

---

⁴² 11:23 หรือ แดนมรณา

เมืองนั้นคงอยู่มาจนถึงทุกวันนี้ 24 แต่เราบอกพวกเจ้าว่า
ใน วันพิพากษาโทษของเมืองโสโดมยังเบากว่าโทษของเจ้า”

การพักสงบสำหรับผู้เหนื่อยล้า

(ล ก .10:21, 22)

25 ขณะนั้นพระเยซูตรัสว่า “ ข้าแต่พระบิดา
องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์
เพราะทรงปิดบังสิ่งเหล่านี้เสียจากคนฉลาด และผู้รู้
และทรงเปิดเผยแก่บรรดาเด็กเล็กๆ 26 ข้าแต่พระบิดา
พระองค์ทรงเห็นชอบเช่นนั้น”

27 “ พระบิดาของเราทรงมอบสิ่งทั้งปวงแก่เรา
ไม่มีใครรู้จักพระบุตรนอกจากพระบิดา
และไม่มีใครรู้จักพระบิดานอกจากพระบุตรกับบรรดาผู้ที่พระบุตรทรงเลือกที่จะ
เปิดเผยพระบิดาแก่เขา

28 บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา
และเราจะให้ท่านพักสงบ 29 จงรับแอกของเราแบกไว้และเรียนรู้จากเรา
เพราะเราสุภาพและถ่อมใจ แล้วจิตวิญญาณของท่านจะพักสงบ
30 ด้วยว่าแอกของเรานั้นพอเหมาะและภาระของเราก็เบา”

เจ้าเหนือวันสะบาโต

(ม ก .2:23-28; ล ก .6:1-5)

12 ครั้งนั้น พระเยซูเสด็จผ่านทุ่งนาในวันสะบาโต สาวกของพระองค์หิว
จึงเด็ดรวงข้าวมากิน 2 เมื่อพวกฟาริสีเห็น ก็ทูลพระองค์ว่า “ ดูเถิด
พวกศิษย์ของท่านทำสิ่งที่ผิดบัญญัติวันสะบาโต”

- 3 พระองค์ตรัสตอบว่า “ พวกท่านไม่ได้อ่านหรือว่าดาวิดทำอะไร
เมื่อท่านกับพรรคพวกหิวโหย? 4ดาวิดเข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า
และท่านกับพวกกินขนมปังศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งขัดต่อบทบัญญัติ
มีแต่ปุโรหิตเท่านั้นจึงจะรับประทานได้
5ท่านไม่ได้อ่านในหนังสือบทบัญญัติหรือ? ที่ว่าในวันสะบาโต
ปุโรหิตในพระวิหารทำงานของตนซึ่งเป็นการละเมิดกฎวันสะบาโต
แต่ไม่มีความผิด 6เราบอกท่านว่า ผู้⁴³ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าพระวิหารอยู่ที่นี้
7หากท่านได้เข้าใจความหมายของข้อความที่ว่า ‘ เราประสงค์ความเมตตา
มิใช่เครื่องบูชา’ ⁴⁴ ท่านก็คงจะไม่กล่าวโทษผู้ไม่มีความผิด
8เพราะบุตรมนุษย์ทรงเป็นเจ้าของวันสะบาโต”
9 จากที่นั่น พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาของพวกเขา
10และชายมือสืบคนหนึ่งอยู่ที่นั่น พวกเขาหาเหตุที่จะจับผิดพระองค์
จึงทูลถามว่า “ การรักษาโรคในวันสะบาโตผิดบัญญัติหรือไม่?”
11 พระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า “ หากใครในพวกท่านมีแกะหนึ่งตัว
และแกะนั้นตกบ่อในวันสะบาโต เขาจะไม่จุดดิ่งแกะขึ้นจากบ่อหรือ?
12คนคนหนึ่งมีค่ายิ่งกว่าแกะตัวหนึ่งสักเพียงใด
ฉะนั้นการทำความดีในวันสะบาโตก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแล้ว”
13 แล้วพระองค์ตรัสกับชายคนนั้นว่า “ จงเหยียดมือออกมา”
เขาจึงเหยียดมือออก และมือนั้นก็กลับเป็นปกติดีเหมือนมืออีกข้างหนึ่ง
14แต่พวกฟาริสีออกไปวางแผนกันว่า จะฆ่าพระเยซูได้อย่างไร

ผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงเลือก

---

⁴³ 12:6 หรือ “ สิ่ง” เช่นเดียวกับข้อ 41, 42

⁴⁴ 12:7 ฮ ซ ย .6:6

15 พระเยซูทรงทราบเช่นนี้จึงปลีกพระองค์ไปจากที่นั้น
คนเป็นอันมากติดตามพระองค์มา
และพระองค์ทรงรักษาคนป่วยของพวกเขາให้หายโรคทุกคน
16ทรงเตือนพวกเขาไม่ให้แพร่งพรายว่าพระองค์คือใคร 17ทั้งนี้
เป็นจริงตามที่ได้กล่าวไว้ผ่านทางอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะว่า

18” นี่คือผู้รับใช้ของเรา ซึ่งเราเลือกสรรไว้

ผู้ที่เรารักและชื่นชม

เราจะส่งพระวิญญาณของเราลงมาเหนือเขา

และเขาจะประกาศความยุติธรรมแก่บรรดาประชาชาติ

19เขาจะไม่วิวาทหรือส่งเสียงร้อง

ไม่มีผู้ใดจะได้ยินเสียงของเขาที่ถนน

20ไม่อ้อซ่าแล้ว เขาจะไม่หัก

และไฟตะเกียงที่ริบหรี่ เขาจะไม่ดับ

จนกว่าเขาจะนำความยุติธรรมไปสู่ชัยชนะ

21 บรรดาประชาชาติจะหวังใจในนามของเขา” ⁴⁵

พระเยซูกับเบเอลเซบับ

(ม ก .3:23-27; ล ก .11:17-22 , 12:10)

22 แล้วเขาพาชายที่มีผีสิงคนหนึ่งซึ่งทั้งตาบอดและเป็นใบ้มาหาพระองค์

พระเยซูทรงรักษาคนนั้น เขาจึงพูดได้เห็นได้

23คนทั้งปวงก็ประหลาดใจและพูดกันว่า

“ เป็นไปได้ไหมที่คนนี่คือบุตรดาวิด?”

---

⁴⁵ 12:21 อ ส ย .42:1-4

24 แต่เมื่อพวกฟาริสีได้ยินเข้าก็พูดว่า

“ คนนี้ขับผีออกก็โดยอาศัยเบเอลเซบูบ⁴⁶เจ้าแห่งผีเท่านั้นเอง”

25 พระเยซูทรงทราบความคิดของพวกเขาจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ ทุกๆ

อาณาจักรที่แตกแยกกันเอง ย่อมถูกทำลาย และทุกๆ

บ้านเมืองหรือครัวเรือนที่แตกแยกกันเองย่อมตั้งอยู่ไม่ได้

26 หากชาติานขับไล่ชาติาน มันก็แตกแยกกับตัวเอง

แล้วอาณาจักรของมันจะตั้งอยู่ได้อย่างไร

27 และหากเราขับผีออกโดยอาศัยเบเอลเซบูบ คนของพวกท่านเล่า

ขับผีออกโดยอาศัยใคร? ฉะนั้นพวกเขาจะตัดสินท่าน

28 แต่หากเราขับผีออกโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

อาณาจักรของพระเจ้านั้นก็มาถึงพวกท่านแล้ว

29

“ หรือคนจะสามารถเข้าไปในเรือนของคนที่แข็งแรงและขนเอาทรัพย์สิ

นของเขาไปได้อย่างไร? เว้นแต่จะจับคนแข็งแรงนั้นมัดไว้เสียก่อน

แล้วจึงปล้นบ้านของเขาได้

30 “ ผู้ใดไม่อยู่ฝ่ายเราก็เป็นปฏิปักษ์กับเรา และผู้ใดไม่รวบรวมไว้ให้เรา

ก็ทำให้กระจัด กระจายไป 31 ฉะนั้นเราบอกท่านว่า

บาปผิดและการหมิ่นประมาททุกอย่างทรงอภัยให้มนุษย์ได้

แต่การหมิ่นประมาทพระวิญญาณทรงอภัยให้ไม่ได้

32 ผู้ใดกล่าวล่วงเกินบุตรมนุษย์จะทรงอภัยให้

แต่ผู้ใดกล่าวล่วงเกินพระวิญญาณบริสุทธิ์

จะไม่ทรงอภัยให้ไม่ว่าในยุคนี้หรือในยุคหน้า

33 “ ถ้าต้นไม้ดี ผลก็จะดี ถ้าต้นไม้เลว ผลก็จะเลว

เพราะจะรู้จักต้นไม้ได้ก็โดยผลของมัน 34 เจ้าซาตังร้าย

---

⁴⁶ 12:24 ภาษากรีกว่า เบเซบูลหรือ เบเอลเซบูล เช่นเดียวกับข้อ 27

เจ้าที่เป็นคนชั่วจะพูดสิ่งที่ดีได้อย่างไร

เพราะปากพูดสิ่งที่ล้นออกมาจ ากใจ 35คนดีนำสิ่งดีๆ
ออกมาจากความดีที่สะสมไว้ในตัวเขา ส่วนคนชื่อนำสิ่งชั่วๆ
ออกมาจากความชั่วที่สะสมอยู่ในตัวเขา 36แต่เราบอกท่านว่า
ในวันพิพากษามนุษย์จะต้องให้การเกี่ยวกับถ้อยคำพล่อยๆ
ทุกคำที่เขาพูดออกมา

37เพราะท่านจะพันผิดหรือถูกลงโทษก็ขึ้นอยู่กับถ้อยคำของท่าน”

หมายสำคัญของโยนาห์

(ล ก .11:24-26, 29-32)

38 แล้วมีบางคนในพวกฟาริสีและธรรมาจารย์มาทูลพระองค์ว่า
“ ท่านอาจารย์ เราอยากเห็นหมายสำคัญอันอัศจรรย์จากท่าน”

39 พระองค์ตรัสว่า “ คนในยุคที่ชั่วร้ายและทรยศต่อพระเจ้า
ขอแต่หมายสำคัญอันอัศจรรย์! แต่เขาจะไม่ได้รับหมายสำคัญอื่น
ยกเว้นหมายสำคัญของโยนาห์ผู้เผยพระวจนะ

40เพราะโยนาห์อยู่ในท้องปลาใหญ่ 3 วัน 3 คืนฉันใด

บุตรมนุษย์ก็จะอยู่ในใจกลางแผ่นดินโลก 3 วัน 3 คืนฉันนั้น 41ในวันพิพากษา

ชาวนีเนเวห์จะยืนขึ้นพร้อมกับคนในยุคนี้และกล่าวโทษพวกเขา

เพราะชาวนีเนเวห์ได้กลับใจเสียใหม่โดยคำเทศนาของโยนาห์

และบัดนี้ผู้⁴⁷ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าโยนาห์ก็อยู่ที่นี้ 42ในวันพิพากษา

ราชินีแห่งแดนใต้จะลุกขึ้นพร้อมกับคนในยุคนี้และกล่าวโทษพวกเขา

เพราะพระนางมาจากสุดโลกเพื่อรับฟังสติปัญญาของโซโลมอน

และบัดนี้ผู้ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าโซโลมอนก็อยู่ที่นี้

---

⁴⁷ 12:41 หรือ สิ่ง เช่นเดียวกับข้อ 42

43 “ เมื่อวิญญาณชั่ว⁴⁸ออกจากผู้ใดแล้ว มันก็ไปทั่วถิ่นแล้ง แสวงหาที่พัก และไม่พบ 44มันจึงว่า ‘ ข้าจะกลับไปยังเรือนที่ข้าจากมา’ ครั้นมาถึงก็พบว่าเรือนนั้นว่างอยู่ กวาดเก็บสะอาด และจัดเป็นระเบียบเรียบร้อย 45จึงไปพาเพื่อนผีอีก 7 ตนซึ่งร้ายกว่ามันอีกเข้ามาอาศัยที่นั่น และในที่สุดสภาพของคนนั้นก็เลวร้ายยิ่งกว่าตอนแรกเสียอีก คนในยุคที่ชั่วร้ายนี้ก็จะเป็นอย่างนั้น”

มารดาและน้องชายของพระเยซู

(ม ก .3:31-35; ล ก .8:19-21)

46 ขณะพระเยซูกำลังตรัสอยู่กับฝูงชน

มารดาและน้องของพระองค์มายืนอยู่ภายนอก ต้องการจะพูดกับพระองค์

47มีผู้ทูลพระเยซูว่า “ มารดาและน้องชายของท่านมายืนอยู่ภายนอก ต้องการจะพูดกับท่าน” ⁴⁹

48 พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า “ ใครคือมารดา

และใครคือพี่น้องของเรา?” ⁴⁹ทรงชี้ไปที่เหล่าสาวกของพระองค์ และตรัสว่า

“ นี่คือมารดาและพี่น้องของเรา

⁵⁰เพราะผู้ใดกระทำตามพระทัยพระบิดาของเราในสวรรค์

ผู้นั้นคือมารดาและพี่น้องชายหญิงของเรา”

คำอุปมาเรื่องผู้หว่าน

(ม ก .4:1-20; ล ก .8:4-15, 10:23, 24)

---

⁴⁸ 12:43 ภาษากรีกว่า โสโครก

⁴⁹ 12:47 บางต้นฉบับไม่มีข้อ 47

13 ในวันเดียวกันนั้น พระเยซูเสด็จจากเรือนไปประทับที่ริมทะเลสาบ
2มีฝูงชนมากมายยิ่งนักมารุมล้อมพระองค์ พระองค์จึงทรงลงไปประทับในเรือ
ขณะที่ประชาชนทั้งปวงยืนอยู่บนฝั่ง
3แล้วพระองค์ตรัสหลายสิ่งกับพวกเขาเป็นคำอุปมาเช่น
“ ชวานาคคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช 4ขณะที่หว่าน บางเมล็ดก็ตกตามทาง
และนกมาจิกกินไปหมด 5บางเมล็ดตกบนพื้นกรวดหิน มีเนื้อดินน้อย
จึงงอกขึ้นโดยเร็วเพราะดินไม่ลึก 6แต่เมื่อแดดเผาก็เหี่ยวไป เพราะไม่มีราก
7บางเมล็ดตกกลางหนาม โคนหนามงอกคลุม 8แต่ยังมีบางเมล็ดที่ตกบนดินดี
ซึ่งเกิดผล 100 เท่า 60 เท่า หรือ 30 เท่าของที่หว่าน 9ใครมีหู จงฟังเถิด”
10 เหล่าสาวกมาหาพระองค์และทูลถามว่า
“ เหตุใดพระองค์จึงตรัสกับประชาชนเป็นคำอุปมา?”
11 พระเยซูทรงตอบว่า “ ความลับแห่งอาณาจักรสวรรค์ทรงให้พวกท่านรู้
แต่ไม่ทรงให้พวกเขาู้ 12ผู้ใดมีอยู่แล้วจะได้รับเพิ่มขึ้นจนมีล้นเหลือ
ส่วนผู้ที่ไม่มี แม้ซึ่งเขามีอยู่ก็จะเอาไปจากเขา
13ด้วยเหตุนี้เราจึงกล่าวกับพวกเขาเป็นอุปมา คือ

“ แม้ได้ดู แต่พวกเขาก็ไม่เห็น
แม้ได้ฟัง แต่พวกเขาก็ไม่ได้ยินหรือไม่เข้าใจ

14สมดังคำพยากรณ์ของอิสยาห์ที่ว่า
“ ‘ เจ้าจะฟังแล้ว ฟังเล่า แต่ไม่เคยเข้าใจ
เจ้าจะดูแล้ว ดูเล่า แต่ไม่เคยประจักษ์
15เพราะจิตใจของชนชาตินี้ตื้อตันไป
เขาไม่ยอมเปิดหูเปิดตา
มิฉะนั้นแล้ว เขาจะได้เห็นกับตา
ได้ยินกับหู

เข้าใจด้วยจิตใจ

และหันกลับมา แล้วเราจะรักษาเขาให้หาย’ 50

16 “ แต่ตาของท่านเป็นสุขเพราะได้เห็น หูของท่านเป็นสุขเพราะได้ยิน
17 เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านว่า

ผู้เผยพระวจนะและผู้ชอบธรรมมากมายปรารภนาจะเห็นสิ่งที่ท่านเห็น
แต่ไม่ได้เห็น ปรารภนาจะได้ยินสิ่งที่พวกท่านได้ยิน แต่ก็ไม่ได้ยิน

18 “ จงฟังความหมายของคำอุปมาเรื่องผู้หว่านนี้คือ

19 เมื่อผู้ใดได้ยินเนื้อความเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าและไม่เข้าใจ
มารก็มาฉวยเอาสิ่งที่หว่านลงในใจเขาไป นี่คือเมล็ดพืชที่หว่านตามทาง

20 เมล็ดพืชที่ตกลงบนพื้นที่มีหินมากคือ

ผู้ที่ได้ยินพระวจนะแล้วก็รับไว้ทันทีด้วยความยินดี 21 แต่เพราะไม่หยั่งรากลึก
จึงคงอยู่แค่ชั่วคราว

ครั้นเกิดปัญหาหรือการข่มเหงเนื่องด้วยพระวจนะนั้นก็เลิกลาไปอย่างรวดเร็ว

22 เมล็ดพืชที่ตกกลางหนาม

คือผู้ที่ได้ยินพระวจนะแต่ถูกความพะวักพะวนในชีวิตนี้และความหลอกลวงของ
ทรัพย์สมบัติรัดเสีย ทำให้ไม่เกิดผล 23 ส่วนเมล็ดพืชซึ่งตกในดินดีนั้น
คือผู้ที่ได้ยินพระวจนะและเข้าใจ ก็เกิดผล 100 เท่า 60 เท่า หรือ 30
เท่าของที่หว่านลงไป”

คำอุปมาเรื่องวัชพืช

24 พระเยซูทรงยกคำอุปมาอีกว่า” อาณาจักรสวรรค์เปรียบ

ดังคนหว่านเมล็ดพันธุ์ดีในนาของตน 25 แต่ขณะที่ทุกคนหลับอยู่

---

⁵⁰ 13:15 อ ส ย .6:9, 10

ศัตรูของเขามาหว่านวัชพืช⁵¹แทรกปนกับข้าวสาลีแล้วก็จากไป

26 เมื่อข้าวสาลีงอกและออกรวง วัชพืชก็ปรากฏขึ้นด้วย

27 คนใช้มาบอกเจ้าของนาว่า “ นายขอรับ

ท่านหว่านข้าวดีในนามิไซหรือ? ก็แล้ววัชพืชมาจากไหน?”

28 นายตอบว่า “ ฝีมือของศัตรู”

คนใช้ถามว่า” ให้พวกเราไปถอนทิ้งเสียดีไหม?”

29 นายตอบว่า “ อย่าเลย เพราะขณะถอนวัชพืช

เจ้าอาจจะถอนข้าวสาลีขึ้นมาด้วย 30 ให้ทั้งคู่งอกขึ้นไปด้วยกันจนถึงเวลาเกี่ยว

ถึงตอนนั้นเราจะบอกคนเกี่ยวให้เก็บวัชพืชก่อน และมัดเป็นฟ่อนเผาไฟเสีย

แล้วเก็บข้าวสาลีนำมาไว้ในยุ้งฉางของเรา”

คำอุปมาเรื่องเมล็ดมัสตาร์ดและเชื้อขนม

(ม ก .4:30-32; ล ก .13:18-21)

31 พระองค์ทรงยกคำอุปมาอีกข้อหนึ่งว่า

“ อาณาจักรสวรรค์เปรียบเหมือนเมล็ดมัสตาร์ด

ซึ่งมีคนเอาไปเพาะในทุ่งของตน 32 แม้เมล็ดนั้นเล็กกว่าเมล็ดทั้งปวง

แต่เมื่องอกขึ้นก็ใหญ่ที่สุดในสวน กลายเป็นต้นให้นกในอากาศมาเกาะที่กิ่ง”

33 แล้วทรงยกคำอุปมาอีกข้อหนึ่งว่า

“ อาณาจักรสวรรค์เปรียบดังเชื้อขนมซึ่งผู้หญิงเอาไปผสมในแป้งกองใหญ่⁵²

จนแป้งทั้งก้อนฟูขึ้น”

---

⁵¹ 13:25 เป็นวัชพืชที่เป็นพิษ มีลักษณะคล้ายข้าวสาลี และข้าวไรย์

จะแยกออกจากกันได้ก็เมื่อตอนใกล้เกี่ยวเกี่ยว

⁵² 13:33 ภาษากรีกว่า 3 ส า ต า ส ป ร ะ ม า ณ 22 ลิตร

34 ทั้งหมดนี้พระเยซูตรัสแก่ฝูงชนเป็นคำอุปมา
พระองค์มิได้ตรัสสิ่งใดกับพวกเขาเลยนอกจากคำอุปมา
35 ทั้งนี้เป็นจริงตามที่กล่าวไว้ผ่านทางผู้เผยพระวจนะว่า

“ ข้าพเจ้าจะเอ่ยเอื้อนคำอุปมา
จะเผยสิ่งที่ซ่อนเร้นไว้ตั้งแต่ครั้งทรงสร้างโลก” ⁵³

ทรงอธิบายคำอุปมาเรื่องวัชพืช

36 จากนั้นทรงละฝูงชนเข้าไปในเรือน เหล่าสาวกมาทูลพระองค์ว่า
“ ขอทรงอธิบายคำอุปมาเรื่องวัชพืชด้วยเถิด”

37 พระเยซูตรัสตอบว่า “ ผู้ที่หว่านเมล็ดพันธุ์ดีคือบุตรมนุษย์ 38 นา คือ โลก
เมล็ดพันธุ์ดีหมายถึงพลเมืองแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

ส่วนวัชพืชหมายถึงพลเมืองของมาร 39 ศัตรูที่หว่านวัชพืชนั้นคือมาร
เวลาเก็บเกี่ยวคือเมื่อสิ้นยุค และผู้เก็บเกี่ยวคือทูตสวรรค์

40 “ วัชพืชถูกถอนมาเผาไฟอย่างไร เมื่อสิ้นยุคก็จะเป็นอย่างนั้น

41 บุตรมนุษย์จะส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มากำจัดทุกสิ่งอันเป็นต้นเหตุของบา
ป และกำจัดทุกคนที่กระทำชั่วออกจากอาณาจักรของพระองค์

42 แล้วโยนลงในเตาไฟลุกโชน ที่ซึ่งจะมีการร่ำไห้ และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

43 แล้วผู้ชอบธรรมจะส่องสว่างดังดวงตะวันในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเขา
ใครมีหูจงฟังเถิด”

คำอุปมาเรื่องขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่และไข่มุกล้ำค่า

---

⁵³ 13:35 ส ด ต .78:2

44 “ อาณาจักรสวรรค์เปรียบดังขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในทุ่งนา
เมื่อมีผู้พบเข้าก็กลับซ่อนไว้ และด้วยความตื่นเต้นยินดี
จึงไปขายทุกสิ่งที่มีแล้วมาซื้อทุ่งนานั้น

45 “ อนึ่ง อาณาจักรสวรรค์เปรียบเช่นพ่อค้าที่แสวงหาไข่มุกเม็ดงาม
46 เมื่อเขาได้พบไข่มุกล้ำค่าเม็ดหนึ่ง จึงไปขายทุกสิ่งที่มีมาซื้อไข่มุกนั้น

คำอุปมาเรื่องอวน

47

“ อาณาจักรสวรรค์ยังเปรียบได้กับอวนซึ่งทอดลงในทะเลและจับปลาได้
สารพัดชนิด 48 ครั้นเต็มแล้ว ชาวประมงก็ลากอวนขึ้นฝั่ง
แล้วคัดเอาแต่ปลาที่ดีใส่ตะกร้า ส่วนที่ไม่ดีก็ทิ้งเสีย 49 เมื่อสิ้นยุคก็จะเป็นเช่นนี้
ทูตสวรรค์จะมาแยกคนชั่วช้าออกจากคนชอบธรรม

50 และนำไปทิ้งลงในเตาไฟลุกโชน

ที่ซึ่งจะมีการร่ำไห้และการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

51 “ ทั้งหมดนี้พวกท่านเข้าใจหรือไม่?” พระเยซูตรัสถาม
พวกเขาทูลตอบว่า “ เข้าใจพระเจ้าข้า”

52 พระองค์ตรัสว่า

“ เหตุฉะนั้นธรรมาจารย์ทุกคนที่รับคำสอนเกี่ยวกับอาณาจักรสวรรค์
ก็เป็นเช่นเจ้าของบ้านซึ่งนำสมบัติใหม่และสมบัติเก่าออกมาจากคลังของตน”

ผู้เผยพระวจนะซึ่งไม่มีใครนับถือ

(ม ก .6:1-6)

53 เมื่อพระเยซูตรัสคำอุปมาเหล่านี้จบแล้ว ก็เสด็จไปจากที่นั่น

54 ครั้นมาถึงถิ่นเดิมของพระองค์ ทรงสั่งสอนประชาชนในธรรมศาลา
และพวกเขาก็ประหลาดใจพูดกันว่า

“ คนนี้ได้สติปัญญาและฤทธิ์อำนาจอัศจรรย์เหล่านี้มาจากไหน?

55เขาเป็นลูกช่างไม้ แม่ของเขาชื่อมารีย์มิใช่หรือ? น้องชายของเขาคือ
ย าก อ บ โ ย เ ซ ฟ ซีโมน และยูดาส มิใช่หรือ?

56น้องสาวของเขาก็คืออยู่กับเรามิใช่หรือ?

แล้วเขาได้สิ่งเหล่านี้มาจากไหนกัน?” 57เขาทั้งหลายจึงไม่พอใจพระองค์
ฝ่ายพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า

“ ผู้เผยพระวจนะขาดคนนับถือก็แต่เฉพาะในบ้านเดิมและในครอบครัวของตน
เ อ ง ”

58 และพระองค์มิได้กระทำการอัศจรรย์มากที่นั่น
เนื่องจากพวกเขาไม่มีความเชื่อ

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาถูกตัดศีรษะ

(ม ก .6:14-29)

14 ครั้งนั้น เฮโรดเจ้าผู้ครองแคว้นได้ยินกิตติศัพท์ของพระเยซู

2จึงกล่าวแก่บริวารว่า “ นี่คือนอห์นผู้ให้บัพติศมา ซึ่งได้เป็นขึ้นจากตาย
จึงทำให้เขามีฤทธิ์อำนาจทำการอัศจรรย์ต่างๆ ได้”

3 เฮโรดได้จับยอห์นจองจำไว้ในคุก

ด้วยสาเหตุจากนางเฮโรเดียสภรรยาฟิลิปน้องชายของตน

4เนื่องจากยอห์นเคยพูดกับท่านว่า

“ เป็นการผิดธรรมเนียมบัญญัติที่ท่านรับนางมาเป็นภรรยา”

5เฮโรดอยากจะฆ่ายอห์นแต่ก็กลัวประชาชน

เพราะพวกเขาถือว่ายอห์นคือผู้เผยพระวจนะ

6 ในงานฉลองวันเกิดของเฮโรด บุตรีของเฮโรเดียสได้มาเต้นรำให้ชมกัน
และทำให้เฮโรดพอใจมาก

7ท่านจึงสัญญาโดยปฏิญาณว่าจะให้ทุกอย่างที่นางขอ

8นางจึงทูลตามที่มาลดาศึกษาว่า

“ ขอศิระชะยอห์นผู้ให้บัพติศมาใส่ถาดมาให้หม่อมฉันที่นี่เถิด”
9 กษัตริย์ก็เป็นทุกข์ แต่ขัดไม่ได้เพราะได้ปฏิญาณไว้และเห็นแก่หน้าแขกเหรื่อ
จึงบัญชาให้เป็นไปตามที่นางขอ 10 ยอห์นจึงถูกตัดศิระชะในคุก
11 เขาเอาศิระชะของท่านใส่ถาดนำมาให้หญิงนั้น นางก็ยกไปให้มารดา
12 สาวกของยอห์นมารับศพไปฝัง แล้วมาทูลพระเยซู

พระเยซูทรงเลี้ยง 5,000 คน

(ม ก .6:32-44; ล ก .9:10-17; ย น .6:5-13)

13 เมื่อพระเยซูทรงทราบสิ่งที่เกิดขึ้น
ก็ลงเรือเสด็จจากที่นั่นไปยังที่สงบเงียบเป็นการส่วนตัวพระองค์
ครั้นประชาชนจากเมืองต่างๆ ได้ยินเช่นนี้ ก็เดินไปหาพระองค์
14 เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นจากเรือเห็นคนหมู่มากใหญ่ พระองค์ก็ทรงสงสารเขา
และทรงรักษาคนเจ็บป่วยในหมู่พวกเขา
15 ครั้นตกเย็น เหล่าสาวกมาทูลพระองค์ว่า “ ที่นี่ห่างไกลมาก
และเย็นลงมากแล้ว ขอทรงให้ประชาชนไป
เขาจะได้ไปซื้อหาอาหารกินตามหมู่บ้านต่างๆ”
16 พระเยซูตรัสตอบว่า “ พวกเขาไม่จำเป็นต้องจากไป
พวกท่านจงเลี้ยงเขาเถิด”
17 เหล่าสาวกทูลว่า “ ที่นี่เรามีเพียงขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว”
18 พระองค์ตรัสว่า “ เอามาให้เราที่นี่”
19 แล้วทรงให้คนทั้งหลายนั่งลงบนหญ้า ทรงรับขนมปัง 5 ก้อนและปลา 2
ตัวนั้นมา เงยพระพักตร์ขึ้นมองฟ้าสวรรค์
ขอบพระคุณพระเจ้าและหักขนมปังส่งให้เหล่าสาวก
พวกเขาก็แจกจ่ายให้ประชาชน 20 พวกเขาทุกคนได้กินอิ่มหน้า
แ ล ะ เหล่าสาวกเก็บเศษที่เหลือได้ถึง 12 ตะกร้าเต็ม

21จำนวนคนที่รับประทานอาหารนั้นมีผู้ชายประมาณ 5,000 คน
ไม่นับผู้หญิงและเด็ก

พระเยซูทรงดำเนินบนน้ำ

(ม ก .6:45-56; ย น .6:15-21)

22 พระเยซูทรงให้เหล่าสาวกลงเรือข้ามฟากไปล่องหน้าทันที
ขณะที่พระองค์ทรงรอส่งฝูงชน 23หลังจากส่งพวกเขาไปหมดแล้ว
พระองค์เสด็จขึ้นภูเขาโดยลำพังเพื่ออธิษฐาน เมื่อค่ำลงทรงอยู่ที่นั่นแต่ผู้เดียว
24ส่วนเรือออกจากฝั่งมาไกลพอสมควรแล้ว⁵⁴

และถูกคลื่นกระหน่ำเพราะลมพัดปะทะเรือ

25 ในช่วงยามที่สี่⁵⁵ พระเยซูทรงดำเนินบนทะเลสาบไปหาพวกเขา

26เมื่อเหล่าสาวกเห็นพระองค์ดำเนินมาบนทะเลสาบ ก็ตระหนกตกใจ บอกว่า
“ ผี” และพากันร้องอึ้งเพราะความกลัว

27 แต่ทันใดนั้นพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “ ทำใจเข้มแข็งไว้! นี่เราเอง
อย่ากลัวเลย”

28 เปโตรทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า หากใช้พระองค์
ขอทรงบอกให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์”

29 พระเยซูตรัสว่า “ มาเถิด” เปโตรจึงลงจากเรือ
เดินบนน้ำไปหาพระเยซู

30 แต่พอเขาเห็นลมก็กลัว และเมื่อกำลังจะจมน้ำก็ร้องว่า “ พระองค์เจ้าข้า
ช่วยด้วย!”

31 พระเยซูทรงยื่นพระหัตถ์จับเขาไว้ทันที ตรัสว่า “ ท่านผู้มีความเชื่อน้อย
เหตุใดท่านจึงสงสัย?” 32เมื่อพระองค์กับเปโตรขึ้นเรือแล้ว ลมก็หยุดพัด

---

⁵⁴ 14:24 ภาษากรีกว่า หลายซทาดิออน

⁵⁵ 14:25 ประมาณ ตีสยามถึงหกโมงเช้า

33แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในเรือจึงนมัสการพระองค์ ทูลว่า

“ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริงๆ ”

34 ครั้นข้ามฟากแล้ว พวกเขาก็มารั้งที่เอนเนซาเรท

35และเมื่อคนที่นั่นจำพระเยซูได้ก็ส่งข่าวไปทั่วแคว้น

ประชาชนนำบรรดาคนเจ็บป่วยมาเฝ้าพระองค์

36และทูลขอให้คนป่วยนั้นได้แต่ต้องชายฉลองพระองค์ก็พอ

และทุกคนที่ได้แต่ต้องพระองค์ก็หายป่วย

สิ่งที่เป็นมลทิน

(ม ก .7:1-23)

15 แล้วพวกฟาริสีและธรรมาจารย์จากกรุงเยรูซาเล็มมาทูลถามพระเยซูว่า

2” เหตุใดสาวกของท่านจึงละเมิดธรรมเนียมของผู้อาวูโส?

เขาไม่ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร อ า ห า ร !”

3 พระเยซูตรัสว่า

“ แล้วทำไมพวกท่านละเมิดพระบัญชาของพระเจ้าด้วยเห็นแก่ธรรมเนียมเล่า?

4เพราะพระเจ้าตรัสว่า ‘ จงให้เกียรติบิดามารดาของเจ้า’ ⁵⁶ แ ล ะ

‘ ผู้ใดแข่งดำบิดามารดาจะต้องมีโทษถึงตาย’ ⁵⁷

5แต่พวกท่านบอกว่าหากใครพูดกับบิดามารดาว่า ‘ สิ่งใดๆ

จากข้าพเจ้าซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่ท่านก็เป็นของที่ได้อุทิศถวายแด่พระเจ้าแ

แล้ว’ ⁶เขาเลยไม่ได้ ‘ ให้เกียรติบิดา⁵⁸’ ด้วยสิ่งนั้น

เหตุนี้ท่านจึงทำให้พระวณะของพระเจ้าเป็นโมฆะไปด้วยเห็นแก่ธรรมเนียมขอ

---

⁵⁶ 15:4 อ พ ย .20:12; ฉ ธ บ .5:16

⁵⁷ อ พ ย .21:17; ล น ต .20:9

⁵⁸ 15:6 บางต้นฉบับว่า บิดาหรือมารดาของเขา

งท่าน 7 เจ้าคนหน้าซื่อใจคด อีสยาห์พูดถูกแล้ว
เมื่อเผยพระวจนะเกี่ยวกับพวกเจ้าว่า

8 ‘ ประชากรเหล่านี้ยกย่องเราแต่ปาก

ส่วนใจเขาไกลห่างจากเรา

9 เขานมัสการเราโดยเปล่าประโยชน์

คำสอนของเขาเป็นแต่กฎเกณฑ์ที่มนุษย์สอนกันมา’ 59”

10 พระเยซูทรงเรียกฝูงชนเข้ามาหาพระองค์และตรัสว่า

“ จงฟังและเข้าใจเถิดว่า 11 สิ่งที่เข้าปากมนุษย์ไม่ได้ทำให้เขา ‘ เป็นมลทิน’
แต่สิ่งที่ออกจากปากเขาต่างหากที่ทำให้เขา ‘ เป็นมลทิน’ “

12 แล้วเหล่าสาวกมาทูลถามพระองค์ว่า

“ ทรงทราบหรือไม่ว่าพวกฟาริสีขัดเคืองยิ่งนักเมื่อได้ยินเช่นนี้?”

13 พระองค์ตรัสว่า

“ ไม่ทุกต้นที่พระบิดาของเราในสวรรค์มิได้ปลูกไว้จะถูกขุดรากถอนโคน

14 ช่วงเขาเกิด เขาเป็นผู้นำตาบอด⁶⁰ ถ้าคนตาบอดนำทางให้คนตาบอด
ทั้งคู่ก็จะตกลงในเหว”

15 เปโตรทูลว่า “ ขอทรงอธิบายคำอุปมานี้แก่พวกข้าพระองค์เถิด”

16 พระเยซูตรัสถามพวกเขาว่า “ พวกท่านยังไม่เข้าใจอีกหรือ?

17 ไม่เห็นหรือว่าสิ่งใดๆ ที่เข้าปากมนุษย์ก็ลงท้องแล้วออกจากร่างกาย?

18 แต่สิ่งที่ออกมาจากปากนั้นออกมาจากใจ

และสิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน 19 เพราะความคิดชั่ว การเข่นฆ่า

การล่วงประเวณี การผิดศีลธรรมทางเพศ การลักขโมย การเป็นพยานเท็จ

การนินทาว่าร้าย ล้วนออกมาจากจิตใจ 20 สิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์

---

⁵⁹ 15:9 อ ส ย .29:13

⁶⁰ 15:14 บางต้นฉบับว่า ผู้นำทางคนตา บ อ ด

‘ เป็นมลทิน’ ส่วนการรับประทานอาหารโดยไม่ได้ล้างมือไม่ได้ทำให้
‘ เป็นมลทิน’ “

ความเชื่อของหญิงชาวคานาอัน

(ม ก .7:24-30)

21 จากที่นั่น พระเยซูเสด็จเข้าสู่เขตเมืองไทระและเมืองไซดอน

22 หญิงชาวคานาอันคนหนึ่งจากละแวกนั้นมาร้องทูลพระองค์ว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า บุตรดาวิดเจ้าข้า เมตตาข้าพระองค์ด้วยเถิด!

ลูกสาวข้าพระองค์ถูกผีสิงทรมานเหลือเกิน”

23 พระเยซูไม่ทรงตอบนางสักคำ เหล่าสาวกมาทูลเร่งเร้าพระองค์ว่า

“ ไล่นางไปเถิด เพราะนางมาร้องเข้าชี้เรา”

24 พระองค์ทรงตอบว่า “ เราถูกส่งมาเพื่อแกะหลงแห่งอิสราเอลเท่านั้น”

25 หญิงนั้นมาคุกเข่าทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย!”

26 พระองค์ตรัสตอบว่า “ ที่จะเอาอาหารของลูกโยนให้สุนัขก็ไม่ถูกต้อง”

27 หญิงนั้นทูลว่า “ จริงเจ้าข้า

แต่สุนัขยังได้กินเศษที่หล่นจากโต๊ะของนาย”

28 พระเยซูจึงตรัสตอบว่า “ หญิงเอ๋ย เจ้ามีความเชื่อยิ่งใหญ่ัก!

ให้เป็นไปตามที่เจ้าขอเถิด” และบุตรสาวของนางก็หายป่วยในขณะนั้นเอง

พระเยซูทรงเลี้ยง 4,000 คน

(ม ก .7:31-37, 8:1-10)

29 พระเยซูเสด็จจากที่นั่นไปตามชายฝั่งทะเลกาลิลี แล้วทรงขึ้นภูเขา

และประทับนั่ง 30 ผู้คนมากมายมาเฝ้าพระองค์ นำคนง่อย คนตาบอด คนพิการ

คนใบ้ และคนป่วยอื่นๆ หลายคนมาวางแทบพระบาท

และ พระองค์ก็ทรงรักษาพวกเขา 31 ประชาชนล้วนอัศจรรย์ใจ

เมื่อเห็นคนไข้พูดได้ คนพิการหายเป็นปกติ คนเป็นง่อยเดินได้
และคนตาบอดมองเห็น เขาทั้งหลายพากันสรรเสริญพระเจ้าแห่งอิสราเอล

32 พระเยซูทรงเรียกเหล่าสาวกของพระองค์มาและตรัสว่า

“ เราส่งสารคนเหล่านี้ เพราะเขามาอยู่กับเร ำ 3 วันแล้ว
และไม่มีอะไรรับประทาน เราไม่อยากให้พวกเขากลับไปทั้งที่ยังหิวอยู่
กลัวว่าจะหมดแรงกลางทาง”

33 เหล่าสาวกทูลว่า “ ในที่กันดารอย่างนี้
จะหาขนมปังที่ไ้ไหนมาพอเลี้ยงคนมากมายเท่านั้น?” 34พระเยซูตรัสถามว่า
“ พวกท่านมีขนมปังกี่ก้อน?”

เขาทูลว่า “ 7 ก้อนกับปลาเล็กๆ 2-3 ตัว”

35 พระองค์ทรงบอกฝูงชนให้นั่งลงที่พื้น 36แล้วทรงรับขนมปัง 7
ก้อนกับปลา มา เมื่อทรงขอบพระคุณพระเจ้าแล้ว ก็หักส่งให้เหล่าสาวก
พวกเขาจึงแจกให้ประชาชน 37ทุกคนได้รับประทานจนอิ่ม
หลังจากนั้นเหล่าสาวกเก็บเศษที่เหลือได้ 7 ตะกร้าเต็ม

38จำนวนผู้ที่รับประทานอาหารนั้น มีถึง 4,000 คน ยังไม่นับผู้หญิงและเด็ก
39เมื่อพระเยซูทรงให้ฝูงชนกลับไปแล้ว ก็เสด็จลงเรือไปยังละแวกมากาดาน

ขอหมายสำคัญ

(ม ก .8:11-13)

16 พวกฟาริสีและพวกสะดูสีมาหาพระเยซูและทดสอบพระองค์

โดยขอให้ทรงแสดงหมายสำคัญจากสวรรค์

2 พระเยซูทรงตอบว่า⁶¹ “ ตอนเย็นท่านพูดว่า ‘ อากาศจะปลอดโปร่ง เพราะฟ้าแดง’ 3ตอนเช้าท่านว่า ‘ วันนี้จะเกิดพายุ เพราะฟ้าแดงและครีမ်ฝน’ ดูจากฟ้าท่านยังพยากรณ์อากาศได้ แต่หมายสำคัญแห่งวาระต่างๆ ท่านกลับตีความไม่ออก 4คนในชั่วอายุซึ่งชั่วร้าย และทรยศต่อพระเจ้ามองหาหมายสำคัญอันอัศจรรย์ แต่จะไม่ได้รับหมายสำคัญใด ยกเว้นหมายสำคัญของโยนาห์” แล้วพระเยซูทรงละจากพวกเขาไป

เชื้อของพวกฟาริสีและพวกสะดูสี

(ม ก .8:14-21)

5 เมื่อข้ามฟาก เหล่าสาวกลืมนำขนมปังมาด้วย

6พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “ จงระวังเชื้อของพวกฟาริสีและสะดูสี

7 เขาจึงหาหรือกันว่า ” เป็นเพราะเราลืมเอาขนมปังมาด้วย”

8 พระเยซูทรงทราบ จึงตรัสถามว่า “ ผู้มีความเชื่อน้อย

ทำไมถึงพูดกันเรื่องไม่มีขนมปัง? 9ท่านยังไม่เข้าใจหรือ? จำไม่ได้หรือว่า

ขนมปัง5 ก้อนเลี้ยงคน 5,000 คน แล้ว ท่านเก็บที่เหลือได้กี่ตะกร้า?

10หรือขนมปัง7 ก้อนเลี้ยงคน 4,000 คน แล้ว ท่านก็เก็บที่เหลือได้กี่ตะกร้า?

11ไหนท่านจึงไม่เข้าใจว่าเราไม่ได้พูดถึงขนมปัง?

แต่พวกท่านจงระวังเชื้อของพวกฟาริสีและสะดูสี

12แล้วพวกเขาจึงเข้าใจว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเตือนให้ระวังเชื้อที่ใช้ในขนมปัง

แต่ให้ระวังคำสอนของพวกฟาริสีและสะดูสี

เปโตรยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์

---

⁶¹ 16:2 ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาไม่มีข้อความส่วนที่เหลือในข้อ 22 และข้อ 3 ทั้งหมด

(ม ก .8:27-29; ล ก .9:18-20)

13 เมื่อมาถึงเขตซีซารียาฟิลิปปี พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ ผู้คนเขาพูดกันว่า บุตรมนุษย์เป็นใคร?”

14 สาวกทูลว่า “ บ้างก็ว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา บ้างว่าเป็นเอลียาห์ ยังมีบางคนว่าเป็นเยเรมีย์ หรือผู้เผยพระวจนะคนใดคนหนึ่ง”

15 พระองค์ทรงถามว่า “ แล้วพวกท่านเล่า? พวกท่านว่าเราเป็นใคร?”

16 ซีโมนเปโตรทูลว่า “ พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์⁶²

พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

17 พระเยซูตรัสว่า “ ความสุขมีแก่ท่าน ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย เพราะมนุษย์มิได้สำแดงเรื่องนี้แก่ท่าน

แต่พระบิดาของเราในสวรรค์ทรงสำแดง18เราบอกท่านว่า ท่านคือเปโตร⁶³

บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเรา และประตูแดนมรณา⁶⁴

จะเอาชนะคริสตจักรนั้นไม่ ได้เลย***⁶⁵

19เราจะมอบกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์แก่ท่าน ท่านผูกมัดสิ่งใดในโลก

จ ะ *ผูกมัดสิ่งนั้นในสวรรค์ ท่านปลดปล่อยสิ่ง ใ ด ใ น โ ล ก

จ ะ ⁶⁶ปลดปล่อยสิ่งนั้นในสวรรค์”

20แล้วพระองค์ทรงเตือนเหล่าสาวกของพระองค์มิให้บอกใครว่าพระองค์ทรงเ
ป็นพระคริสต์

พระเยซูทรงทำนายถึงการสิ้นพระชนม์

---

⁶² 16:16 หรือ พระเมสสิยาห์ เช่นเดียวกับข้อ 20

⁶³ 16:18 แปลว่า ศิลา

⁶⁴ หรือ นรก

⁶⁵ หรือ จะไม่แข็งแกร่งไปกว่าคริสตจักรนั้น

⁶⁶ 16:19 หรือ ได้

(ม ก .8:31-9:1; ล ก .9:22-27)

21 นับแต่นั้นมา พระเยซูทรงเริ่มชี้แจงแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า

พระองค์จะต้องไปยังเยรูซาเล็ม

ต้องทนทุกข์หลายประการด้วยน้ำมือของบรรดาผู้อาวุโสและพวกหัวหน้าปุโรหิต

ต กับเหล่าธรรมาจารย์ จะต้องถูกประหารและในวันที่สาม

จะทรงมีชีวิตรückเป็นขึ้นมาใหม่

22 เปโตรตั้งพระองค์เสียงไปอีกทาง ทูลติตั้งพระองค์ว่า

“ ไม่มีทางพระองค์เจ้าข้า! สิ่งนี้ไม่มีทางจะเกิดขึ้นกับพระองค์!”

23 พระเยซูทรงหันมาตรัสกับเปโตรว่า “ ถอยไป ไช้ชาตาน!

เจ้าเป็นหินให้เราสะดุด เจ้าไม่ได้มีความคิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์”

24 แล้วพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า “ หากผู้ใดใคร่จะตามเรามา

เขาต้องปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแบกและตามเรามา

25 เพราะผู้ใดต้องการเอาชีวิต⁶⁷รอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดพลีชีวิตเพื่อเรา

ผู้นั้นจะได้ชีวิต 26จะมีประโยชน์อะไร

ถ้าคนคนหนึ่งจะได้โลกนี้ทั้งโลกแต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณของตน?

หรือใครจะเอาอะไรมาแลกกับจิตวิญญาณของตนได้?

27 เพราะบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยพระสิริแห่งพระบิดา

พร้อมกับทูตสวรรค์ของพระองค์

เมื่อนั้นพระองค์จะปูนบำเหน็จแก่แต่ละคนตามการกระทำของเขา

28 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า

บางคนซึ่งยืนอยู่ที่นี่จะได้เห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในอาณาจักรของพระองค์ก่อน

ที่จะลี้มรสความตาย”

ท ร ง จ ำ แ ล ง พ ร ะ ก า ย

---

⁶⁷ 16:25 ภาษากรีกหมายถึง ชีวิต หรือ จิตวิญญาณ เช่นเดียวกับข้อ 26

(ม ก .9:2-13; ล ก .9:28-36)

17 ห ก วันต่อมา พระเยซูทรงพาเปโตร

ยากอบและยอห์นน้องชายของยากอบขึ้นไปบนภูเขาสูงแต่ลำพัง 2 ณ ที่นั้น
พระวรกายก็เปลี่ยนไปต่อหน้าพวกเขา พระพักตร์ฉายแสงเจิดจ้าตั้งดวงอาทิตย์
และฉลองพระองค์ขาวดุจแสงสว่าง 3 ขณะนั้นเอง

โมเสสและเอลียาห์ก็มาปรากฏต่อหน้าพวกเขา สนทนากับพระเยซู

4 เปโตรทูลพระเยซูว่า “ พระองค์เจ้าข้า

ดีจริงที่พวกข้าพระองค์ได้มาอยู่ที่นี่ หากทรงประสงค์

ข้าพระองค์จะสร้างเพิงขึ้น 3 หลัง หลังหนึ่งถวายพระองค์

หลังหนึ่งสำหรับโมเสส และอีกหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์”

5 เปโตรทูลยังไม่จบ มีเมฆสกุโลมาปกคลุมพวกเขา

และมีพระสุรเสียงดังจากเมฆว่า “ นี่คือนบุตรที่รักของเรา เราพอใจท่านมาก
จงเชื่อฟังท่านเถิด”

6 เมื่อสาวกทั้งสามได้ยินเช่นนั้น ก็ล้มลงชบหน้าถึงดิน ตกใจกลัวยิ่งนัก

7 แต่พระเยซูมาแต่ต้องพวกเขา ตรัสว่า “ ลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย”

8 เมื่อพวกเขาเงยหน้าขึ้นก็ไม่เห็นใครอื่นนอกจากพระเยซู 9 ขณะลงจากภูเขา

พระเยซูทรงกำชับพวกเขาว่า

“ อย่าเล่าสิ่งที่ท่านเห็นให้ใครฟังจนกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นจากตายแล้ว”

10 เหล่าสาวกทูลถามพระองค์ว่า

“ ทำไมพวกธรรมจารย์จึงว่าเอลียาห์จะต้องมาก่อน?”

11 พระเยซูทรงตอบว่า “ ถูกแล้ว

เอลียาห์ต้องมาก่อนและจะทำให้ทุกสิ่งคืนสู่สภาพดี

12 แต่เราบอกพวกท่านว่าเอลียาห์ได้มาแล้ว และพวกเขาไม่รู้จักท่าน

แต่ทำกับท่านทุกอย่างตามใจชอบ เช่นเดียวกัน

บุตรมนุษย์ก็จะทนทุกข์ด้วยน้ำมือของพวกเขา” 13แล้วเหล่าสาวกก็เข้าใจว่าพระองค์กำลังตรัสถึงยอห์นผู้ให้บัพติศมา

ทรงรักษาเด็กชายที่ถูกผีสิง

(ม ก .9:14-28; ล ก .9:37-42)

14 ครั้งพวกเขาจะมาพบกับฝูงชน

ชายคนหนึ่งมาคุกเข่าต่อเบื้องพระพักตร์พระเยซู 15ทูลว่า “ พระองค์เจ้าข้าโปรดเมตตาลูกของข้าพระองค์ด้วยเถิด เขาเป็นโรคลมชักทรมาณมากตกลงในไฟในน้ำบ่อยๆ 16ข้าพระองค์พาเขามาหาสาวกของพระองค์ แต่พวกเขา รักษาให้ไม่ได้”

17 พระเยซูตรัสตอบว่า “ คนในยุคที่ขาดความเชื่อและวิปริต เราจะอยู่กับท่านนานเท่าใด? เราจะต้องทนพวกท่านนานเท่าใด?

จงนำเด็กนั้นมาพบเราที่นี่ 18พระเยซูทรงกำราบผี

มันจึงออกจากร่างของเด็กชายคนนั้น เขาก็หายโรคทันที

19 แล้วเหล่าสาวกมาเฝ้าพระเยซูเป็นส่วนตัวและทูลถามว่า

“ เหตุใดพวกข้าพระองค์จึงไม่สามารถขับผีนั้น?”

20 พระองค์ตรัสว่า “ เพราะพวกท่านมีความเชื่อน้อย

เราบอกความจริงแก่ท่านว่า หากท่านมีความเชื่อสักนิดเท่าเมล็ดมัสตาร์ด

ท่านสามารถสั่งภูเขานี้ว่า ‘ จงเคลื่อนจากที่นี่ไปที่นั่น’ มันก็จะเคลื่อนไป

จะไม่มีสิ่งใดเลยที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกท่าน⁶⁸

22 เมื่อพวกเขาพากันมาถึงกาลิลี พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า

“ บุตรมนุษย์จะถูกทรยศให้ตกอยู่ในมือมนุษย์ 23พวกเขาจะฆ่าพระองค์

---

⁶⁸ 17:20 บางต้นฉบับว่า พวกท่าน ²¹แต่ผีแบบนี้จะขับไม่ออก

ยกเว้นโดยการอธิษฐานและอดอาหาร

และในวันที่สาม พระองค์จะเป็นขึ้นจากตาย”
และเหล่าสาวกพากันทุกข์โศกยิ่งนัก

คำบำรุงพระวิหาร

24

หลังจากพระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์มาถึงเมืองคาเปอร์นาอุมแล้ว
ว ผู้เก็บคำบำรุงพระวิหาร*มาถามเปโตรว่า
“ อาจารย์ของท่านไม่เสียคำบำรุงพระวิหาร⁶⁹หรือ?”

25 เปโตรตอบว่า “ เสีย”

ครั้นเปโตรเข้าไปในเรือน พระเยซูตรัสขึ้นก่อนว่า ” ซิโมนเอ๋ย
ท่านคิดอย่างไร กษัตริย์เก็บภาษีอากรจากใคร
จ ก บ ร ร ด าโอรสของพระองค์หรือจากคนอื่น?”

26 เปโตรทูลตอบว่า “ จากคนอื่น”

พระเยซูตรัสว่า “ ถ้าเช่นนั้นบรรดาโอรสก็ได้รับการยกเว้น
27แต่เพื่อที่เราจะไม่ทำให้พวกเขาขุ่นข้องใจ ท่านจงไปวางเบ็ดที่ทะเลสาบ
จงอัปปากปลาตัวแรกที่ตกได้ จะพบเหรียญ 4 แดรกมา
จงนำเงินนั้นไปชำระคำบำรุงพระวิหารสำหรับเราและท่านเถิด”

ผู้เป็นใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์

(ม ก .9:33-37; ล ก .9:46-48)

18 ครั้งนั้นเหล่าสาวกมาทูลถามพระเยซูว่า

“ ใครเป็นใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์?”

---

⁶⁹ 17:24 ภาษากรีกว่า ภาษา 22 แดรกมา เช่นเดียวกับข้อ 27

2 พระองค์ทรงเรียกเด็กเล็กๆ คนหนึ่งมายืนท่ามกลางพวกเขา 3 และตรัสว่า
“ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าท่านไม่เปลี่ยนแปลงและเป็นเช่นเด็กเล็กๆ
ท่านจะไม่มีวันได้เข้าอาณาจักรสวรรค์
4 ฉะนั้นผู้ใดถ่อมตนเองลงเช่นเด็กคนนี้ก็ยิ่งใหญ่ที่สุดในอาณาจักรสวรรค์
5 “ และผู้ใดต้อนรับเด็กน้อยเช่นนี้ในนามของเราก็ต้อนรับเรา
6 แต่ผู้ที่เป็นเหตุให้เด็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่งที่เชื่อในเราทำบาป
ให้เอาหินโม้ก้อนใหญ่ผูกคอโยนผู้นั้นลงทะเลลึกเสียยังจะดีกว่า
7 “ วิบัติแก่โลกเนื่องด้วยสิ่งต่างๆ ที่เป็นเหตุให้ผู้คนทำบาป!
ถึงแม้สิ่งเช่นนั้นต้องเกิดขึ้น แต่วิบัติแก่ผู้ที่เป็นต้นเหตุให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น!
8 ถ้ามือหรือเท้าของท่านเป็นเหตุให้ท่านทำบาป จงตัดทิ้งเสีย
ซึ่งจะเข้าสู่ชีวิตโดยที่มือเท้าด้วนหรือพิการยังดีกว่ามี 2 มือ 2
เท้าแต่ต้องถูกทิ้งลงในไฟนรันดร์ 9 และถ้าตาของท่านเป็นเหตุให้ทำบาป
จงควักทิ้งเสีย ซึ่งจะเข้าสู่ชีวิตโดยมีตาข้างเดียว ยังดีกว่ามี 2
ตาแต่ต้องถูกทิ้งลงในไฟนรก

คำอุปมาเรื่องแกะหลงหาย

(ล ก .15:4-7)

10 “ จงระวัง อย่าดูหมิ่นผู้เล็กๆ น้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง เพราะเราบอกท่านว่า
บรรดาทูตสวรรค์ประจำตัวของพวกเขาเฝ้าอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระบิดาของเรา
ในสวรรค์เสมอ*⁷⁰
12 “ ท่านคิดเห็นอย่างไร? ถ้าผู้หนึ่งมีแกะ 100 ตัว
และแกะตัวหนึ่งหลงหายไป เขาจะไม่ละแกะทั้ง 99 ไว้บนภูเขา
แล้วไปตามหาตัวที่หายนั้นหรือ? 13 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า

---

⁷⁰ 18:10 บางต้นฉบับว่า สวรรค์เสมอ

¹¹ บุตรมนุษย์เสด็จมาเพื่อช่วยผู้หลงหายให้รอด”

ถ้าเขาพบแกะตัวที่หลงไป เขาจะมีความสุขเพราะแกะตัวเดียวนั้นยิ่งกว่าแกะ 99 ตัวที่ไม่ได้หลงหายไป 14เช่นกัน พระบิดาของท่านในสวรรค์ ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้สัก คน หลง หาย ไป

พี่น้องที่ทำผิดต่อเรา

15 “ หากพี่น้องทำบาปต่อท่าน⁷¹ จงไปชี้แจงแก่เขาสองต่อสอง ให้เขาเห็นความผิดของตน หากเขารับฟัง ท่านจะได้พี่น้องนั้นคืนมา

16 แต่ถ้าเขาไม่ยอมรับฟัง จงพาอีกสักคน 2 คนไปด้วย เพื่อว่า ‘ เรื่องราวทุกอย่างจะได้มีพยานสองสามปากเป็นผู้พิสูจน์’ ⁷²

17 หากเขายังยืนยันกรานไม่ฟัง จงแจ้งแก่คริสตจักร

และหากเขายังไม่ยอมฟังแม้กระทั่งคริสตจักร

ก็ให้ปฏิบัติต่อเขาเสมือนเป็นคนต่างศาสนาหรือคนเก็บภาษี

18 “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า พวกท่านผูกมัดสิ่งใดๆ ในโลก

จะ *ผูกมัดสิ่งนั้นในสวรรค์ และพวกท่านปลดปล่อยสิ่งใดๆ ใน โ ล ก

จะ ⁷³ปลดปล่อยสิ่งนั้นในสวรรค์

19 “ เราบอกท่านอีกว่า หากท่านสัก 2

คนในโลกเห็นชอบร่วมกันในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ท่านทูลขอ

พระบิดาของเราในสวรรค์จะทรงกระทำสิ่งนั้นให้แก่พวกท่าน 20 เพราะที่ไหนมี

2-3 คนมาร่วมกันในนามของเรา เราก็อยู่กับพวกเขาที่นั่น

คำอุปมาเรื่องข้าราชการบริพารใจร้าย

---

⁷¹ 18:15 บางต้นฉบับว่าไม่มีข้อความว่า ต่อท่าน

⁷² 18:16 ฉ ธ บ .19:15

⁷³ 18:18 หรือ ได้

21 แล้วเปโตรมาทูลถามพระเยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า หากพี่น้องทำบาปต่อข้าพระองค์ ข้าพระองค์ควรจะยกโทษให้เขาก็ครั้งดี? สัก 7 ครั้งหรือ?”

22 พระเยซูตรัสว่า “เราบอกท่านว่า ไม่ใช่ 7 ครั้ง แต่ 77 ครั้ง⁷⁴

23

“ เหตุฉะนั้นอาณาจักรสวรรค์เป็นเช่นกษัตริย์องค์หนึ่งซึ่งประสงค์จะสะ
สางบัญชีกับข้าราชการบริพาร 24เมื่อเริ่มสะสาง คนหนึ่งซึ่งเป็นหนี้ 10,000
ตะลันต์⁷⁵ ถูกนำตัวมาพบ 25เนื่องจากเขาไม่สามารถชำระหนี้
กษัตริย์จึงสั่งให้เอาตัวเขากับภรรยา

และบุตรตลอดจนข้าวของทุกอย่างไปขายเพื่อมาใช้หนี้

26 “ ข้าราชการบริพารคนนั้นก็คุกเข่าลงวิงวอนต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ว่า
“ ขอทรงผิดผ่อนให้ข้าพระองค์เถิด แล้วข้าพระองค์จะใช้หนี้ให้จนครบ”

27กษัตริย์ทรงสงสารจึงทรงยกหนี้ให้และปล่อยตัวไป

28 “ แต่เมื่อข้าราชการบริพารผู้นั้นออกมาพบเพื่อนข้าราชการบริพารด้วยกัน
ซึ่งติดหนี้เขาอยู่หนึ่งร้อยเดนาริอัน ⁷⁶จึงจับคนนั้น เคঁนคอและขู่เข็ญว่า
‘ จงจ่ายหนี้คืนมา!’

29 “ เพื่อนข้าราชการบริพารนั้นก็คุกเข่าลงอ้อนวอนเขาว่า
‘ ขอผิดผ่อนหนี้ให้ก่อน แล้วข้าพเจ้าจะใช้หนี้ให้’

30 “ แต่เขาไม่ยอม กลับนำคนนั้นไปเข้าคุกจนกว่าเขาจะใช้หนี้

31เมื่อข้าราชการบริพารคนอื่นๆ เห็นเหตุการณ์ก็สลดใจนัก พวกเขาไปเฝ้ากษัตริย์
และกราบทูลทุกอย่างที่เกิดขึ้น

---

⁷⁴ 18:22 หรือ เจ็ดสิบคูณเจ็ด

⁷⁵ 18:24 ราวหลายสิบล้านบาท

⁷⁶ 18:28 ไม่ก็ร้อยบาท

32 “ กษัตริย์จึงตรัสเรียกข้าราชการคนนั้นมาและตรัสว่า ‘ ใ้ข้าชั่วช้า
เรายกหนี้ของเจ้าทั้งหมดให้ก็เพราะเจ้าวอนขอต่อเรา

33 ไม่ควรหรือที่เจ้าจะเมตตาเพื่อนข้าราชการด้วยกันเหมือนที่เราเมตตาเจ้า
?’ “ 34 กษัตริย์ก็รื้อนั้

จึงทรงมอบตัวเขาให้พิศดีไปทรมานจนกว่าจะใช้หนี้ครบ

35 “ เช่นนี้แหละ

พระบิดาของเราในสวรรค์จะกระทำได้ดั่งนั้นแก่ท่านแต่ละคน
หากท่านไม่ยกโทษให้พี่น้องจากใจของท่าน”

การหย่าร้าง

(ม ก .10:1-12)

19 เมื่อพระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้จบ

ก็เสด็จจากแคว้นกาลิลีเข้าไปในเขตยูเดียอีกฟากของแม่น้ำจอร์แดน

2 ผู้ชนกลุ่มใหญ่ติดตามพระองค์มา และพระองค์ทรงรักษาพวกเขาที่นั่น

3 พวกเขาฟาริสีบางคนมาทดสอบพระองค์ ทูลถามว่า

“ ผิดบัญญัติหรือไม่ที่ผู้ชายจะขอหย่าภรรยาเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดก็ตามแต่?
”

4 พระองค์ทรงตอบว่า ” ท่านไม่ได้อ่านหรือที่ว่า ในปฐมกาล พระผู้สร้าง

‘ ได้ทรงสร้างชายและหญิง’ ⁷⁷ 5 และกล่าวว่า ‘ เพราะเหตุนี้

ชายจึงละจากบิดามารดาของตนไปรักใคร่ผูกพันกับภรรยา

และทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน?’ ⁷⁸

---

⁷⁷ 19:4 ป ฐ ก .1:27

⁷⁸ 19:5 ป ฐ ก .2:24

6 ดังนั้นเขาจึงมิได้เป็นสองอีกต่อไปแต่เป็นหนึ่งในเดียว
ฉะนั้นที่พระเจ้าทรงผูกพันเข้าด้วยกันแล้ว อย่าให้มนุษย์มาพรากจากกันเลย”

7 พวกเขาทูลว่า

“ ก็แล้วทำไมโมเสสสั่งให้ชายทำหนังสือหย่าและให้ภรรยาไปได้?”

8 พระเยซูตรัสว่า “ โมเสสอนุญาตให้ท่านหย่าภรรยาของท่าน
เพราะใจของท่านทั้งหลายแข็งกระด้าง แต่มิได้เป็นเช่นนี้ตั้งแต่ต้น

9 เราบอกท่านว่า ผู้ใดหย่าภรรยาของตนด้วยเหตุอื่นๆ

ยกเว้นการผิดศีลธรรมทางเพศ แล้วไปแต่งงานกับหญิงอื่นก็ล่วงประเวณี

10 เหล่าสาวกทูลว่า “ ถ้าสภาพระหว่างสามภรรยาเป็นอย่างนี้
ก็อย่าแต่งงานเสียเลยดีกว่า”

11 พระเยซูทรงตอบว่า “ ไม่ใช่ทุกคนที่รับข้อนี้ได้

เว้นแต่บรรดาผู้ที่ประทานให้ 12 ด้วยว่าบางคนก็เกิดมาเป็นชั้นที่

บางคนก็ถูกมนุษย์ทำให้เป็นเช่นนั้น และที่ครองตัวเป็นโสด⁷⁹

เพื่ออาณาจักรสวรรค์ก็มี ใครยอมรับเช่นนี้ได้ก็จงรับเถิด”

พระเยซูกับเด็กเล็กๆ

(ม ก .10:13-16; ล ก .18:15-17)

13 แล้วมีผู้พาเด็กเล็กๆ มาเฝ้าพระเยซู เพื่อให้วางมือและอธิษฐานเพื่อ
แต่เหล่าสาวกตำหนิผู้ที่พาเด็กๆ มา

14 พระเยซูตรัสว่า “ จงให้เด็กเล็กๆ มาหาเรา อย่าขัดขวางเขาเลย
เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของคนที่เป็นเช่นเด็กๆ เหล่านี้

15 เมื่อพระองค์ทรงวางมือบนพวกเขาแล้วก็เสด็จไปจากที่นั่น

เศรษฐกิจนุ่ม

---

⁷⁹ 19:12 หรือ ได้ทำตัวเป็นชั้นที่

(ม ก .10:17-30; ล ก .18:18-30)

16 ชายคนหนึ่งมาทูลถามพระเยซูว่า “ ท่านอาจารย์
ข้าพเจ้าจะต้องทำดีอะไรบ้าง จึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?”

17 พระเยซูทรงตอบว่า “ ไฉนท่านจึงมาถามเราว่าอะไรดี?
มีอยู่เพียงผู้เดียวที่ดี หากท่านปรารถนาจะเข้าสู่ชีวิต
จงเชื่อฟังทำตามพระบัญญัติ

18 เขาทูลว่า “ ข้อไหนบ้าง?” พระเยซูตรัสว่า “ อย่าฆ่าคน
อย่าล่วงประเวณี อย่าลักขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ

19’ จงให้เกียรติบิดามารดาของตน’ ⁸⁰ แ ล ะ

‘ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’ ^{**81}”

20 ชายหนุ่มคนนั้นทูลว่า “ ทุกข้อเหล่านี้ ข้าพเจ้าถือรักษามาตลอด
ยังขาดอะไรอีกบ้าง?”

21 พระเยซูตรัสตอบว่า “ หากท่านปรารถนาจะเป็นคนดีพร้อม
จง ไป ขายทุกสิ่งที่มีแจกจ่ายให้คนยากจน
แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ จากนั้นจงตามเรามา”

22 เมื่อชายหนุ่มได้ยินเช่นนั้นก็จากไปด้วยความเศร้า เพราะเขาร่ำรวยมาก

23 แล้วพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า

“ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เป็นการยากที่คนรวยจะเข้าอาณาจักรสวรรค์

24เราบอกอีกว่า

“ให้ลูกหลานคนยากเข็ญยิ่งง่ายกว่าที่คนรวยจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า”

25 เมื่อเหล่าสาวกได้ยินเช่นนั้นก็ประหลาดใจนัก ทูลถามว่า

“ ถ้าเช่นนั้นใครจะรอดได้?”

---

⁸⁰ 19:19 อ พ ย .20:12-16; ฉ ธ บ .5:16-20

⁸¹ ล น ต .19:18

26 พระเยซูทรงมองดูพวกเขาและตรัสว่า “ สำหรับมนุษย์ก็เป็นไปไม่ได้ แต่สำหรับพระเจ้าทุกสิ่งเป็นไปได้”

27 เปโตรทูลตอบพระองค์ว่า

“ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทิ้งทุกสิ่งมาติดตามพระองค์ แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายจะได้อะไรบ้าง?”

28 พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า

ขณะที่ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นใหม่

เมื่อบุตรมนุษย์ประทับบนบัลลังก์อันรุ่งเรืองของพระองค์

พวกท่านที่ตามเรามาจะนั่งบนบัลลังก์ทั้งสิบสอง พิพากษาชนอิสราเอล¹²

ตระกูล 29 และทุกคนที่ละบ้าน พี่น้องชายหญิง หรือบิดามารดา⁸² หรือลูก

หรือไร่นาเพราะเห็นแก่เรา จะได้รับตอบแทน 100 เท่า และจะได้ชีวิตนิรันดร์

30 แต่หลายคนที่เป็นคนต้นจะเป็นคนสุดท้าย

และหลายคนที่เป็นคนสุดท้ายจะเป็นคนต้น

คำอุปมาเรื่องคนงานในสวนองุ่น

20 “ ด้วยว่าอาณาจักรสวรรค์เป็นเช่นเจ้าของสวน

ซึ่งออกไปแต่เช้าเพื่อจ้างคนมาทำงานในสวนองุ่นของตน

2 ครั้งเขาตกลงว่าจะจ่ายค่าจ้างวันละ 1 เดนาริอันแล้ว

ก็ให้พวกเขามาทำงานในสวนองุ่น

3 “ ร าว 3 โมงเช้า เขาออกไปเห็นหลายคนยืนอยู่ว่างๆ ที่ตลาด

4 จึงชวนว่า ‘ มาทำงานในสวนองุ่นของเราสิ เราจะให้ค่าจ้างตามสมควร’

5 พวกเขา ก็มา

---

⁸² 19:29 บางต้นฉบับว่า มารดา หรือภรรยา

“ ตอนเที่ยงวันและบ่าย 3 โมง เจ้าของสวนออกไปทำเช่นเดิมอีก
6 ราว 5 โมงเย็นเขาออกไป พบคนยืนเตร้อยู่ จึงถามว่า

‘ ทำไมมายืนอยู่ว่างๆ ทั้งวันนี้?’

7 “ พวกนั้นตอบว่า ‘ เพราะไม่มีใครจ้างเรา’ เขาจึงพูดว่า

‘ มาทำงานที่สวนเราสิ’

8 “ ครั้นพลบค่ำ

เจ้าของสวนองุ่นก็สั่งหัวหน้าคนงานให้ไปเรียกคนงานมารับค่าจ้าง
ตั้งแต่คนหลังสุดไปจนถึงคนแรกสุด

9 “ ลูกจ้างที่มาเริ่มทำงานตอนประมาณ 5 โมงเย็นรับเงินไปคนละ 1
เดนาเรียน 10 ฝ่ายคนที่มาก่อน นึกว่าตนจะได้มากกว่านั้น แต่ก็ได้คนละ 1

เดนาเรียนเหมือนกัน 11 เมื่อพวกเขาได้รับเงินแล้วจึงบ่นต่อว่าเจ้าของสวน

12 ‘ คนมาทีหลังทำงานแค่ชั่วโมงเดียว กลับได้เท่าๆ

กับเราที่ตรากตรำคร่ำแดดมาทั้งวัน’

13 “ แต่เจ้าของสวนตอบคนหนึ่งในพวกนั้นว่า ‘ เพื่อนเอ๋ย

เราไม่ได้โกงนะ ก็ตกลงกันไว้ว่าหนึ่งเดนาเรียนไม่ใช่หรือ?

14 รับค่าจ้างและไปเถิด เราพอใจจะให้คนมาทีหลังได้เท่าๆ กันกับท่าน

15 เงินของเรา เราไม่มีสิทธิ์ใช้ตามใจชอบหรือ?

หรือว่าท่านอิจฉาเพราะเห็นเราใจกว้าง?’ “

16 “ ดังนั้นคนสุดท้ายจะเป็นคนต้น และคนต้นจะเป็นคนสุดท้าย”

ท ร ง พ ยากรณ์อีกว่าจะต้องสิ้นพระชนม์

(ม ก .10:32-34; ล ก .18:31-33)

17 ขณะพระเยซูกำลังเสด็จไปเยรูซาเล็ม ทรงพาสาวก 12

คนเลื่องออกมาและตรัสว่า 18” พวกเรากำลังขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

และบุตรมนุษย์จะถูกทรยศ

มอบให้พวกหัวหน้าปุโรหิตกับธรรมาจารย์พวกเขาจะตัดสินประหารพระองค์

19และจะมอบพระองค์ให้คนต่างชาติเยาะเย้ย โบยตี
และตรึงตายบนไม้กางเขน แล้วในวันที่สาม
พระเจ้าจะทรงให้พระองค์คืนพระชนม์!”

คำทูลขอของมารดาคนหนึ่ง

(ม ก .10:35-45)

20 แล้วภรรยาของเศเบดี

พาบุตรชายทั้งสองของนางมาคุกเข่าทูลขอพระเยซู

21 พระองค์ตรัสว่า “ ท่านประสงค์สิ่งใด ?”

นางทูลว่า

“ ขอให้ลูกชายข้าพระองค์ได้นั่งในราชอาณาจักรของพระองค์
คนหนึ่งอยู่เบื้องขวา อีกคนหนึ่งอยู่เบื้องซ้าย”

22 พระเยซูตรัสว่า “ ท่านไม่รู้ว่ากำลังขออะไร ถ้วยที่เรากำลังจะดื่ม
ท่านดื่มได้หรือ?”

พวกเขาทูลตอบว่า “ ได้พระเจ้าข้า”

23 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ ท่านจะได้ดื่มจากถ้วยของเราแน่
แต่ที่จะได้นั่งซ้ายมือขวามือของเรา ไม่ใช่เราจัดให้
แต่ที่นั่นเป็นของผู้ที่พระบิดาของเราทรงเตรียมไว้แล้ว”

24 เมื่อสาวกอีก 10 คนได้ยินเรื่องนี้ ก็ไม่พอใจพี่น้อง 2 คนนั้น

25พระเยซูทรงเรียกเหล่าสาวกมาพร้อมหน้ากันและตรัสว่า

“ ท่านทั้งหลายรู้ที่อยู่ว่า ผู้ปกครองของคนต่างชาติเป็นเจ้าเหนือเขา
และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ก็ใช้อำนาจเหนือพวกเขา

26แต่สำหรับพวกท่านไม่เป็นเช่นนั้น ตรงกันข้าม

ใครอยากเป็นใหญ่ในพวกท่านต้องรับใช้ท่าน 27และผู้ใดใคร่จะเป็นเอก
ต้องยอมเป็นทาสของท่าน

28เหมือนกับที่บุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ

แต่มาเพื่อปรนนิบัติและประทานชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่เพื่อคนเป็นอันมาก
”

ช ำ ย ต ำ บ อ ด 2 คนเห็นได้

(ม ก .10:46-52; ล ก .18:35-43)

29 ขณะที่พระเยซูกับเหล่าสาวกของพระองค์กำลังจะออกจากเมืองเยรีโค
ฝูงชนหมู่ใหญ่ตามพระองค์มา 30ช ำ ย ต ำ บ อ ด 2 คนนั่งอยู่ริมทาง
ได้ยื่นว่าพระเยซูกำลังเสด็จผ่าน ก็ร้องตะโกนว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า
บุตรดาวิดเจ้าข้า เมตตาพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด!”

31 ฝูงชนจึงตำหนิและบอกให้เขาเงียบ แต่ทั้งสองยังร้องดังขึ้นว่า
“ องค์พระผู้เป็นเจ้า บุตรดาวิดเจ้าข้า เมตตาพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด!”

32 พระเยซูทรงหยุด และเรียกทั้งสองมา ตรัสถามว่า

“ ท่านต้องการให้เราทำอะไรให้?” เขาทูลว่า 33” พระองค์เจ้าข้า
ข้าพระองค์อยากมองเห็น”

34 พระเยซูทรงส่งสารเขาและทรงแตะตาของเขา

ทันทีนั้นทั้งสองก็มองเห็น และตามพระองค์ไป

เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิต

(ม ก .11:1-10; ล ก .19:29-38; ย น .12:12-15)

21 ครั้นพวกเขาเข้าไปใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ถึงหมู่บ้านเบธฟายีบนภูเขามะกอกเทศ

พระเยซูทรงส่งสาวก 2 คน ไป 2 ตรัสสั่งว่า

“ จงเข้าไปในหมู่บ้านข้างหน้านั้น

และในทันทีที่จะพบแม่ลาตัวหนึ่งผูกอยู่กับลูกของมัน จงแก้เชือกจงมาให้เรา

3 หากมีใครถามจงบอกว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องการลาเหล่านี้’ แล้ว

เขาจะปล่อยให้มาทันที

4 ทั้งนี้ เป็นจริงตามที่กล่าวไว้ผ่านทางผู้เผยพระวจนะว่า

5” จงบอกธิดาแห่งศิโยนว่า

‘ ดุเถิด กษัตริย์ของเจ้าเสด็จมาหาเจ้า
น้ำพระทัยอ่อนโยน ทรงลามา
ทรงลูกลาเสด็จมา’ “ 83

6 ส าว กทั้งสองก็ไปทำตามที่พระเยชูบัญชา

7พวกเขาंनाแม่ลา กับลูกลามา

เอาเสื้อคลุมของตนปูบนหลังลาเหล่านั้นให้พระเยชูประทับ

8ฝูงชนเป็นอันมากเอาเสื้อคลุมปูบนทาง บ้างก็ตัดกิ่งไม้มาปูบนถนน

9ฝูงชนทั้งที่นำเสด็จและตามเสด็จให้ร้องว่า

“ โยชันนา⁸⁴แต่บุตรดาวิด

สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า⁸⁵

โยชันนาในที่สูงสุด”

---

⁸³ 21:5 ศ ค ย .9:9

⁸⁴ 21:9 สำนวนภาษาฮีบรู แปลว่า “ ช่วยให้รอด!”

ซึ่งกลายเป็นคำแสดงการสรรเสริญเช่นเดียวกับข้อ 15

⁸⁵ ส ด ด .118:26

10 เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มทั่วทั้งกรุงแตกตื่นถามกันว่า
“ คนผู้นี้คือใคร?” 11ประชาชนตอบว่า “ นี่คือพระเยซู
ผู้เผยพระวจนะจากนาซาเร็ธในเขตกาลิลี

พระเยซูที่พระวิหาร

(ม ก .11:15-18; ล ก .19:45-47)

12 พระเยซูเสด็จเข้าไปในบริเวณพระวิหาร
และทรงขับไล่บรรดาผู้ที่ซื้อขายของกันที่นั่น ทรงคว่ำโต๊ะของผู้รับแลกเงิน
และม้านั่งของคนขายนกพิราบ 13พระองค์ตรัสกับคนเหล่านั้นว่า
“ มีคำเขียนไว้ว่า ‘ นิเวศของเราจะได้ชื่อว่านิเวศแห่งการอธิษฐาน’ ⁸⁶
แต่พวกเจ้ามาทำให้กลายเป็น ‘ ซ่องโจร’ ⁸⁷”

14 คนตาบอดและคนง่อยพากันมาเฝ้าพระเยซูที่พระวิหาร
และพระองค์ทรงรักษาพวกเขา

15แต่เมื่อพวกหัวหน้าปุโรหิตและธรรมจารย์เห็นการอัศจรรย์ต่างๆ
ที่ทรงกระทำ และที่พวกเขาเด็กๆ ร้องตะโกนในเขตพระวิหารว่า
“ โสซันนาแต่บุตรดาวิด” ก็พากันไม่พอใจ

16 พวกเขาทูลถามพระองค์ว่า “ ท่านไม่ได้ยินสิ่งที่เด็กๆ
เหล่านี้กำลังพูดกันหรือ?”

พระเยซูตรัสว่า “ ได้ยินสิ พวกท่านไม่เคยอ่านพบบ้างหรือที่ว่า

“ ‘ พระองค์ทรงสถาปนาคำสรรเสริญ
จากปากเด็กและทารก’ ⁸⁸”

---

⁸⁶ 21:13 อ ส ย .56:7

⁸⁷ ย ร ม .7:11

⁸⁸ 21:16 ส ด ด .8:2

17 แล้วพระองค์ทรงละจากพวกเขา

เสด็จออกจากกรุงไปยังหมู่บ้านเบธานีและประทับแรมที่นั่น

ต้นมะเดื่อเหี่ยวเฉา

(ม ก .11:12-14, 20-24)

18 ตอนเช้า ขณะกำลังเสด็จกลับมาที่กรุงอีก พระองค์ทรงหิว

19 ครั้นทรงเห็นต้นมะเดื่ออยู่ริมทาง ก็ทรงดำเนนเข้าไปใกล้

แต่พบว่ามะเดื่อต้นนั้นมีแต่ใบไม่มีผล จึงตรัสว่า “ เจ้าอย่าได้ออกผลอีกเลย!”

ทันใดนั้น ต้นมะเดื่อก็เหี่ยวเฉาไป

20 เมื่อเหล่าสาวกเห็นเช่นนั้นก็ประหลาดใจ พูดว่า

“ เป็นไปได้อย่างไรที่ต้นมะเดื่อเหี่ยวเฉาไปอย่างรวดเร็วเช่นนั้น

21 พระเยซูตรัสว่า “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า

หากท่านมีความเชื่อและไม่สงสัย

ท่านไม่เพียงแต่สามารถทำสิ่งที่เกิดกับมะเดื่อต้นนี้

แต่ท่านยังสามารถสั่งภูเขาลูกนี้ว่า ‘ จงทิ้งตัวลงทะเลไปเสีย

แล้วก็จะเป็นอย่างนั้น 22 ถ้าท่านเชื่อ ท่านก็จะได้รับทุกอย่างตามที่อธิษฐานขอ”

ปัญหาเรื่องสิทธิอำนาจของพระเยซู

(ม ก .11:27-33; ล ก .20:1-8)

23 พระเยซูเสด็จเข้าไปในลานพระวิหาร ขณะทรงสั่งสอน

พวกหัวหน้าปุโรหิต และผู้อาวุโสในหมู่ประชาชนมาทูลถามพระองค์ว่า

“ ท่านทำสิ่งเหล่านี้โดยอาศัยสิทธิอำนาจใด?

และใครให้สิทธิอำนาจนี้แก่ท่าน?”

24 พระเยซูตรัสว่า “ เราจะถามท่านสักข้อเช่นกัน ถ้าท่านตอบเรา
เราก็จะบอกว่าเราอาศัยสิทธิอำนาจใดที่ทำการเหล่านี้

25คือบัพติศมาของยอห์นมาจากไหน? จากสวรรค์หรือจากมนุษย์?”

พวกเขาหารือกันว่า “ ถ้าตอบว่า ‘ มาจากสวรรค์’ เขาก็จะถามว่า
‘ แล้วทำไมเราไม่เชื่อยอห์น?’ “ 26แต่ถ้าเราตอบว่า ‘ มาจากมนุษย์’
เราก็ก้าวประชาชน เพราะพวกเขาล้วนถือว่ายอห์นเป็นผู้เผยพระวจนะ”

27 ดังนั้นพวกเขาจึงทูลตอบพระเยซูว่า “ เราไม่ทราบ” พระองค์จึงตรัสว่า
“ เราก็จะไม่บอกพวกท่านเช่นกันว่าเราอาศัยสิทธิอำนาจใดที่ทำการเหล่านี้

คำอุปมาเรื่องบุตร 2 คน

28 “ พวกท่านคิดอย่างไร? ชายคนหนึ่งมีบุตร 2 คน เขาไปหาบุตรคนโต
และพูดว่า ‘ ลูกเอ๋ย วันนี้จงไปทำงานในสวนองุ่นเถิด’

29 “ บุตรคนนั้นตอบว่า ‘ ไม่ไป’ แต่ตอนหลังเปลี่ยนใจแล้วไป

30 “ แล้วบิดาไปหาบุตรอีกคน บอกอย่างเดียวกัน บุตรนั้นตอบว่า
‘ จะไปขอรับ’ แต่เขาไม่ได้ไป

31 “ ถามว่าบุตรคนไหนทำตามใจบิดา?”

พวกเขาทูลว่า “ คน แ ร ก ”

พระเยซูตรัสว่า “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า

คนเก็บภาษีและหญิงโสเภณีพากันเข้าอาณาจักรของพระเจ้าก่อนหน้าพวกท่าน

32เพราะยอห์นมาเพื่อชี้ทางชอบธรรมแก่ท่านและท่านไม่เชื่อ

แต่คนเก็บภาษีและหญิงโสเภณีเชื่อ และพวกท่านแม้ได้

เห็นสิ่งนี้แล้วก็ยังไม่ยอมกลับมาเชื่อเขา

คำอุปมาเรื่องผู้เช่าสวน

(ม ก .12:1-12; ล ก .20:9-19)

33 “ จงฟังคำอุปมาอีกเรื่อง คือเจ้าของสวนแห่งหนึ่งทำสวนองุ่น
เขาล้อมรั้วกันสวนสกัดบ่ออ่างุ่นและสร้างหอไว้เฝ้า
จากนั้นให้ชาวสวนเช่าแล้วเดินทางจากไปต่างแดน 34 ครั้งถึงฤดูเก็บเกี่ยว
เขาก็ส่งคนใช้ไปหาผู้เช่าเพื่อรับผลของเขา

35 “ พวกผู้เช่าก็จับเหล่าคนใช้ของเขา ทบตีคนหนึ่ง ฆ่าอีกคนหนึ่งเสีย
สวนคนที่สาม เอาหินขว้างตาย

36 เจ้าของสวนจึงส่งคนมาอีกมากยิ่งขึ้นกว่าครั้งแรก

ก็ถูกผู้เช่าเล่นงานเช่นครั้งก่อน 37 สุดท้าย เจ้าของสวนส่งลูกชายมา กล่าวว่า
‘ พวกเขาคงจะเคารพบุตรของเรา’

38 “ แต่เมื่อผู้เช่าเห็นลูกชายเจ้าของสวน ก็พูดกันว่า ‘ นี่โง่ทายนะ
ให้เราฆ่าเขาเสียแล้วยึดเอามรดกของเขา’

39 พวกนั้นจึงจับลูกชายเจ้าของสวนออกมานอกสวนแล้วฆ่าเสีย

40 “ เหตุฉะนั้นเมื่อเจ้าของสวนองุ่นมา
เขาจะทำอย่างไรกับผู้เช่าเหล่านั้นดี?”

41 พวกเขาทูลตอบว่า “ เจ้าของสวนย่อมจะจัดการกับคนเลวๆ
เช่นนี้อย่างสาสม และให้ผู้เช่ารายอื่นที่ยอมส่งสวนแบ่ง
ของผลผลิตให้เขาเมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยว มาเช่าสวนองุ่นนี้เสีย”

42 พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า “ พวกท่านไม่เคยอ่านในพระคัมภีร์หรือ?
ที่ว่า

‘ คีลาซึ่งช่างก่อได้ทิ้งเสียแล้ว

บัดนี้กลับกลายเป็นคิลามุมเอก⁸⁹

องค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงกระทำการนี้

และ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ในสายตาเรา’ ⁹⁰

---

⁸⁹ 21:42 หรือ คีลาห้วมม

43 “ ฉะนั้นเราบอกท่านว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะถูกเอาไปจากท่าน และยกให้แก่ชนชาติที่จะผลิตผลของมัน 44 ผู้ใดตกทับศิลานี้จะแหลกเป็นชิ้นๆ แต่ศิลาที่ตกทับผู้ใด ผู้นั้นจะแหลกลาญ” ⁹¹

45 เมื่อพวกหัวหน้าปุโรหิตกับพวกฟาริสีได้ยินคำอุปมาของพระเยซู ก็รู้ว่าพระองค์กำลังตรัสถึงพวกตน 46 พวกเขาหาทางจะจับกุมพระองค์ แต่ก็กลัวประชาชน เพราะคนทั้งหลายถือว่าพระองค์ทรงเป็นผู้เผยพระวจนะ

คำอุปมาเรื่องงานอภิเชก

22 พระเยซูตรัสแก่พวกเขาเป็นคำอุปมาอีกว่า

2” อาณาจักรสวรรค์เป็นเช่นกษัตริย์ผู้ทรงเตรียมงานเลี้ยงฉลองพิธีอภิเชกสมรส ให้โอรสของพระองค์

3พระองค์ทรงส่งคนไปเรียกบรรดาผู้ที่เชิญไว้ให้มาร่วมในงานเลี้ยง แต่พวกเขาไม่ยอมมา

4 “ แล้วพระองค์จึงส่งคนไปอีก สี่ว่า ‘ ไปบอกพวกที่รับเชิญไว้ว่า เราเตรียมงานเลี้ยงเรียบร้อยแล้ว วัวและโคขุนก็ฆ่าและเสริจ ทุกอย่างพร้อมแล้ว มาร่วมงานเลี้ยงเถิด’

5 “ แต่คนเหล่านั้นไม่สนใจ และไปเสีย บ้างไปยังที่นา บ้างไปทำธุรกิจของตน 6 คนอื่นๆ

นอกนั้นก็จับข้าราชการมาทำร้ายและฆ่าทิ้ง 7 กษัตริย์จึงกริ้วนัก ส่งกองทัพมาประหารพวกฆาตกรและเผาเมืองของเขา

---

⁹⁰ ส ด ด .118:22, 23

⁹¹ 21:44 บางต้นฉบับไม่มีข้อ 44

- 8 “ แล้วพระองค์ตรัสกับคนของพระองค์ว่า ‘ งานเลี้ยงพร้อมแล้ว แต่ผู้ที่เราเชิญไว้ไม่คู่ควร 9จงไปที่มุมถนน เจอใครก็เชิญมางาน”
- 10ตั้งนั้นข้าราชการจึงออกไปตามท้องถนน และรวบรวมคนทั้งหมดที่พบมา ไม่ว่าดีหรือเลว และท้องพระโรงงานอภิเชกก็มีแขกเหรื่อคับคั่ง
- 11 “ แต่ครั้นกษัตริย์เสด็จมาทอดพระเนตรแขกเหรื่อ เห็นคนหนึ่งที่นั่งไม่ได้สวมชุดสำหรับงานแต่งงาน 12จึงตรัสถามว่า ‘ เพื่อนเอ๋ย เจ้าเข้ามาที่นี่ได้อย่างไร โดยไม่สวมชุดสำหรับงานแต่งงาน?’
- ’ ’ เขาก็อ้าอึ้งพูดไม่ออก
- 13 “ แล้วกษัตริย์จึงสั่งมหาดเล็กว่า ‘ จงมัดมือมัดเท้าเขา และโยนออกมาอยู่ที่มิดภายนอก ที่ซึ่งจะมีการร่ำไห้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน’
- 14 “ ด้วยว่าหลายคนได้รับเชิญ แต่น้อยคนนักที่ได้รับเลือก”

การเสพยาณีแก่ซีซาร์

(ม ก .12:13-17; ล ก .20:20-26)

- 15 แล้วพวกฟาริสีจึงออกไปวางแผนกันเพื่อจับผิดถ้อยคำของพระองค์
- 16เขาจึงส่งสาวกของตนกับกลุ่มผู้สนับสนุนเฮโรดมาทูลพระองค์ว่า
- “ ท่านอาจารย์ เรารู้ว่าท่านเป็นคนซื่อตรง และสอนทางของพระเจ้าตามความจริง ท่านไม่เอนเอียงไปตามมนุษย์ เพราะท่านไม่เห็น แก่หน้าใคร 17โปรดบอกเราเถิดว่า ท่านคิดเห็นอย่างไร? เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่จะเสพยาณีให้แก่ซีซาร์?”
- 18 แต่พระเยซูทรงรู้ทันเจตนาชั่วของพวกเขา จึงตรัสว่า
- “ เจ้าคนหน้าซื่อใจคด เจ้าพยายามมาจับผิดเราทำไม?
- 19ไหนเอาเหรียญที่ใช้เสพยาณีมาให้เราดูซิ พวกเขาจึงนำเหรียญหนึ่งเดนาเรียนมาถวาย
- 20 และพระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า
- “ รูปนี้เป็นของใครและคำจารึกเป็นของใคร?”

21 พวกเขาทูลตอบว่า “ ของซีซาร์”

แล้วพระองค์จึงตรัสแก่พวกเขาว่า “ ข อ ง ข องซีซาร์ จงให้แก่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า”

22 เมื่อพวกเขาได้ยินเช่นนี้ก็รู้สึกพิศวง จึงละจากพระองค์ไป

ปัญหาเรื่องการเป็นขึ้นจากตาย

(ม ก .12:18-27; ล ก .20:27-40)

23 ในวันเดียวกันนั้น พวกสะดูสีซึ่งกล่าวว่าไม่มีการเป็นขึ้นจากตาย

มาทูลถามพระองค์ว่า 24” ท่านอาจารย์ โมเสสสั่งพวกเราไว้ว่า

ถ้าชายใดเสียชีวิตไปโดยไม่มีบุตร

พี่ชายหรือน้องชายของเขาต้องแต่งงานกับภรรยาฝ่ายของเขา

เพื่อจะมีบุตรให้ผู้นั้น 25คราวนี้มีพี่น้อง 7 คน พี่ชายคนโตแต่งงานแล้วตายไป

และเพราะเขาไม่มีบุตร จึงทิ้งภรรยาไว้ให้น้องชาย 26คนที่สอง

ที่สามก็เช่นเดียวกัน จนมาถึงคนที่เจ็ด 27ในที่สุดหญิงนั้นก็ตาย

28แล้วเมื่อเป็นขึ้นจากตาย หญิงนี้จะเป็ภรรยาของใครใน 7 คนนั้น

เพราะทุกคนล้วนได้นางเป็นภรรยา”

29 พระเยซูทรงตอบว่า “ พวกท่านผิดแล้ว

เพราะพวกท่านไม่รู้พระคัมภีร์และฤทธิ์เดชของพระเจ้า 30เมื่อเป็นขึ้นจากตาย

ผู้คนจะไม่แต่งงานหรือยกให้เป็นสามีภรรยากันอีก แต่จะเป็นเหมือนทูตสวรรค์

31ส่วนที่เกี่ยวกับการเป็นขึ้นจากตายนั้น พวกท่านยังไม่ได้อ่านหรือ?

ที่พระเจ้าตรัสแก่ท่านว่า 32’ เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค

และพระเจ้าของยาโคบ’ 92 พระองค์มิใช่พระเจ้าของคนตาย

แต่เป็นพระเจ้าของคนเป็น”

33 เมื่อประชาชนได้ยินดังนี้ก็อัศจรรย์ใจในคำสอนของพระองค์

---

92 22:32 อ พ ย .3:6

พระบัญญัติข้อใหญ่สุด

(ม ก .12:28-31)

34 ครั้นพวกฟาริสีได้ยืนยันว่าพระเยซูทรงทำให้พวกสะดูสีนิ่งอึ้งไป จึงรวมหัวกัน

35 คนหนึ่งในพวกเขารอบรู้ในบทบัญญัติมาทดสอบพระเยซูโดยทูลถามว่า

36” ท่านอาจารย์ พระบัญญัติข้อใดในหนังสือบทบัญญัติที่สำคัญที่สุด?”

37 พระเยซูตรัสตอบว่า “ ‘ จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดใจสุดจิต และสุดความคิดของท่าน’ ⁹³

38นี้เป็นพระบัญญัติข้อสำคัญที่สุดและข้อแรก 39ข้อที่สองก็เช่นกันคือ

‘ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’ ⁹⁴

40หนังสือบทบัญญัติและหนังสือผู้เผยพระวจนะล้วนขึ้นกับบทบัญญัติ 2 ข้อนี้” “

พระคริสต์เป็นบุตรของใคร

(ม ก .12:35-37; ล ก .20:41-44)

41 ขณะพวกฟาริสีมาชุมนุมกัน พระเยซูทรงถามว่า

42” พวกท่านคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพระคริสต์⁹⁵?

พระองค์ทรงเป็นบุตรของ ใ ค ร ?”

พวกเขาทูลว่า “ บุตรของดาวิด”

43 พระองค์ตรัสว่า “ ถ้าเช่นนั้น ไฉนดาวิดเมื่อกล่าวโดยพระวิญญาณ จึงเรียกพระองค์ว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า?’ เพราะดาวิดบอกว่า

---

⁹³ 22:37 ฉ ฐ บ .6:5

⁹⁴ 22:39 ล น ต .19:18

⁹⁵ 22:42 หรือ พระเมสสิยาห์

44” ‘ พระเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า
“ จงนั่งที่ขวามือของเรา
จนกว่าเราจะสยบศัตรูของเจ้า
ไว้ใต้เท้าของเจ้า’ “ 96

45 ในเมื่อดาวิดเรียกพระองค์ว่า ‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า’
แล้วพระองค์จะเป็นบุตรของดาวิดได้อย่างไร?”

46 ไม่มีใครสามารถตอบพระองค์สักคำ และตั้งแต่นั้น
ไม่มีผู้ใดกล้ามาทูลถามพระองค์อีกเลย

วิบัติทั้งเจ็ด

(ม ก .12:38,39; ล ก .13:34, 35; 20:45, 46)

23 แล้วพระเยซูตรัสกับประชาชนและเหล่าสาวกของพระองค์ว่า

2” เหล่าธรรมาจารย์กับพวกฟาริสีนั่งอยู่บนที่นั่งของโมเสส

3 ดังนั้นท่านต้องเชื่อฟังเขาและกระทำทุกอย่างที่เขาบอก แต่อย่าทำสิ่งที่เขาทำ
เพราะเขามีได้ปฏิบัติตามสิ่งที่เขาสอน

4 เขาผูกภาระหนักวางไว้บนบ่าคนทั้งหลาย

ส่วนพวกเขาเองไม่ยอมแม้แต่ใช้สักริ้วเดียวช่วยยก

5 “ ทุกสิ่งที่เขาทำล้วนเพื่ออวดให้คนเห็น

เขาคาดกลักพระธรรม⁹⁷ ขนาดใหญ่ พู้อ้อยอย่างยาวที่ชายเสื้อ

---

⁹⁶ 22:44 ส ด ด .110:1

⁹⁷ 23:5 คือกล่องบรรจุข้อพระคัมภีร์คาดติดที่หน้าผากและแขน

6 เขาชอบที่อันทรงเกียรติในงานเลี้ยง และที่นั่งสำคัญที่สุดในธรรมศาลา
7 เขาชอบให้ผู้คนมาค่านับทักษทายในย่านตลาด และเรียกเขาว่า ‘ รับบี’ ⁹⁸
8 “ ส่วนท่านอย่าให้ใครเรียกว่า ‘ รับบี’ เลย
เพราะท่านมีพระอาจารย์เพียงองค์เดียว และท่านทั้งหมดล้วนเป็นพี่น้องกัน
9 และอย่าเรียกผู้ใดในโลกว่า ‘ บิดา’ เพราะท่านมีพระบิดาเพียงองค์เดียว
และพระองค์ทรงสถิตในสวรรค์ 10 ให้ออย่าให้ใครมาเรียกท่านว่า ‘ ครู’
เพราะท่านมีพระครูเพียงองค์เดียวคือพระคริสต์*⁹⁹
11 ผู้เป็นใหญ่ที่สุดท่ามกลางท่าน จะเป็นผู้รับใช้ท่าน
12 เพราะผู้ใดยกตัวเองขึ้นจะถูกทำให้ต่ำลง
และผู้ใดถ่อมตัวลงจะได้รับการเชิดชูขึ้น
13 “ วิบัติแก่เจ้า เหล่าธรรมาจารย์และพวกฟาริสี เจ้าคนหน้าซื่อใจคด!
เจ้าปิดอาณาจักรสวรรค์ใส่หน้าเพื่อนมนุษย์ ตัวเจ้าเองไม่เข้าไป
และเจ้าไม่ยอมให้คนที่พยายามจะเข้าได้เข้าไป¹⁰⁰
15 “ วิบัติแก่เจ้า เหล่าธรรมาจารย์และพวกฟาริสี เจ้าคนหน้าซื่อใจคด!
เจ้าข้ามน้ำข้ามทะเล เพื่อนำเพียงคนหนึ่งมาเข้าศาสนา
และเมื่อได้มาก็ทำให้เขาเป็นลูกนรกยิ่งกว่าเจ้าเอง 2 เท่า
16 “ วิบัติแก่เจ้า ผู้นำตาบอด! เจ้าพูดว่า ‘ ใครสาบานโดยอ้างพระวิหาร
ก็ไม่มีผลอะไร
แต่ถ้าสาบานโดยอ้างทองคำแห่งพระวิหารก็ต้องทำตามที่สาบานไว้’

---

⁹⁸ 23:7 เป็นภาษาอาราเมค แปลว่า “ เจ้านาย” หรือ “ อาจารย์”

เช่นเดียวกับข้อ 8

⁹⁹ 23:10 หรือ พระเมสสิยาห์

¹⁰⁰ 23:13 บางต้นฉบับเพิ่ม ¹⁴วิบัติแก่เจ้า เหล่าธรรมาจารย์และพวกฟาริสี
เจ้าคนหน้าซื่อใจคด เจ้ารีบเรื้อนของหญิงม่าย และเสแสร้งอธิษฐานยืดยาว
ฉะนั้นเจ้าจะถูกลงโทษหนักยิ่งกว่า

17เจ้าคนโง่มีตบอด! อย่างไหนสำคัญกว่า
ทองคำหรือพระวิหารที่ทำให้ทองคำศักดิ์สิทธิ์? 18และเจ้าพูดด้วยว่า
' ถ้าใครสาบานโดยอ้างแท่นบูชา ก็ไม่มีผลอะไร
แต่ถ้าอ้างของถวายบนแท่นนั้นก็ทำตามที่สาบานไว้ 19เจ้าคนตาบอด!
อย่างไหนสำคัญกว่า ของถวายหรือแท่นบูชาที่ทำให้ของถวายนั่นศักดิ์สิทธิ์?
20ฉะนั้นผู้ที่สาบานโดยอ้างแท่นบูชาก็สาบานโดยอ้างแท่นบูชาและทุกสิ่งบนแท่น
21ผู้ที่สาบานโดยอ้างพระวิหารก็สาบานโดยอ้างพระวิหารและองค์ผู้สถิตในวิหาร
22และผู้ซึ่งสาบานโดยอ้างฟ้าสวรรค์ก็สาบานโดยอ้างพระบัลลังก์ของพระเจ้าและ
พระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์นั้น
23 “ วิบัติแก่เจ้า เหล่าธรรมาจารย์และพวกฟาริสี เจ้าคนหน้าซื่อใจคด !
เจ้าถวายสิบลดของเครื่องเทศของเจ้าคือ สะระแห่น ลูกผักชี และยี่หระ
แต่ละเลยเรื่องที่สำคัญกว่านั้นในบทบัญญัติ คือความยุติธรรม ความเมตตา
และความสัตย์ซื่อ เจ้าควรปฏิบัติอย่างหลังโดยไม่ละเลยอย่างแรก
24เจ้าผู้นำตาบอด! เจ้ากรองลูกน้ำออก แต่กลืนอูฐทั้งตัวเข้าไป
25 “ วิบัติแก่เจ้า เหล่าธรรมาจารย์และพวกฟาริสี เจ้าคนหน้าซื่อใจคด!
เจ้าล้างถ้วยชามแต่ภายนอก
ส่วนภายในเต็มด้วยความโลภและความมัวเมาในกิเลส 26เจ้าฟาริสีตาบอด!
จงล้างถ้วยชามภายในเสียก่อน แล้วภายนอกก็จะสะอาดหมดจดด้วย
27 “ วิบัติแก่เจ้า เหล่าธรรมาจารย์และพวกฟาริสี เจ้าคนหน้าซื่อใจคด
เจ้าเป็นเช่นอุโมงค์ฝังศพาบปูนขาว ภายนอกแลดูสวยงาม
แต่ภายในเต็มไปด้วยซากกระดูกและสิ่งโสโครกทั้งปวง 28ในทำนองเดียวกัน
เปลือกนอกผู้คนมองว่าเจ้าชอบธรรม แต่ภายในเต็มไปด้วยความหน้าซื่อใจคด
และความชั่วร้าย

29 “ วิบัติแก่เจ้า เหล่าธรรมาจารย์และพวกฟาริสี เจ้าคนหน้าซื่อใจคด!

เจ้าสร้างอุโมงค์ฝังศพให้เหล่าผู้เผยพระวจนะ

และตกแต่งหลุมศพของผู้ชอบธรรม 30 และเจ้าพูดว่า

‘ ถ้าเราอยู่ในสมัยเดียวกับบรรพบุรุษ

เราจะไม่ร่วมในการเช่นฆ่าผู้เผยพระวจนะเลย’

31 นั่นคือเจ้ายืนยันตัวเองว่าเป็นลูกหลานของคนที่สังหารผู้เผย พระ ะ วจ น

ะ 32 เช่นนั้นแล้ว จงสานต่อความบาปของบรรพบุรุษของเจ้าให้ถึงที่สุดเถิด!

33 “ เจ้างูร้าย! เจ้าฝูงงูพิษ!

เจ้าจะรอดพ้นจากการพิพากษาให้ลงนรกได้อย่างไร? 34 เราส่งผู้เผยพระวจนะ

นักปราชญ์ และครูอาจารย์มา บางคนเจ้าก็ฆ่าและจับตรึงไม้กางเขน

บางคนเจ้าก็เขียนตีในธรรมศาลา และไล่ล่าจากเมืองนั้นไปเมืองนี้

35 ฉะนั้นโลหิตของผู้ชอบธรรมทั้งปวงที่หลั่งชโลมดินจะตกอยู่แก่เจ้าทั้งหลาย

ตั้งแต่โลหิตของเอเบลผู้ชอบธรรมไปจนถึงโลหิตของเศคาริยาห์บุตรเบเรคิยาห์

ซึ่งเจ้าฆ่าเสียระหว่างพระวิหารกับแท่นบูชา 36 เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า

ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นแก่คนในชั่วอายุนี้

37 “ โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเอ๋ย เจ้าผู้เช่นฆ่าเหล่าผู้เผยพระวจนะ

และเอาหินขว้างบรรดาผู้ที่ทรงส่งมาหาเจ้า เราปรารถนาอยู่เนืองๆ

ที่จะรวบรวมลูกๆ ของเจ้ามา เหมือนแม่ไก่ที่กกลูกๆ ไว้ใต้ปีก แต่เจ้าไม่ยอมเลย

38 ดูเถิด นิเวศของเจ้าถูกทิ้งร้าง 39 เพราะเราบอกเจ้าว่า เจ้าจะไม่ได้เห็นเราอีก

จนกว่าเจ้าจะพูดว่า

‘ สรรเสริญพระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า’ ¹⁰¹”

หมายเหตุแห่งวาระนั้น

(ม ก .13:1-37; ล ก .21:5-36)

---

¹⁰¹ 23:39 ส ด ด .118:26

24 ขณะพระเยซูทรงดำเนินออกจากพระวิหาร เหล่าสาวกเข้ามาหาพระองค์
ชวนให้พระองค์ชมอาคารต่างๆ ในบริเวณพระวิหาร 2พระองค์ตรัสว่า

“ พวกท่านเห็นสิ่งทั้งปวงนี้ใช่ไหม? เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
ศิลาที่นี้จะไม่เหลือซ้อนทับกันสักก้อนเดียว ทุกก้อนจะถูกโยนทิ้งลงมาหมด”

3 ขณะพระเยซูประทับอยู่บนภูเขามะกอกเทศ เหล่าสาวกมาเฝ้าเป็นส่วนตัว
ทูลว่า “ ข อ ทรงบอกพวกข้าพระองค์เกิด เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด
และอะไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมาและเป็นหมายสำคัญว่าจะสิ้นยุค ?”

4 พระเยซูตรัสตอบว่า “ จงระวัง อย่าให้ใครมาล่อลวงท่าน

5 เพราะหลายคนจะมาในนามของเราอ้างว่า ‘ เราเป็นพระคริสต์¹⁰²’

และล่อลวงคนเป็นอันมาก 6ท่านจะได้ยินข่าวสงคราม และข่าวลือเรื่องสงคราม
จงระวัง อย่าตื่นตกใจ สิ่งเหล่านั้นต้องเกิดขึ้น แต่ยังไม่ถึงจุดจบ

7 ประชาชาติต่อประชาชาติ อาณาจักรต่ออาณาจักรจะสู้รบกัน
จะเกิดกันดารอาหารและแผ่นดินไหวในที่ต่างๆ

8 สิ่งทั้งปวงนี้คือขั้นเริ่มต้นของความเจ็บปวดก่อนคลอดบุตร

9 “ แล้วท่านจะถูกมอบไว้ให้เขาข่มเหงและประหารอาหาร
ชนชาติทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะเรา

10 ครั้งนั้นหลายคนจะหันเหจากความเชื่อ จะทรยศหักหลัง
และเกลียดชังซึ่งกันและกัน

11 และจะมีผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จมากมายมาหลอกลวงประชาชนเป็นอันมาก

12 เนื่องจากความชั่วร้ายเพิ่มทวีขึ้น ความรักของคนส่วนใหญ่จะเย็นชาลง

13 แต่ผู้ที่ยืนหยัดจนถึงที่สุดจะได้รับการช่วยให้รอด

---

¹⁰² 24:5 หรือ พระเมสสิยาห์ เช่นเดียวกับข้อ 23

14 และข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าจะประกาศไปทั่วโลก
เป็นพยานแก่มวลประชาชาติ และเมื่อนั้นจะถึงสิ้นยุค
15 “ ฉะนั้นเมื่อท่านเห็น ‘ สิ่งน่าสะอิดสะเอียนอันเป็นต้น
เหตุแห่งวิบัติ’ ¹⁰³ ในสถานบริสุทธิ์ ดังที่ได้ตรัสไว้ผ่านดาเนียลผู้เผยพระวจนะ
(ให้ผู้อ่านทำความเข้าใจเอาเถิด) 16 แล้วให้ผู้ที่อยู่ในยูเดียหนีไปที่ภูเขา
17 ผู้ที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้านของตน อย่าลงมาหยิบสิ่งใดออกจากบ้าน
18 ผู้ที่อยู่ตามทุ่งนา อย่ากลับมาเอาเสื้อคลุม 19 ในวันเหล่านั้น
นำหาวาดกลัวยิ่งนักสำหรับหญิงมีครรภ์และแม่อ่อน
20 จงอธิษฐานเพื่อการหนีของท่านจะไม่เกิดในฤดูหนาว หรือในวันสะบาโต
21 เพราะครั้งนั้นจะเกิดความทุกข์เข็ญครั้งใหญ่ไม่มีครั้งไหนๆ
เทียบเท่า นับตั้งแต่เริ่มมีโลกจนถึงบัดนี้ และจะไม่มีครั้งใดเทียบเท่าอีกแล้ว
22 ถ้ามิได้ทรงร่นวันเหล่านั้นให้สั้นเข้า จะไม่มีใครเหลือรอดเลย
แต่ด้วยเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้ จะทรงทำให้วันเหล่านั้นสั้นลง
23 ในเวลานั้น หากมีใครมาบอกท่านว่า ‘ ดูเถิด พระคริสต์อยู่ที่นั่น!’ หรือ
‘ พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น!’ อย่าไปเชื่อเลย
24 เพราะจะปรากฏพระคริสต์ปลอมและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ
ซึ่งจะแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่เพื่อลวงแม้กระทั่งผู้ที่ทรงเลือก
สรรไว้ ถ้าเป็นไปได้ 25 ดูเถิด เราบอกท่านไว้ล่วงหน้าแล้ว
26 “ ฉะนั้นหากใครมาบอกท่านว่า ‘ ผู้นั้นอยู่ที่นั่นในถิ่นกันดาร’
อย่าออกไปเลย หรือบอกว่า ‘ ผู้นั้นอยู่ที่นั่นในห้องชั้นใน’ อย่าเชื่อเลย
27 เพราะฟ้าแลบซึ่งมาจากตะวันออกมองเห็นได้แม้กระทั่งที่ตะวันตก ฉะนั้นใด
การมาของบุตรมนุษย์ก็ฉับนั้น 28 ชากศพอยู่ที่ไหน แร้งกาจะออกันอยู่ที่นั่น
29 “ ในทันทีทันใด หลังจากความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้น

---

¹⁰³ 24:15 ด น ล .9:27, 11:31, 12:11

“ ‘ ดวงอาทิตย์จะมีมืดมิด
ดวงจันทร์จะไม่ทอแสง
และดวงดาวทั้งหลายจะร่วงจากท้องฟ้า
ฟ้าสวรรค์จะถูกเขย่า’ ¹⁰⁴

30 “ เมื่อนั้นหมายสำคัญแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า
และมวลประชาชาติแห่งพื้นพิภพจะร้องไห้คร่ำครวญ
พวกเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนหม่อมเมฆในท้องฟ้า
ด้วยเดชานุภาพและพระสิริยิ่งใหญ่

31 พระองค์จะส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาพร้อมกับเสียงแตรดังสนั่น
ทูตสวรรค์นั้นจะรวบรวมผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้จากทั้ง 4 ทิศ
จากสุดขอบฟ้าข้างหนึ่งจดขอบฟ้าอีกข้างหนึ่ง

32 “ จงเรียนรู้อะไรจากต้นมะเดื่อ ทันทันทันที่มันแตกกิ่งผลิบ
ท่านก็รู้ว่าฤดูร้อนใกล้เข้ามาแล้ว 33 เช่นเดียวกัน เมื่อท่านเห็นสิ่งสารพัดเหล่านี้
ท่านก็รู้ว่าสิ่งนี้¹⁰⁵ใกล้เข้ามาแล้ว อยู่ที่ประตูนี้เอง

34 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า คนในยุค¹⁰⁶นี้ยังไม่ทันสว่างลับไป
สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ก็เกิดขึ้นแล้วอย่างแน่นอน 35 ฟ้าและดินจะสิ้นสูญไป
แต่ถ้อยคำของเราไม่มีวันสูญสิ้น

วันเวลาที่ไม่มีใครรู้

(ล ก .12:42-46, 17:26-27)

---

¹⁰⁴ 24:29 อ ส ย .13:10, 34:4

¹⁰⁵ 24:33 หรือ พระองค์

¹⁰⁶ 24:34 หรือ ชาติพันธุ์

36 “ ไม่มีใครรู้ว่าวันเวลาที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น
แม้แต่ทูตสวรรค์หรือพระบุตร¹⁰⁷ก็ไม่รู้ พระบิดาท่านนั้นที่ทรงทราบ
37ในสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์มาก็เป็นอย่างนั้น
38เพราะในวันเวลาก่อนน้ำท่วมโลก ผู้คนกินดื่ม แต่งงาน
และยกให้เป็นสามีภรรยาจนถึงวันที่โนอาห์เข้าในนาวา
39พวกเขาไม่รู้เลยว่าอะไรจะเกิดขึ้นจนถูกน้ำท่วมกวาดล้างไปหมด
เมื่อบุตรมนุษย์มาก็จะเป็นเช่นนั้นแหละ 40ชาย 2 คนอยู่ในทุ่งนา
คนหนึ่งจะถูกจับไป และอีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้ 41หญิง 2 คนไม่แบ่งอยู่
คนหนึ่งจะถูกจับไปและอีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้
42 “ ฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่
เพราะท่านไม่รู้ว่องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะมาวันไหน 43แต่จงเข้าใจข้อนี้
คือหากเจ้าของบ้านล่วงรู้ว่าขโมยจะมาตอนกี่ทุ่มก็ยาม
เขาจะคอยเฝ้าระวังไม่ปล่อยให้ใครบุกเข้ามาในบ้านได้
44ดังนั้นท่านก็ต้องเตรียมพร้อมไว้เช่นกัน
เพราะบุตรมนุษย์จะมาในยามที่ท่านไม่คาดคิด
45 “ ใครเป็นคนรับใช้ที่สัตย์ซื่อและฉลาด
ซึ่งนายตั้งให้ดูแลคนรับใช้ในครัวเรือนของท่าน
เพื่อคอยแจกจ่ายอาหารให้พวกเขาตามเวลา?
46เป็นการดีสำหรับคนรับใช้ผู้นั้น เมื่อนายกลับมาพบว่าเขาทำตามหน้าที่
47เราบอกความจริงแก่ท่านว่า นายจะตั้งเขาดูแลทรัพย์สินทั้งปวงของนาย
48แต่ถ้าคนรับใช้นั้นเป็นคนชั่วร้ายคิดในใจว่า ‘ อีกนานกว่านายจะกลับมา’
49จึงเริ่มทุบตีเพื่อนคนรับใช้ด้วยกัน และกินดื่มกับเพื่อนซี้เมา
50นายของคนรับใช้ผู้นั้นจะกลับมาในวันที่เขาไม่คาดคิด
และในเวลาที่เขาไม่รู้ตัว 51นายจะสับเขาเป็นชิ้นๆ

---

¹⁰⁷ 24:36 บางต้นฉบับไม่มีข้อความว่า หรือพระบุตร

และส่งเขาไปอยู่ในที่ของคนหน้าชื่อใจคด
ที่นั่นจะมีการร่ำไห้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารี 10 คน

25 “ ครั้งนั้น อาณาจักรสวรรค์จะเป็นเช่นหญิงพรหมจารี 10

คนถือตะเกียงออกไปรับเจ้าบ่าว 2 มีคนโง่ 5 คน คนฉลาด 5 คน

3 คนโง่เอาตะเกียงไป แต่ไม่ได้เอาน้ำมันไปด้วย

4 ส่วนคนฉลาดเอาน้ำมันใส่กาถือไปพร้อมตะเกียง

5 เป็นเวลานานกว่าเจ้าบ่าวจะมา ทั้ง 10 คนเลยวงและหลับไป

6 “ พอเที่ยงคืน มีเสียงร้องขึ้นว่า ‘ เจ้าบ่าวมาแล้ว! ออกมารับเถิด!’

7 “ แล้วหญิงพรหมจารีทั้ง 10 คนจึงตื่นขึ้น แต่งไส้ตะเกียง

8 พวกที่โง่พูดกับพวกที่ฉลาดว่า ‘ แบ่งน้ำมันให้เราสักหน่อย

ตะเกียงของเราจนจะดับแล้ว’

9 “ พวกฉลาดตอบว่า ‘ ไม่ได้หรอก น้ำมันไม่พอสำหรับทั้งเราและท่าน
ไปซื้อจากคนขายน้ำมันเองเถิด’

10 “ ขณะกำลังไปซื้ออยู่นั้น เจ้าบ่าวก็มาถึง

หญิงพรหมจารีที่พร้อมอยู่ที่ไปงานเลี้ยงพร้อมกับเจ้าบ่าว และประตูก็ปิด

11 “ หลังจากนั้น อีก 5 คนก็มาร้องเรียก ‘ ท่านเจ้าข้า!

เปิดประตูให้เราด้วย!’

12 “ แต่ท่านตอบว่า ‘ เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า เราไม่รู้จักเจ้าเลย’

13 “ ฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าจะวันใด หรือเวลาใด

คำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์

14 “ และอาณาจักรสวรรค์ก็เปรียบเหมือนชายคนหนึ่งจะออกเดินทาง

จึงเรียกคนใช้มามอบหมายทรัพย์สินให้ดูแล 15 คนหนึ่งท่านให้เงิน 5

ตะลันต์¹⁰⁸ คนหนึ่ง 2 ตะลันต์ และอีกคนหนึ่งตะลันต์เดียว
ตามความสามารถของแต่ละคน แล้วท่านก็ไป 16คน ที่ได้รับ 5
ตะลันต์นำเงินไปลงทุนทันที ได้กำไรมาอีก 5 ตะลันต์ 17คนที่รับ 2
ตะลันต์ก็เช่นกัน ได้กำไรมาอีก 2 ตะลันต์ 18ส่วนคนที่ได้รับตะลันต์เดียว
ไปขาดหลุมเอาเงินของนายซอนไว้

19 “ อีกนานหลังจากนั้น นายก็กลับมาและสะสางบัญชีกับคนใช้
20คนที่ได้รับ 5 ตะลันต์นำอีก 5 ตะลันต์มา เรียนว่า ‘ นายเจ้าข้า! ท่านให้ไว้
5 ตะลันต์ ดูกิจ ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีก 5 ตะลันต์’

21 “ เจ้านายของเขาตอบว่า ‘ ดีมาก เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและสัตย์ซื่อ!
เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งให้ดูแลของมาก
มาร่วมยินดีในความสุขกับนายของเจ้าเถิด’

22 “ คนที่ได้รับ 2 ตะลันต์ก็มาเรียนว่า ‘ นายเจ้าข้า ท่านให้ไว้ 2 ตะลันต์
ดูเถิด ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีก 2 ตะลันต์’

23 “ เจ้านายของเขาตอบว่า ‘ ดีมาก เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและสัตย์ซื่อ
เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งให้ดูแลของมาก
มาร่วมยินดีในความสุขกับนายของเจ้าเถิด’

24 “ แล้วคนที่ได้รับตะลันต์เดียวมาเรียนว่า ‘ นายเจ้าข้า
ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นคนใจแข็ง เก็บเกี่ยวสิ่งที่ไม่ได้เพาะปลูก
รวบรวมผลที่ไม่ได้หว่าน 25ข้าพเจ้ากลัว เลยเอาเงินไปซอนไว้ในดิน ดูกิจ
นี่คือเงินของท่าน’

26 “ เจ้านายของเขาตอบว่า ‘ ไ้อ่บ่าวเลวแสนซี้เกียจ!
เจ้าก็รู้ว่าเราเก็บเกี่ยวสิ่งที่เราไม่ได้เพาะปลูก รวบรวมผลที่ไม่ได้หว่าน

27เช่นนั้นแล้วก็นำเอาเงินของเราไปฝากธนาคารไว้
เพื่อเวลาเรากลับมาจะได้เงินคืนพร้อมดอกเบี้ยด้วย

---

¹⁰⁸ 25:15 1 ตะลันต์มีมูลค่าเท่ากับทองคำ 34 กิโลกรัม

28 “ ธิบเงินตะลันต์นี้ไปให้คนที่มื10 ตะลันต์

29เพราะทุกคนที่มืจะได้รับเพิ่ม และเขาจะมีเหลือเฟือ ส่วนผู้ที่ไม่มี
แม้ที่เขามีอยู่ก็จึธิบไปจากเขา 30โยนไ้อ่บ่าวไร่ค่าคนนั้นออกไปที่มีดข้างนอก
ที่ซึ่งจะมีการร่ำให้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน’

แ ก ะ แ ล ะ แ พ ะ

31

“ เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยพระสิริของพระองค์พร้อมด้วยทูตสวรรค์ทั้ง
หมด พระองค์จะประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ด้วยพระสิริแห่งสวรรค์

32มวลประชาชาติจะมาชุมนุมกันต่อเบื้องพระพักตร์
และพระองค์จะทรงแยกประชากรออกจากกัน

เหมือนผู้เลี้ยงแยกแกะออกจากแพะ

33แกะนั้นจะทรงให้อยู่เบื้องขวาของพระองค์ ส่วนแพะอยู่เบื้องซ้าย

34 “ แล้วองค์ราชันจะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาของพระองค์ว่า

‘ ท่านผู้ได้รับพรจากพระบิดาของเรา มารับมรดกของท่านเถิด
คืออาณาจักรที่เตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่ทรงสร้างโลก

35เพราะเมื่อเราหิวท่านก็ให้เรากิน เรากระหายท่านก็ให้เราดื่ม
เราเป็นคนแปลกหน้าท่านก็ต้อนรับเราไว้

36เราต้องการเครื่องนุ่งห่มท่านก็ให้แก่เรา เราเจ็บป่วยท่านก็ดูแล
เราอยู่ในคุกท่านก็มาเยี่ยม’

37 “ แล้วผู้ชอบธรรมจะทูลพระองค์ว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า

เมื่อใดกันที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิวและได้เลี้ยงดูพระองค์
หรือเห็นพระองค์กระหาย และได้ให้พระองค์ทรงดื่ม?

38เมื่อใดกันที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์เป็นคนแปลกหน้า และได้ต้อนรับไว้
หรือถวายฉลองพระองค์เมื่อทรงต้องการ

39 เมื่อใดก็ตามที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประจวบหรืออยู่ในคุก
และได้ไปเฝ้าพระองค์?’

40 “ องค์ราชันจะตรัสตอบว่า ‘ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
สิ่งใดที่ท่านกระทำให้แก่ผู้เล็กน้อยที่สุดคนหนึ่งในพวกพี่น้องของเรา
ท่านก็ได้กระทำให้แก่เราด้วย’

41 “ แล้วพระองค์จะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องซ้ายพระองค์ว่า
‘ จงไปเสียจากเรา เจ้าทั้งหลายผู้ถูกแช่งสาป
จงไปยังไฟนรันดร์ที่เตรียมไว้สำหรับมารร้ายกับสมุนของมัน

42 เพราะเราหิวและเจ้าก็ไม่ได้ให้เรากิน เรากระหายและเจ้าก็ไม่ได้ให้เราดื่ม

43 เราเป็นคนแปลกหน้ามาและเจ้าก็ไม่ได้ต้อนรับ

เราต้องการเครื่องนุ่งห่มและเจ้าก็ไม่ให้ เราเจ็บป่วยและอยู่ในคุกเจ้าก็ไม่ดูแล’

44 “ พวกเขาทั้งหมดเช่นกันว่า ‘ พระองค์เจ้าข้า

เมื่อใดก็ตามที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิวหรือกระหาย หรือเป็นคนแปลกหน้า
หรือต้องการฉลองพระองค์

หรือประจวบหรืออยู่ในคุกและข้าพระองค์ไม่ได้ช่วยเหลือ’

45 “ พระองค์จะตรัสตอบว่า ‘ เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า
สิ่งใดที่เจ้ามิได้กระทำให้แก่ผู้เล็กน้อยที่สุดคนหนึ่งในคนเหล่านี้
เจ้าก็มิได้กระทำให้แก่เราด้วย’

46 “ แล้วคนเหล่านี้ก็ต้องออกไปรับโทษนรันดร์
แต่ผู้ชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนรันดร์”

แผนก่าจัดพระเยซู

(ม ก .14:1-2; ล ก .22:1-2)

26 เมื่อจบคำอุปมาทั้งปวงนี้แล้ว พระเยซูก็ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า
“ พวกท่านก็รู้ว่าอีกสองวันจะถึงเทศกาลปัสกาและบุตรมนุษย์จะถูกมอบให้เข
าตรึงตายที่ไม้กางเขน”

3 ครั้งนั้น

พวกหัวหน้าปุโรหิตและเหล่าผู้อาวุโสในหมู่ประชาชนมาประชุมกันที่คฤหาสน์
ของมหาปุโรหิตชื่อคายาฟาส

4 และพวกเขาคบคิดกันหาอุบายที่จะจับพระเยซูมาฆ่าเสีย 5 เขาพูดกันว่า
“ แต่อย่าลงมือช่วงเทศกาลเลย มิฉะนั้นจะเกิดจลาจลในหมู่ประชาชน”

พระเยซูทรงรับการชโลมที่เบธานี

(ม ก .14:3-9)

6 ที่หมู่บ้านเบธานี ขณะพระเยซูประทับอยู่ในเรือนของซีโมนคนโรคเรื้อน
7 หญิงคนหนึ่งถือผอบน้ำมันหอมราคาแพงมากเข้ามารินรดพระเศียร
ขณะที่พระองค์ทรงเอนพระกายอยู่ที่โต๊ะเสวย

8 เมื่อเหล่าสาวกเห็นดังนั้นก็ไม่พอใจ จึงว่า “ ทำไมทำให้เสียของเปล่าๆ ?
9 น้ำมันหอมนี้ถ้าขายจะได้ราคาดี เอาเงินให้คนยากจนได้”

10 พระเยซูทรงทราบจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ ไปกวนใจหญิงนี้ทำไม?

นางได้ทำสิ่งดีงามให้แก่เรา 11 ท่านจะมีคนยากจนอยู่กับท่านเสมอ
แต่เราจะไม่ได้อยู่กับท่านเสมอไป 12 ที่นางรินน้ำหอมนี้บนกายเรา
ก็เพื่อเตรียมตัวเราสำหรับการฝังศพ 13 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
ไม่ว่าชาวประเสริฐจะเผยแผ่ไปที่ใดๆ ทั่วโลก
เขาจะเล่าขานสิ่งที่หญิงนี้ได้กระทำเป็นที่ระลึกถึงนาง”

ยูดาสดกกลงใจจะทรยศพระเยซู

(ม ก .14:10-11; ล ก .22:3-6)

14 แล้วยูดาส อิสคาริโอท หนึ่งในสาวกสิบสองคน
ไปพบพวกหัวหน้าปุโรหิต 15ถามว่า “ พวกท่านจะให้อะไรแก่ข้าพเจ้า
ถ้าข้าพเจ้ามอบพระองค์ให้แก่ท่าน?” พวกเขาวางเงิน 30
เหรียญส่งให้ยูดาส 16นับตั้งแต่นั้น
ยูดาสก็จ้องหาโอกาสที่จะมอบพระเยซูให้แก่คนเหล่านั้น

พระเยซูเสวยปัสกากับเหล่าสาวก

(ม ก .14:12-21; ล ก .22:7-13)

17 วันแรกของเทศกาลขนมปังไม้ใส่เชื้อ เหล่าสาวกมาทูลถามพระเยซูว่า
“ พระองค์ทรงประสงค์จะให้เราจัดเตรียมปัสกาให้พระองค์เสวยที่ไหน?”

18 พระองค์ตรัสว่า “ จงเข้าไปหาคนหนึ่งในเมือง บอกเขาว่า

‘ พระอาจารย์ตรัสว่า “ ใกล้เคียงถึงกำหนดเวลาของเราแล้ว
เราจะฉลองปัสการ่วมกับเหล่าสาวกของเราที่บ้านของท่าน”

‘ 19ดังนั้นเหล่าสาวกจึงไปทำตามที่พระเยซูบัญชาและจัดเตรียมปัสกา

20 พอพลบค่ำพระเยซูทรงเอนพระกายที่โต๊ะเสวยร่วมกับสาวก 12 คน

21ระหว่างรับประทานอาหารกันอยู่นั้น พระองค์ตรัสว่า

“ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า คนหนึ่งในพวกท่านจะทรยศต่อเรา”

22 เหล่าสาวกเสียใจมาก ต่างทูลพระองค์ว่า “ พระองค์เจ้าข้า
ไม่ใช่ข้าพระองค์แน่ใช่ไหม?”

23 พระเยซูตรัสตอบว่า “ ผู้ที่หยิบอาหารจุ่มในชามเดียวกับเรา

คือผู้ที่จะทรยศต่อเรา 24บุตรมนุษย์จะไปตามที่เขียนไว้

แต่วิบัติแก่ผู้นั้นที่ทรยศต่อบุตรมนุษย์!

ถ้าเขาไม่ได้เกิดมาเลยยังจะดีกว่าตัวเขามากกว่า”

25 แล้วยูดาสผู้ที่ทรยศต่อพระองค์ทูลว่า “ รับบี

ไม่ใช่ข้าพระองค์แน่ใช่ไหม?”

พิธีมหาสนิท

(ม ก .14:22-25; ล ก .22:17-20; 1 ค ร .11:23-25)

26 ขณะรับประทานอาหาร พระเยซูทรงหยิบขนมปัง ขอบพระคุณพระเจ้า แล้วหักส่งให้เหล่าสาวก ตรัสว่า “ จงเอาไปรับประทานเถิด นี่เป็น ก า ย ข อ ง เ ร า ”

27 แล้วพระองค์ทรงหยิบถ้วย ขอบพระคุณพระเจ้า และยื่นให้กับพวกเขา ตรัสว่า “ ท่านทุกคนจงรับไปดื่มเถิด 28นี่คือโลหิตของเรา อันเป็นโลหิตแห่งพันธสัญญา¹¹⁰ ซึ่งหลั่งรินเพื่ออภัยบาปโทษแก่คนเป็นอันมาก 29เราบอกท่านว่า เราจะไม่ได้ดื่มจากผลองุ่นนี้อีก ตั้งแต่บัดนี้ จนกว่าจะถึงวันนั้นที่เราดื่มใหม่ร่วมกับท่านในอาณาจักรของพระบิดาของเรา ”

30 เมื่อร้องเพลงสรรเสริญแล้ว พวกเขา ก็ออกไปยังภูเขามะกอกเทศ

พระเยซูทรงทำนายว่าเปโตรจะปฏิเสธพระองค์

(ม ก .14:27-31; ล ก .22:31-34)

31 แล้วพระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวกว่า “ ในคืนวันนี้เอง พวกท่านจะทิ้งเราไปทั้งหมด เพราะมีเขียนไว้ว่า

“ ‘ เราจะฟาดฟันผู้เลี้ยงแกะ และฝูงแกะจะกระจัดกระจายไป’ ¹¹¹

32แต่หลังจากที่เราเป็นขึ้น เราจะไปยังกาลิลีก่อนหน้าท่าน”

---

¹⁰⁹ 26:25 หรือ “ ท่านพูดมาเองแล้ว”

¹¹⁰ 26:28 บางต้นฉบับว่า พันธสัญญาใหม่

¹¹¹ 26:31 ศ ค ย .13:7

33 เปโตรทูลตอบว่า “ ถึงใครๆ ทิ้งพระองค์ไปหมด
ข้าพระองค์ก็จะไม่มีวันทิ้งพระองค์”

34 พระเยซูตรัสว่า “ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ก่อนไถ่ขันในคืนนี้เอง
ท่านจะปฏิเสธเราถึง 3 ครั้ง”

35 แต่เปโตรประกาศว่า “ ถึงแม้ข้าพระองค์ต้องตายกับพระองค์
ข้าพระองค์ก็จะไม่มีวันปฏิเสธพระองค์” และสาวกอื่นๆ ทั้งหมดก็พูดเหมือนกัน

เกทเสมณี

(ม ก .14:32-42; ล ก .22:40-46)

36 แล้วพระเยซูกับเหล่าสาวกของพระองค์มายังที่แห่งหนึ่งเรียกว่าเกทเสมณี
พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ จงนั่งอยู่ที่นี้ ขณะเราไปอธิษฐานที่นั่น”

37 พระองค์ทรงพาเปโตรกับบุตรชายทั้งสองของเศเบดีไปกับพระองค์ด้วย
พระองค์ทรงไต่ถามและเป็นที่ทุกขียิ่งนัก 38 จึงตรัสกับพวกเขาว่า
“ จิตวิญญาณของเราท่วมท้นด้วยความทุกขียุคเศเบดีว่าเราจะตาย
จงเฝ้าระวังอยู่ที่นี้กับเรา”

39 ทรงดำเนินไปได้สักหน่อย พระองค์ก็ซบพระพักตร์ลงที่พื้น อธิษฐานว่า
“ ข้าแต่พระบิดา หากเป็นไปได้ ขอให้ถ้อยนี้พ้นไปจากข้าพระองค์เถิด
อย่างไรก็ตามอย่าให้เป็นไปตามใจของข้าพระองค์
แต่ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์”

40 แล้วพระองค์ทรงกลับมาหาสาวกของพระองค์
และพบว่าพวกเขากำลังนอนหลับอยู่ จึงตรัสถามเปโตรว่า
“ พวกท่านจะคอยเฝ้าอยู่กับเราสักชั่วโมงเดียวไม่ได้หรือ?”

41 จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่ตกเข้าไปในการทดลอง
จิตวิญญาณพร้อมแล้วก็จริง แต่กายยังอ่อนกำลัง”

42 พระองค์เสด็จไปอธิษฐานเป็นครั้งที่สองว่า “ ข้าแต่พระบิดา หากถ้อยนี้ไม่อาจพ้นไป และข้าพระองค์ต้องตีม ก็ขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จ”

43 เมื่อทรงกลับมาพระองค์ก็พบว่าพวกเขายังหลับอยู่อีก เพราะพวกเขาง่วงมากล้มตาไม่ขึ้น 44 จึงทรงละพวกเขาไว้ ไปอธิษฐานเป็นครั้งที่สาม ทูลเช่นครั้งก่อนๆ

45 จากนั้นทรงกลับมาหาเหล่าสาวกตรัสว่า “ พวกท่านยังนอนหลับพักผ่อนอยู่อีกหรือ? ตูเถิด ใกล้เคียงเวลาแล้ว และบุตรมนุษย์ถูกทรยศให้ตกในมือคนบาป 46 ลุกขึ้นไปกันเถิด! ผู้ทรยศเรามาแล้ว!”

พระเยซูถูกจับกุม

(ม ก .14:43-50; ล ก .22:47-53)

47 พระองค์ตรัสยังไม่ทันขาดคำ ยูดาสหนึ่งในสาวกสิบสองคนก็มาถึงพร้อมกับคนหมู่ใหญ่ซึ่งถือดาบ ถือกระบอง คนเหล่านี้พวกหัวหน้าปุโรหิตและเหล่าผู้อาวุโสแห่งประชากรส่งมา 48 ผู้ทรยศได้กำหนดอาณัติสัญญาณกับพวกเขาว่า “ คนที่เราจับคือผู้นั้น จงจับกุมเขา” 49 ยูดาสตรงเข้ามาหาพระเยซู ทูลว่า “ ขอคำนับรับบี” แล้วจับพระองค์

50 พระเยซูตรัสว่า “ เพื่อนเอ๋ย จะมาทำอะไรก็ทำเถิด” ¹¹² แล้วคนเหล่านั้นก็ตรงเข้าจับกุมพระเยซู 51 คนหนึ่งในพวกที่อยู่กับพระองค์ เอื้อมมือคว้าดาบชักออกมาฟันหูบ่าวของมหาปุโรหิตขาด

52 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ เ ก็บดาบเสียเถิด เพราะคนทั้งปวงที่ชักดาบจะตายด้วยดาบ

---

¹¹² 26:50 หรือ “ เพื่อนเอ๋ย ท่านมาทำไม?”

53 ท่านคิดว่าเราไม่อาจทูลขอพระบิดาหรือ? พระองค์จะให้ทูตสวรรค์กว่า 12 กองแก่เราทันที 54 แต่ถ้าเช่นนั้น

จะเป็นจริงตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้หรือว่าต้องเป็นไปตามนี้?”

55 แล้วพระองค์ตรัสกับคนกลุ่มนั้นว่า “ เราก่อการกบฏหรือ?

ท่านถึงได้ถือดาบถือกระบองมาจับเรา ทุกวันเรานั่งสอนอยู่ในลานพระวิหาร และท่านก็ไม่ได้จับกุมเรา

56 แต่ทั้งหมดนี้เป็นไปตามที่ผู้เผยพระวจนะได้เขียนไว้”

แล้วเหล่าสาวกทั้งสิ้นก็ละทิ้งพระองค์หนีไป

ต่อหน้าสภาแซนเฮดริน

(ม ก .14:53-65; ย น .18:12, 13 , 19-24)

57 ผู้ที่จับพระเยซูนำพระองค์มาพบมหาปุโรหิตคายาฟาส

ในที่ซึ่งพวกธรรมาจารย์ และผู้อาวุโสมาชุมนุมกัน

58 ฝ่ายเปโตรตามพระองค์มาห่างๆ จนถึงลานบ้านของมหาปุโรหิต

เขาเข้าไปนั่งกับพวกยาม คอยดูผลที่จะเกิดขึ้น

59 พวกหัวหน้าปุโรหิตและสภาแซนเฮดรินทั้งสภา

ค้นหาหลักฐานเท็จมามัดตัวพระเยซู เพื่อจะได้ประหารพระองค์

60 แต่ไม่พบเลย แม้จะมีพยานเท็จหลายคนมากกล่าวหาพระองค์

ในที่สุดมี 2 คน ออกมา 61 ให้การว่า “ คนผู้นี้พูดว่า

‘ ข้าพเจ้าสามารถทำลายพระวิหารของพระเจ้าและสร้างขึ้นใหม่ภายใน 3 วัน’ “

62 แล้วมหาปุโรหิตจึงยืนขึ้นกล่าวกับพระเยซูว่า

“ ท่านจะไม่ตอบอะไรหรือ?

คำให้การที่คนเหล่านี้กล่าวหาท่านเป็นเรื่องอะไรกัน?”

63 แต่พระเยซูทรงนิ่งอยู่

มหาปุโรหิตจึงกล่าวกับพระองค์ว่า
“ เราสั่งท่านภายใต้คำสาบานโดยอ้างพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ว่า
ถ้าท่านคือพระคริสต์¹¹³พระบุตรของพระเจ้าก็จงบอกเรามา”
64 พ ร ะ เ ย ชูตร์สว่า “ ใช้อย่างที่ท่านพูด เราขอบอกท่านทุกคนว่า
ในอนาคตท่านจะเห็นบุตรมนุษย์นั่งอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ขององค์ผู้ทรงฤทธิ์
และเสด็จมาบนหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์”
65 มหาปุโรหิตจึงนึกเสียใจของตนและพูดว่า
“ เขาได้พูดหมิ่นประมาทพระเจ้า! เราจะต้องหาพยานอีกทำไม? ดูเถิด
บัดนี้ท่านทั้งหลายได้ยืนยันคำหมิ่นประมาทแล้ว 66ท่านคิดเห็นอย่างไร?”
พวกนั้นตอบว่า “ เ ข า ส ม ค ว ร ต า ย ”
67 แล้วพวกเขาถ่มน้ำลายใส่พระพักตร์ กำหนดต่อพระองค์ คนอื่นๆ
ก็ตบพระองค์ 68และว่า “ เจ้าพระคริสต์ ทำนายให้เราฟังสิ ใครตบเจ้า?”

เปโตรปฏิเสธพระเยซู

(ม ก .14:66-72; ล ก .22:55-62; ย น .18:16-18, 25-27)

69 ฝ่ายเปโตรนั่งอยู่ที่ลานบ้าน สาวใช้คนหนึ่งมาพูดกับเปโตรว่า
“ เจ้าก็อยู่กับเยซูแห่งกาลิลีด้วย”
70 แต่เปโตรปฏิเสธต่อหน้าคนทั้งปวงว่า “ เจ้าพูดอะไร ข้าไม่รู้เรื่อง”
71 แล้วเปโตรออกไปที่ประตูรั้ว สาวใช้อีกคนหนึ่งเห็นเขา
ก็พูดกับคนทีนั้นว่า “ คนนี้อยู่กับเยซูชาวนาซาเร็ธ”
72 เปโตรปฏิเสธอีก สาบานว่า “ ข้าไม่รู้จักคนนั้น!”
73 สักครู่ ผู้คนที่อยู่แถวนั้นมาพูดกับเปโตรว่า “ ใช่ว่า
เจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกนั้น ฟังจากสำเนียงของเจ้าก็รู้”
74 แล้วเปโตรจึงสบถสาบานเป็นการใหญ่ว่า “ ข้าไม่รู้จักคนนั้น!”

---

¹¹³ 26:63 หรือ พระเมสสิยาห์ เช่นเดียวกับข้อ 68

ทันใดนั้นไวกีซัน 75เปโตรจึงนึกขึ้นได้ที่พระเยซูตรัสไว้ว่า
“ ก่อนไวกีซัน ท่านจะปฏิเสธเราถึง 3 ครั้ง” เขาจึงออกไปข้างนอก
และร้องไห้อย่างขมขื่น

ยูดาสผู้กอดตาย

27 ครั้นรุ่งเช้า บรรดาหัวหน้าปุโรหิตและผู้อาวุโสในหมู่ประชาชน
ได้ตกลงกันว่า จะประหารพระเยซู

2 พวกเขามัดพระองค์พาไปมอบตัวแก่ปีลาตผู้ว่าการ

3

เมื่อยูดาสผู้ทรยศต่อพระเยซูเห็นว่าพระองค์ถูกตัดสินลงโทษก็รู้สึกผิดจับ
ใจ นำเงิน 30 เหรียญมาคืนแก่พวกหัวหน้าปุโรหิตและเหล่าผู้อาวุโส 4 กล่าวว่
“ ข้าพเจ้าได้ทำบาปเพราะได้ทรยศส่งผู้บริสุทธิ์ไปตาย”

พวกนั้นตอบว่า “ แล้วเราเกี่ยวอะไรด้วย?
นั่นเป็นความรับผิดชอบของเจ้า”

5 ดังนั้นยูดาสจึงขว้างเงินนั้นเข้าไปในพระวิหาร แล้วออกไปผูกคอตาย

6 พวกหัวหน้าปุโรหิตเก็บเงินมา แล้วว่า

“ ผิดบทบัญญัติที่จะเก็บเงินนี้เข้าคลังพระวิหาร เพราะเป็นเงินค่าโลหิต”

7 เขาจึงตกลงกันว่า จะใช้เงินนั้นซื้อที่ดินของช่างปั้นหม้อไว้เป็นที่ฝังศพคนต่าง
ต่าง 8 ฉะนั้นทุ่งดังกล่าวจึงได้ชื่อว่า ทุ่งโลหิต มาจนทุกวันนี้

9 แล้วก็เป็นอย่างที่เยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า “ เขาทั้งหลายนำเงิน
30 เหรียญ เป็นค่าตัวของเขาตามที่ชนอิสราเอลตั้งให้

10 ไปซื้อที่ดินของช่างปั้นหม้อ

ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้” 114

พระเยซูต่อหน้าปีลาต

(ม ก .15:2-15; ล ก .23:2, 3, 18-25; ย น .18:29-19:16)

11 ขณะเดียวกันพระเยซูทรงยืนอยู่ต่อหน้าผู้ว่าราชการ และผู้ว่าการถามว่า

“ ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ?”

พระเยซูตรัสว่า “ ใช้อย่างที่ท่านว่า ”

12

พระองค์มิได้ทรงตอบข้อกล่าวหาของพวกหัวหน้าปุโรหิตและเหล่าผู้อาวุ

โส เ ล ย 13 ปีลาต จึงถามว่า

“ ท่านไม่ได้ยื่นข้อหาที่พวกเขาฟ้องท่านหรือ?”

14 แต่พระองค์ไม่ตรัสตอบข้อกล่าวหาใดๆ เลย

ยังความประหลาดใจแก่ผู้ว่าการยิ่งนัก

15 เป็นธรรมเนียมที่ในเทศกาล

ผู้ว่าการจะปล่อยตัวนักโทษหนึ่งคนตามที่ประชาชนเลือก

16 ครั้งนั้นมีนักโทษผู้ฉ้อฉลชื่อบาร์บัส 17 เมื่อประชาชนมารวมตัวกันแล้ว

ปีลาตจึงถามว่า “ พวกท่านต้องการให้เราปล่อยคนไหน

บาร์บัสหรือเยซูที่เรียกกันว่าพระคริสต์?”

18 ด้วยปีลาตรู้ว่าพวกเขาจับพระเยซูมาเพราะอิจฉา

19 ขณะปีลาตนั่งอยู่บนบัลลังก์พิพากษา ภรรยาของท่านส่งคนมาเรียนว่า

“ อย่าไปเกี่ยวข้องกับผู้บริสุทธิ์คนนี้เลย เนื่องจากวันนี้ดิฉันฝันร้าย

ไม่สบายใจมากเพราะท่านผู้นี้

---

114 27:10 ศ ค ย .11:12, 13; ย ร ม .19:1-13; 32:6-9

- 20 แต่พวกหัวหน้าปุโรหิตและเหล่าผู้อาวุโสของประชาชนว่า
ให้พวกเขาขอปีลาตให้ปล่อยบาร์บัส และให้ประหารพระเยซูเสีย
- 21 ผู้ว่าการถามว่า “ ท่านต้องการให้ปล่อยคนไหนใน 2 คนนี้?”
พวกเขาตอบว่า “ บาร์บัส”
- 22 ปีลาตถามว่า “ แล้วจะให้เราทำอย่างไรกับพระเยซู
ที่เรียกกันว่าพระคริสต์?”
พวกนั้นทั้งหมดพากันร้องว่า “ ตรึงเขาเสียที่ไม้กางเขน!”
- 23 ปีลาตถามว่า “ ทำ ไ ม ? เขาทำผิดอะไร?”
แต่ทุกคนร้องตะโกนดังขึ้นอีกว่า “ ตรึงเขาเสียที่ไม้กางเขน!”
- 24 ครั้นปีลาตเห็นว่าไม่ได้การ มีแต่จะวุ่นวายลุกฮือขึ้นไปกันใหญ่
เขาจึงเอาน้ำล้างมือต่อหน้าฝูงชน กล่าวว่
“ เราไม่มีความผิดเรื่องความตายของชายผู้นี้
เป็นความรับผิดชอบของพวกท่าน!”
- 25 คนทั้งปวงตอบว่า
“ ให้เลือดของเขาตกอยู่กับเราและลูกหลานของเราเถิด!”
- 26 แล้วปีลาตจึงปล่อยบาร์บัสให้พวกเขา
แต่ให้คนโบยตีพระเยซูและมอบตัวให้ไปตรึงที่ไม้กางเขน

พวกทหารเยาะเย้ยพระเยซู

(ม ก .15:16-20)

- 27 จากนั้น ทหารของผู้ว่าการนำพระเยซูเข้าไปในศาลปริทอเรียม
และระดมทหารทั้งกองมารายล้อมพระองค์
- 28 พวกเขาเปลื้องเสื้อผ้าของพระองค์ออก เอาเสื้อสีแดงเข้มมาสวมให้พระองค์
- 29 แล้วสาวมงกุฏหนามสวมที่พระเศียร หยิบไม้ใส่พระหัตถ์ขวา
คุกเข่าเบี่ยงพระพักตร์ และเยาะเย้ยว่า “ ข้าแต่กษัตริย์ของชาวยิว
ขอทรงพระเจริญ!” 30 เขากล่มน้ำลายรดพระองค์

และเอาไม้ไผ่ที่พระเศียรครึ่งแล้วครึ่งเล่า

31 หลังจากเยาะเย้ยแล้วก็ถอดเสื้อนั้นออกเอาเสื้อผ้าของพระองค์เองมาสวมให้
แล้วนำพระองค์ออกไปเพื่อตรึงที่ไม้กางเขน

การตรึงที่ไม้กางเขน

(ม ก .15:22-32; ล ก .23:33-43; ย น .19:17-24)

32 ขณะออกไปก็พบชายคนหนึ่งจากไซรินชื่อซีโมน

จึงเกณฑ์ให้เขาแบกไม้กางเขนนั้น 33 ครั้งพวกเขามาถึงที่ซึ่งเรียกว่า กลโกธา
ซึ่งแปลว่า สถานที่แห่งหวักระโหลก 34 ก็เอาเหล้าองุ่นผสมน้ำดีรสขมมาถวาย
พระเยซูทรงชิมแล้วก็ไม่ดื่ม 35 เมื่อเขาตรึงพระองค์ที่ไม้กางเขนแล้ว

ก็นำฉลองพระองค์มาจับฉลากแบ่งกัน¹¹⁵

36 และพวกเขานั่งเฝ้าพระองค์อยู่ที่นั่น 37 เหนือพระเศียรมีข้อหาเขียนติดไว้ว่า

‘นี่คือเยซู กษัตริย์แห่งชาวยิว’ 38 โจ ร 2

คนถูกตรึงที่ไม้กางเขนพร้อมกับพระองค์

คนหนึ่งอยู่ข้างซ้ายและอีกคนหนึ่งอยู่ข้างขวาพระองค์

39 ผู้คนที่ผ่านไปมาต่างส่ายหน้าพูดสบประมาทพระองค์ 40 กล่าวว่

“เจ้าผู้จะทำลายพระวิหาร แล้วสร้างขึ้นใหม่ใน 3 วัน จงช่วยตัวเองให้รอด!
ลงมาจากกางเขนสิ ถ้าเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้า!”

41 เช่นเดียวกัน พวกหัวหน้าปุโรหิต ธรรมจารย์ และเหล่าผู้อาวุโส

ก็เยาะเย้ยพระองค์ว่า 42” เขาช่วยคนอื่นให้รอด แต่ช่วยตัวเองให้รอดไม่ได้!

เขาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล! ให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้สิ

แล้วเราจะเชื่อเขา 43 เขาวางใจในพระเจ้า ก็ให้พระเจ้าช่วยเขาตอนนี้สิ

---

¹¹⁵ 27:35 บางต้นฉบับว่า ...แบ่งกัน

ซึ่งเป็นจริงตามคำที่ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ว่า “เสื้อผ้าของข้าพระองค์
เขาทั้งหลายเอามาจับฉลากแบ่งกัน” (ส ต ต .22:18)

ถ้าพระองค์ยังต้องการเขาอยู่ เพราะเขาพูดว่า

‘ เราเป็นพระบุตรของพระเจ้า’ “

44 พวกโจรที่ถูกตรึงพร้อมกับพระองค์ก็พากันพูดดูถูกดูหมิ่นพระองค์ต่าง ๆ นานาด้วย

พระเยซูสิ้นพระชนม์

(ม ก .15:33-41; ล ก .23:44-49)

45 ตั้งแต่เที่ยงวันถึงบ่าย 3 โมง เกิดมืดมัวไปทั่วแผ่นดิน 46 ราวบ่าย 3 โมง พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า “ เอโลอี เอโลอี¹¹⁶ ลามา สะบักธานี?” แปลว่า

“ พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์

ไหนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?” **¹¹⁷

47 บางคนซึ่งยืนอยู่ที่นั่น ได้ยินก็พูดว่า “ เขาร้องเรียกเอลียาห์”

48 ทันใดนั้น คนหนึ่งในพวกเขาก็วิ่งไปเอาฟองน้ำจุ่มเหล้าองุ่นเปรี้ยว เสียบไม้ส่งให้พระเยซูเสวย 49 คนอื่นๆ พูดว่า “ อย่าไปยุ่งกับเขา ให้เราดูซิว่าเอลียาห์จะมาช่วยเขาหรือไม่”

50 และเมื่อพระเยซูทรงร้องเสียงดังอีกครั้ง พระองค์ก็สิ้นพระชนม์

51 ขณะนั้นเอง ม่านในพระวิหารก็ขาดเป็น 2 ท่อน ตั้งแต่บนตลอดล่าง แผ่นดินไหว ศิลาแตกออกจากกัน

52 อุโมงค์ฝังศพเปิดออกและร่างของวิสุทธิชนหลายคนที่ยายแล้วฟื้นคืนชีวิต

53 พวกเขาออกมาจากอุโมงค์ และหลังจากพระเยซูคืนพระชนม์แล้ว

พ ว ก เขาก็เข้าสู่นครบริสุทธิปรากฏแก่คนเป็นอันมาก

---

¹¹⁶ 27:46 บางต้นฉบับว่า เอลี เอลี

¹¹⁷ ส ด ต .22:1

54 ส่วนนายร้อยและทหารที่เฝ้าพระเยซูอยู่ด้วยกัน
เมื่อเห็นแผ่นดินไหวและทุกสิ่งที่เกิดขึ้นก็ตื่นตกใจร้องว่า
“ แท้จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตร¹¹⁸ของพระเจ้า!”

55 ผู้หญิงหลายคนอยู่ที่นั่นเฝ้าดูอยู่ห่างๆ
เขาติดตามพระเยซูมาจากกาลิลีเพื่อคอยปรนนิบัติพระองค์
56 ในพวกนั้นมีมารีย์ชาวมักดาลา มารีย์มารดาของยากอบกับโยเสส
และมารดาของบุตรเศเบดี

การฝังพระศพพระเยซู

(ม ก .15:42-47; ล ก .23:50-56; ย น .19:38-42)

57 ครั้นเวลาเย็นใกล้เข้ามาแล้ว เศรษฐีคนหนึ่งมาจากอาริมาเธีย ชื่อโยเซฟ
เขาเองก็เป็นสาวกของพระเยซู 58 เขาไปพบปีลาตเพื่อขอพระศพพระเยซู
และปีลาตก็สั่งให้มอบพระศพแก่เขา 59 โยเซฟเชิญพระศพมา
เอาผ้าลินินสะอาดพันพระศพ
60 แล้วนำไปวางไว้ในอุโมงค์ใหม่ของตนซึ่งสกัดไว้ในศิลา
กลิ้งหินใหญ่ปิดทางเข้าอุโมงค์แล้วก็ไป
61 มารีย์ชาวมักดาลากับมารีย์อีกคนหนึ่งนั่งอยู่ที่นั่นตรงข้ามอุโมงค์

ทหารยามที่อุโมงค์

62 วันรุ่งขึ้นถัดจากวันเตรียม
พวกหัวหน้าปุโรหิตและพวกฟาริสีไปพบปีลาต 63 เรียนว่า “ ใต้เท้า
พวกข้าพเจ้าจำได้ว่าเจ้านักล่องลวงคนนั้น ขณะยังมีชีวิตอยู่พูดว่า ‘ หลังจาก 3
วันเราจะเป็นขึ้นมาจากอิม่า’

---

¹¹⁸ 27:54 * หรือ บุตรคนหนึ่ง

64 ฉะนั้นขอให้ใต้เท้าสั่งให้เฝ้าอุโมงค์อย่างแน่นหนาจนถึงวันที่สาม
มิฉะนั้นแล้ว

สาวกของเขาอาจจะมาลักศพบไปและบอกประชาชนว่าเขาเป็นขึ้นจากตายแล้ว
การล่อลวงครั้งนี้จะเลวร้ายยิ่งกว่าครั้งแรก"

65 ปีลาตบอกว่า " เอายามไปเถิด
คอยเฝ้าอุโมงค์อย่างแน่นหนาตามที่พวกท่านทำได้"

66 ดังนั้นพวกเขาจึงไปดูอุโมงค์ให้แน่นหนา โดยการประทับตราที่หิน
และวางยามประจำอยู่

การคืนพระชนม์

(ม ก .16:1-8; ล ก .24:1-10)

28 หลังวันสะบาโต ตอนรุ่งสว่างวันต้นสัปดาห์ มารีย์ชาวมักดาลา

กับมารีย์อีกคนหนึ่งไปดูที่อุโมงค์

2 เกิดแผ่นดินไหวใหญ่

เพราะทูตองค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าลงมาจากสวรรค์

กลิ้งหินออกจากปากอุโมงค์แล้วนั่งบนหินนั้น

3 ลักษณะของทูตนั้นเหมือนแสงฟ้าแลบ เสื้อผ้าขาวเหมือนหิมะ

4 ยามที่เฝ้าอยู่กลัวทูตนั้นจนตัวสั่นและเป็นเช่นคนตาย

5 ทูตนั้นกล่าวแก่หญิงทั้งสองว่า " อย่ากลัวเลย

เพราะเรารู้ว่าพวกเจ้ามาหาพระเยซูผู้ถูกตรึงตายบนไม้กางเขน

6 พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ พระองค์ทรงเป็นขึ้นแล้ว เหมือนดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้

มาดที่ซึ่งเขาวางร่างพระองค์เถิด 7 แล้วรีบไปบอกเหล่าสาวกของพระองค์ว่า

' พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว และกำลังเสด็จไปกาลิลีล่วงหน้าพวกท่าน
ที่นั่นพวกท่านจะเห็นพระองค์' บัดนี้เราได้บอกเจ้าแล้ว"

8 หญิงนั้นก็ไปจากอุโมงค์โดยเร็ว พวกนางกลัว แต่ก็ดีใจยิ่งนัก

และวิ่งไปบอกเหล่าสาวกของพระองค์ 9 ทันใดนั้น พระเยซูมาพบพวกเขา
ตรัสทักทายพวกเขา พวกเขา ก็เข้ามา กอดพระบาทนมัสการพระองค์
10 แล้วพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “ อย่ากลัวเลย
จงไปบอกพวกพี่น้องของเราให้ไปยังกาลิลี พวกเขาจะพบเราที่นั่น”

ค ำ ร าย ง าน ข อ ง ย าม

11 เมื่อหญิงเหล่านั้นกำลังเดินทางไป
ยามบางคนเข้าเมืองไปรายงานทุกสิ่งที่เกิดขึ้นต่อพวกหัวหน้าปุโรหิต
12 เมื่อพวก หัวหน้าปุโรหิตได้หารือและวางแผนกับเหล่าผู้อาวุโสแล้ว
เขาก็มอบเงินก้อนใหญ่ให้พวกทหาร 13 สั่งว่า “ พวกท่าน จงพูดว่า
' ตอนกลางคืน ขณะที่เรานอนหลับอยู่ เหล่าสาวกมาขโมยศพไป'
14 หากความนี้รู้ไปถึงผู้ว่าการ เราจะพูดแก้ต่างไม่ให้ท่านเดือดร้อน”
15 ดังนั้นพวกทหารจึงรับเงินและทำตามคำสั่งเรื่องนี้ ลือกระฉ่อนไปในหมู่ชาวยิว
จนถึงทุกวันนี้

พระมหาบัญชา

16 สาวกทั้ง 11 คนจึงไปยังกาลิลี ไปที่ภูเขาสึงซึ่งพระเยซูทรงบอกไว้
17 เมื่อเห็นพระองค์ พวกเขา ก็กราบลงนมัสการ แต่บางคนยังสงสัยอยู่
18 พระเยซูทรงเข้ามาหาพวกเขาและตรัสว่า
“ สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และแผ่นดินโลกทรงมอบไว้แก่เราแล้ว
19 เหตุฉะนั้นจงไปสร้างสาวกจากมวลประชาชาติ
จงให้เขาได้รับบัพติศมาใน¹¹⁹พระนามแห่งพระบิดา พระบุตร

---

¹¹⁹ 28:19 หรือ เข้าใน ดู กจ.8:16, 19:5; ร ม .6:3; 1ค ร .1:13; 10:2
แ ล ะ ก ท .3:27

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ 20 จึงสอนเขาให้เชื่อฟังทุกสิ่งที่เราสั่งพวกท่านไว้
และแน่นอนเราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป ตรามจนล้นยุค”